



Ангел Грънчаров

Човеко, стани!

„Животът се движи по възходяща спирала. Този, който се потруди да изследва сенките на миналото, може по-добре да прецени малката дъга, по която възлиза, по-сигурно да отгатне неясните извивки на бъдещето.“

Мишел дьо Монтен



Знаете ли какво ви очаква през следващите 12 години? Едва ли. Кой би допуснал, че е възможно да се подготвят толкова чудовищни събития? Но ако през далечната 1978 година ви бяха казали, че съвсем скоро Съветският Съюз ще се разпадне, и че САЩ ще се превърнат в най-големият мракобес на планетата, който навсякъде ще потъпква всякакво понятие не само за човешки права, но и за елементарна човечност бихте ли повярвали? Кой би повярвал, че така бързо двете Германияи ще се обединят, а Чехословакия и Югославия ще престанат да съществуват? Ако някой ви беше казал, че след падането на комунизма ще заживеете десетки пъти по-зле нямаше ли да го сметнете за лъжец? Какво ще се случи утре? Не можем да знаем, а и да ни кажат, не бихме повярвали, ако не знаем истината за това, което беше вчера, и което е днес. Това се опитвам да направя, а дали ще повярвате, си е ваша работа. Аз просто изпълнявам своя дълг.

**„Сигурен ли си, че живееш на планетата, на която си мислиш, че живееш?“ – из Интернет страницата XNETBG.**

Бъдещето. Бъдещето на планетата и бъдещето на човешките раси. То е много по-невероятно отколкото изобщо можем да си представим. Да погледнем провалянето на комунизма. Този невиджан разгром се извърши без война и почти без кръвопролития. Би трябвало да настъпи всеобщ разцвет. Би трябвало да настъпи епоха на възход и човешко

замогване след рухването на една човеконенавистническа система, задушаваша всяка проява на свободна човешка мисъл. Вместо всеобщият разцвет, днес сме свидетели на повсеместен упадък. Не само икономиките западнаха. Вместо национално единение доживяхме национален разпад. Дори миналото ни подменят постоянно, подменят го всеки ден, а ние нищо не забелязваме. Хората не мислят за онова, в което предпочитат сляпо да вярват. Те предпочитат да забравят какво е било, и какво е могло да бъде. Нормално. Как може да ви липсва нещо, ако не сте го опитали и не сте усетили нуждата от него? Кой преди сто години се е оплаквал, че му спират тока? Кой преди 50 години е искал да си купи компютър? Кой преди 20 години се притеснявал, че няма Интернет? Сега говорят за демокрация, за либерализъм, за нормалността на грабежа и обедняването. А нещо не е така, както трябва да бъде. Видимата действителност все повече се разминава с логиката и разума. Утре ще ни кажат, че през юни 1878 година се е състоял Московски, а не Берлински конгрес, който разкъсва България. И че през ноември 1919 година е подписан Сибирски, а не Ньойски договор. Ще ни задължат със закон да повярваме в лъжата, както със закон ни задължават да повярваме в „Холокоста“. В името на демокрацията, разбира се! Сега ще ми кажете, че не искате да си блъскате главите с глобални въпроси, че не искате да си развалите живота с излишни грижи. Ама това вашето живот ли е? Вие наистина ли си въобразявате, че живеете?



Чарлз Форт пише: „Научното знание е необективно. То, също като цивилизацията представлява заговор. Голямо количество факти се отхвърлят, щом противоречат на официалните понятия. Ние живеем при режима на Светата Инквизиция, където най-употребяваното оръжие срещу действителността, несъответстваща на общоприетите представи е

презрението, съпроводено с осмиване.“ Не, вече не. Времето, когато знанието бе само осмивано отмина. Отново настъпи време на открити преследвания, на груб полицейски терор срещу различно мислещите. Ние се върнахме в Средновековието. Нима при демокрацията хората могат да осъществяват своите идеи? Не могат. Нещо повече. При демокрацията на хората се отнема самото право да имат собствени идеи. Също както при комунизма. Също като при теокрацията – християнска, юдейска или ислямска. Идеите се оказват опасни за някого и ние още не знаем за кого. Силовите структури бързо се преориентират от защита интересите и правата на гражданите към ликвидация на политическите опоненти на режима и даже към носителите на нови идеи. Не е учудващо, че тази форма на ново Средновековие се нарича „демократична“. Нали през най-мрачните години на комунистически терор над новозавзетите страни от Източна Европа кървавите сталинистки режими там биваха наричани „народнодемократични“. Народнодемократична бе и Културната революция в Китай, отнела живота на милиони.

\* \* \*

Върху написването на тази книга мисля отдавна. Първите фрагменти към нея са съставени преди повече от 15 години. Оттогава събирам късче по късче различни доказателства. Не бързах, докато серия публикации в пресата и в Интернет ме подтикнаха да забързам работата си. Според тези публикации, в околземното пространство са засечени множество на брой огромни по размери космически апарати с неземеен произход. Те стоят там, малко се движат и сякаш очакват нещо. Опасявам се, че мога да предполагам какво очакват. И това, което предполагам изобщо не ме радва. Сега ще опитам нещо, пък дали ще успея – само Небето знае.



През август 2007 година се случиха събития, останали незабелязани от обществото. В Интернет сайта на Движение „Воини на Тангра“ се разгоря кратка дискусия, после и тя утихна. Събитията бяха твърде обезпокоителни. Прекалено обезпокоителни, за да ги подмина. Следва препечатка на част от дискусията:

„Тези дни из улиците на Ботевград забелязвам голям брой мъртви птици, предимно лястовици. Могат да се видят навсякъде, включително по улиците и шосетата, прегазени от коли. Снощи край блока намерих една такава лястовица, още жива. Очите ѝ бяха затворени, но дишаше. Не забелязах никакви рани по нея. Взех я и се опитах да я нахраня. Отказа трошиците и водата, и след около два часа умря. Не знам дали имам право да говоря за епидемия, но друг животински вид също е засегнат – плъховете. Плъховете са страхливи и предпазливи животни, а успях да видя доста такива, прегазени от коли. Отказвам коментар, но съм длъжен да го споделя като факт.“

„Аз вече наблюдавах такова нещо. Беше за кратко, но имаше объркани птици (и умрели) и сигурно съм единственият, погледнал компаса, за да види, че стрелката му за някакви минути беше полудяла, а после всичко се възстанови. Това са прелетни птици – и те, и плъховете имат доста особена система за ориентация. Един съвет – не мислете за

епидемии – същото наскоро се случи и в София, но малцина го забелязаха и още по-малко знаеха кой протичък уред ще даде отговор на въпросите им. Това което ви е нужно е обикновен компас, понякога за по няколко минути ще забележите, че се случва нещо много странно. Скоро ще го забележат много хора. Човекът също се влияе от резки промени на магнитното поле – при рязката му промяна хората губят ориентация и координация на движенията си – ръката не могат да си вдигат дори. После или се свиква, или тези странни аномалии изчезват. Причината – имаме магнетит в мозъците си – нещо като малки компасчета. Това дето го говорят за 2012 година май започна. Ще се чувствате объркани, но който е предупреден, е по-силен. Приятно наблюдаване на компасите...”

Помислете кой е в състояние да предизвика промени в магнитното поле на цяла планета, пък за причините ще се досетите. Или защо да не го кажа направо: Земята бива подготвяна да приюти друг вид, който не би могъл да съществува в условията на сегашното магнитно поле.



Съзнавам, че малцина ще повярват в написаното от мен. Повечето ще предпочетат да си гледат живота, отколкото да четат подобни глупости. Само че животът им от ден на ден ще става все по-труден и на тях ще им е все по-невъзможно да си го гледат. Други ще ме наругаят, ще ме обсипят с епитети ей така, по навик и заради похвалата на шефовете. Тяхното упорство да не приемат очевидното невероятно, техният навик да си затварят очите пред всичко, което не се вмести в ограничените им представи ме радва. Затварянето на очите води до невежество, а невежеството скоро ще се окаже смъртоносно. Значи скоро враговете ми ще намалеят. Остават другите, малцината, които ще почнат да търсят истината и да задават въпроси. Стига ми, че ще има и такива. Предупреждавам, че на допълнителни въпроси нямам намерение да отговарям.

Не ме интересуват нито ругатните, нито похвалите. Мненията въобще не ме засягат, дори няма да ги чета. На зложелателите нямам намерение да се обяснявам. Аз ще бъда доволен те сами пред себе си да зададат въпросите и да се опитат пак сами или с помощта на хора, на които вярват да намерят отговорите. Не претендирам, че съм прав във всичко. Не претендирам, че съм безгрешен. Допускам даже, че повечето ми предположения са погрешни. Ами ако не са? Ами ако се окажа прав поне за половината? Няма ли да е твърде лекомислено да пренебрегнете предупреждението, че лодката, в която пътувате е пробита? Ще си останете ли да се изтягате върху шезлонга на палубата или ще слезете да запушите пробойната? Ето, показвам ви стълбичката, водеща към трюма, откъдето нахлува вода. Ще слезете ли поне да погледнете?

\* \* \*

През юли 1991 г. Илия Минев написа: „**Да не живеем с празните илюзии, че в България след 10 ноември 1989 г. нещо се е изменило, освен формата на лъжата. Но лъжата си остава лъжа.**“. Триумфалната арка, през която преминаха политиците на път към Демокрацията и Европейския Съюз, се превърна в гилотина за българския народ. Есенните гарвани накацаха върху умиращото тяло на България и с всяка измината година техният брой се увеличава. Човешките хора така и не съумяха да дойдат на власт. И деградацията се отнася не само до победените страни – бившия СССР и неговите сателити, но и до страните победителки. Днес народите на Западна Европа живеят по-зле, отколкото по времето, когато срещу тях бяха изправени Червената армия и армиите на страните от Варшавския договор. А както по-долу ще видим, и в САЩ не е по-различно. Злото се срива и на негово място се изправи в цял ръст още по-голямо Зло. Световните господари изпълниха света с изкуствено създаден хаос. Човекът, обикновеният нормален човек почна да се чувства несигурен в утрешния ден, животът му се изпълни с непредсказуемост. Отнася се до всички раси и до всички континенти. Излиза, че всички са загубили. Само че щом всички са загубили, значи има друг, който е спечелил. Щом видимата картина не отговаря на логиката и на нормалния човешки разум, значи има нещо невидимо, което не знаем. Нещо, което не е задължително да бъде нито човешко, нито нормално. Разбира се, опити за обяснения не липсват. Сочат ни отделни преуспели субекти, както и мултинационалните корпорации, които реално умножиха своите богатства и своето влияние. Само че тези отделни субекти и тези мултинационални корпорации рушат страните и народите.



Те реално рушат своята материална база, режат клона на дървото. Нима ще повярваме, че те съзнателно преяждат днес, за да гладуват утре? Толкова ли са невежи и глупави, та да не разбират, че всяка власт, опираща се единствено и само на грубата сила се проваля? Толкова ли са непросветени, та не знаят, че най-възрастната, оцеляла до днес европейска държава – Ватикана се е опирала през всичките векове, даже и по времето на своето военно могъщество преди всичко на вярата, на доверието към нея и към нейната правота? Има нещо не наред. Има нещо толкова скрито и тайно, че никой не смее да го изрече.

А фактите в общи линии не са чак толкова неизвестни. Само че никой не разсъждава върху тях. Понякога се чудя колко силни са хората. Откъде намират сили да търпят такива чудовищни и толкова много на брой лъжи? Как намират сили да живеят живот, изпълнен изцяло с лъжа? Как хората се примиряват с принудата друг да живее живота им, друг да се разпорежда с тяхната воля, друг да определя не само постъпките, но и мислите им? Каква е тази държава, в която интересите на някоя търговска фирма стоят над интересите на цялата нация? А такива са повечето държави в днешния неестествен свят. Най-неестественото е, че хората не виждат в този ред на нещата нищо нередно. Чудя се и се дивя как за толкова кратък срок човешкият род престана да се състои от човечи. Спомням си думите на Авел Аравидзе от кино повестта на режисьора Тенгиз Абуладзе „Покаяние“: „... постепенно губя моралните си устои, вече не правя разлика между доброто и злото... Вярата си загубих, вярата!“ Човеците загубиха своята вяра, а човек без вяра човек ли е? Не напразно едноименният филм, прожектиран в кината по времето на комунизма, днес е забранен. В тази повест и в този филм се оказаха втъкани много истини, които и до днес никой не смее да изрече на глас. Главният герой Варлам Аравидзе е приет като метафоричен образ на Сталин. Знаете кой е Сталин и с каква неограничена власт е разполагал. Сега прочетете внимателно откъс от сцената, описваща погребението на Варлам:

„Един от приятелите на Авел (сина на Варлам) се приближи бързо до него и му каза нещо на ухото. Лицето на Авел се опна.

– Идва – предупреди развълнуван останалите.

Тревожен шепот премина през тълпата. Всички се поизправиха, изпънаха се и замряха в очакване на важния гост.

В залата влезе странно облечено дребно човече с брада, придружено от четири горили охрана. Всички учтиво направиха път на джуджето и неговата свита.

– Много съм ви признателен шефе, че ме уважихте с присъствието си – поклони се Авел.

– Да живее нашият благодетел Церецо! – извика Аполон и се повдигна на пръсти, за да го забележат в тълпата. – Нека го поздравим, господа!

Всички заръкопляскаха. Дребосъкът Церецо се наслаждава известно време на оваците в негова чест, после с властен жест успокои развълнуваната тълпа, бавно извади от джоба на жилетката си предварително написаната реч и зачете...“

Смея да твърдя, че в този кратичък откъс са вложени много повече истини и много повече знания, отколкото в разни дебели трудове по политология. Кой е тайнственият благодетел на покойния диктатор, пред когото всички благоговейт? Кой управлява нашите управници? Многократно сме се убедили, че от онези, които уж избираме нищо не зависи. От кого в такъв случай зависи? Ние, хората вече не знаем кой ни ръководи и към каква цел ни е повело това ръководство. А на онези, които твърдят, че отделният човек е твърде малък и слаб, за да промени нещо, че всичко е от Бога и в Божиите ръце, ми се ще да повтора думите на Луи Повел от книгата „Утрото на маговете“:

**„Не разчитаме ли прекалено много на Бога? Може би Бог разчита на нас?“**

\* \* \*

Хипотезата, която излагам в тази книга не е моя. Мнозина други са стигали до същата мисъл. Чарлз Форт: „Мисля, че ние принадлежим някому. Че някога Земята е била ничия земя, изследвана от други светове, колонизирана, а после заради нея се скарали помежду си. Сега някой владее Земята еднолично и е прогонил от нея всички предишни колонисти. Съвсем неотдавна се появили някакви пътешественици-емисари, дошли вероятно с измама от друг свят. Те много се стараят да избягват срещите с нас, ние имаме твърде убедителни доказателства. Какво всъщност сме ние – свине, гъски, крави, които преди всичко трябва да открият, че някой ги притежава, а едва после да се загрижат за какво именно ги притежават.“ Не вярвам, че ни владеят, още по-малко вярвам, че за някого сме домашни животни. Но че някой много активно се

намесва в живота на хората от планетата Земя, че някой се опитва с помощта на предатели от нашия собствен биологичен вид да ни завладее – в това съм твърдо убеден.



Не съм първият, стигнал до подобна мисъл. Изпреварвам критиците и си го признавам без бой. Но като казах „критици“, си спомних дефиницията за критик. Критикът е човек, който знае как се пише една книга, но самият той не умее да го направи. Та преди да критикуваме труда на другите, нека помислим дали ние можем да го направим по-добре. Да, хипотезата е поне на сто години. Аз само вярвам, че открих нови моменти и нови доказателства. Вярвам, че открих отговорите на въпроси, задавани непрекъснато столетия наред. Да започнем с частен случай. Преди и по време на войната в Ирак се случиха събития, върху които и до днес не е прието да се разсъждава. Особено върху евентуалната връзка между тях. Ами да поразсъждаваме.



Малко преди САЩ да нападнат се появиха съобщения ту за заловено от армията на Саддам катастрофирало НЛО, ту за визита на НЛО в Ирак. Не е за чудене, интересът на някои цивилизации към древния Шумер не е от вчера. Имаше подмятания за хетското божество Телепину, за връзката му с изчезването на пчелите в Северна Америка и толкова. А там наистина станаха странни неща с пчелите, което от своя страна бе белег за сериозно нарушено равновесие и за предстояща екологична катастрофа с непредвидими последици. Вашингтонската администрация предпочете риска от погубване на посевите от пшеница в САЩ, но тайната да си остане тайна. Каква бе тази тайна, заслужаваща такава висока цена?

На второ място е всеобщата изненада при бързия разгром на иракските войски. Сега почна да се шушука за употреба на радиационно оръжие. При това – забележете, били пожертвани няколко хиляди американски войници, само за да се стигне до възможно най-бърз разгром на иракчаните. Допуска се, че американците са искали да вземат нещо, преди то да бъде унищожено или използвано от гвардейците на Саддам. Това „нещо“ било толкова важно, че жертвите се оказали без значение. Не само жертвите на противника, но и своите жертви. Няколко хиляди американски войници, чиято смърт бе подмината. Без значение се оказала и евентуалната реакция на хората по света и промяната им в отношението към администрацията във Вашингтон, наредила употребата на ужасното оръжие.

И едно събитие, сензационно в началото и бързо забравено

впоследствие. Това бе обстрела от американците на конвой от руски дипломатически автомобили. Имаше убити и ранени руски дипломати, а Русия реагира някак неочаквано меко.

Ами непосредствено преди войната какво се случи? Максим Калашников пише: „Непосредствено преди нахлуването в Ирак висшите чиновници на Пентагона съгласуваха тази дата с мистиката – с така наречения «библейски код» на Елиах Рипс. Оттук стигаме до «случайното» разграбване на съкровищата на древношумерската цивилизация в падналия Багдад.“ Разграбват се следите от самите основи на човешката цивилизация, а цивилизованият свят мълчи. Само от страх пред американската военна мощ ли? Нашите „български“ медии мълчаха по въпроса, обаче китайците от Синхуа намекнаха, че откраднатите шумерски клинописни плочки са закарани в Йейл, където се намира масонската ложа „Череп и кости“, към която принадлежат двамата Буш – баща и син. Излиза, че освен от петрол и от фамилията бин Ладен, фамилията Буш се интересува и от древни знания. При патологичната им кръвожадност почвам да подозирам откъде идва този интерес. Впрочем Адолф Хитлер имал същите интереси. Максим Калашников добавя: „...има сериозни основания да се предполага, че сегашната власт в САЩ в лицето на клана Буш нападна Ирак не само заради нефта, но и за да завладее археологическите съкровища на шумерите в Багдадския музей.“ Какви са тези съкровища, за да обявиш война на една независима държава, да пожертваш стотици хиляди човешки живота и да си осигуриш омразата на всички народи по света? Задавам въпроса, тъй като България е една от основните точки на търсене, накъдето са устремили своя поглед бушмените на Буш.

Същевременно в завладения от американците Ирак почнаха серия показни убийства на невинни хора, които трябваше да отблъснат всякакъв опит за връзки на останалия свят с Ирак. При показните екзекуции правеше впечатление фактът, че сред убитите има само един евреин, и този евреин – Николъс Бърг е бил противник на войната. Обаче на снимките върху вратовете на някои „арабски терористи“ висеше синджирче със звездата на Давид. Много странни мюсюлмани, не мислите ли?



И това при положение, че именно евреи сключваха десетки хиляди сделки за имоти в окупираните земи. Защо „арабите“ режиха глави на християни, а не на евреи? Защо християни, будисти, а често и „братя-мюсюлмани“ ставаха жертви, когато евреите уж са по-мразени, а бяха и по-лесна плячка поради засиленото си присъствие в тази земя? Друг един евреин, българският външен министър Соломон Паси извърши демонстративна гавра със свещения за мюсюлманите Коран, само и само да ускори обезглавяването на двамата български шофьори, отвлечени по онова време в Ирак. Поне такова впечатление е оставила постъпката на Паси у арабите. Според тях, когато евреин докосва Корана, той го осквернява, а пък Пасито го размахваше по телевизионния екран, което си беше покана за убийство. Жалко, че г-н Паси не извърши това в някоя арабска държава. Със сигурност щяха и него да обезглавят. Само че нашият Соломони знаеше какво върши, той просто улесняваше своите сънародници, които екзекутираха невинни хора в Ирак, за да създадат у народите по цял свят впечатление, че иракчаните са някакви диви варвари, които се забавляват като режат човешки глави. Да не пропуснем – самите екзекуции редовно бяха показвани по доминираната от ционисти арабска телевизия Ал Джазира. Още нещо. През август 2004 г. вестниците писаха, че Абу Муса Заркауи, когото ние нарекохме Абу Моссад взривил множество християнски църкви в Ирак. За взривени синагоги не се съобщаваше. А уж оправданието на Абу Моссад бе, че християните и техните храмове били унищожавани, защото помагали на ционистите. Как да повярваме на Заркауи, когато нито един ционист не

пострада от неговите бандитски отряди? Това ми напомня ситуацията в България и в Косово, когато християнски църкви се разграбват и унищожават едва ли не всеки ден. Без властите и малкото си пръстче да помръднат, за да ги защитят. Едновременно с това пред всяка синагога денонощно стоят полицейски постове. Без да има не само пострадали такива, но и заплахи. На това се казваше „Равенство, Братство, Свобода“. Само където не се казваше кои са Братята и каква е тяхната „Безгранична Свобода“. С тази същата парола – „Безгранична свобода“ президентът Буш нареди да бъдат освободени възможно най-голям брой иракчани от живота им. Не се доуточняваше къде е равенството. Оказа се, че то е само в смъртта.



И тъй като говоря за унищожавани църкви в християнски страни, нека спомена и за подпалената през март 1990 година джамия в Хасково. Когато се запознах с хората, подпалили навремето джамията, се оказа, че те са под контрола на странната секта на Осин, „стояща зад създаването на Исляма“ по думите на неговия тукашен емисар. Фактите са толкова нелогични, че поне на мен ми е трудно да намеря връзката между тях. Или логиката е друга, нечовешка? Все повече съм склонен да приема последното.



Още многозначителни факти. Американско-израелската политика породи в цял свят истинска вълна на ненавист към американци и към евреи. Убийствата на мирни граждани в Палестина, Афганистан и Ирак в много случаи приличаха на показните убийства в Лидице, Хатин и Орадур. Всичко се заснема и кадрите се разпространяват навсякъде. Убийства, извършени с цел да се породи ожесточена съпротива срещу окупатора. Кой разумен военачалник сам засилва съпротивата срещу своята армия? Гаврите с иракчани, изнасилванията на иракски жени от янките в затвора Абу Гариб също бяха заснети и снимките бяха разпространени. Прекалено отвратителни са, за да ги прилагам към текста, но съм ги виждал. Стотици милиони по цял свят също са ги видели. Такова поведение не може да бъде обяснено, освен ако отблъскващата информация не цели да скрие друга, още по-отблъскваща. В същото време самите САЩ са подложени на унищожителна етническа война от страна на латиноси и негри. Вътрешните противоречия в САЩ достигат степен на непреодолимост. Изследователи като Патрик Бюкенън, бивш съветник на покойния вече президент Роналд Рейгън предупреждават за неизбежния разпад на Съединените Щати. Израел също се задъхва, арабите все повече намират общ език помежду си и се обединяват срещу ционистката инвазия. Как да си обясним една такава политика, освен с факта, че ционистите изобщо не ги е грижа какво ще се случи с Израел и със САЩ. В Европейския Съюз, също доминиран от евреи и ционисти ситуацията е подобна. Европа все повече се деевропеизира. Със стремителни темпове намалява делът на населението от европейски произход и на останалите континенти. А ционистката пропаганда ни хвърля прах в очите



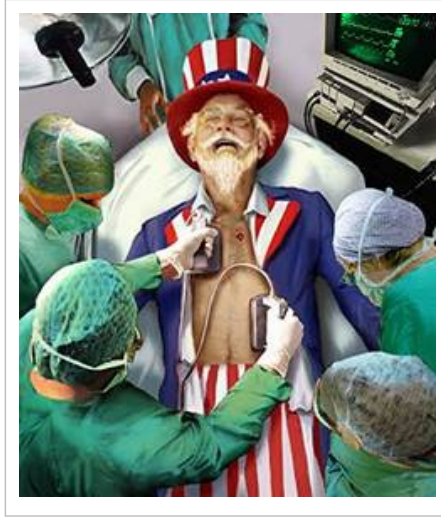
с някакви измислени планове за някакъв „златен милиард“, според които планове бялото население щяло да доминира над света, а останалите раси ще бъдат унищожени или в най-добрия случай подложени на мизерно и жалко съществуване. Лъже пропагандата. Да, в Африка негрите са подложени на геноцид. Но пък в Европа същите негри са развъждани от силите, които ги унищожават в Африка. Предизвикват изкуствен глад в Етиопия и Сомалия, а после подтикват народите на Етиопия и Сомалия да тръгнат към Европа и към САЩ и да се заселят там. Май изкуственият глад в Африка бива предизвикват с цел да се усили натискът срещу народите на Европа и срещу бялото население на САЩ.

На геноцид са подложени и други народи, и други раси. Харолд Пинтър в „Американското правителство е кръвожаден звяр“ припомня: „Загиналите 3000 души в Афганистан никога не се споменават. Не се споменават и стотиците хиляди иракски деца, усмъртени в резултат на санкциите на Съединените щати и Англия, които ги лишиха от животоспасяващи лекарства. Не се споменава и въздействието на обеднения уран, използван от Съединените щати във войната в Залива. Радиационните нива в Ирак са ужасяващо високи. Раждат се бебета без мозък, без очи, без гениталии. А от ушите, устата или анусите – когато ги има – изтича само кръв... Не се споменават и 200,000 загинали в Източен Тимор през 1975, постижение на индонезийското правителство тогава, но вдъхновено и подкрепено от Съединените щати. Не се чува нито дума за 500,000 жестоко избити в Гватемала, за избитите в Чили, Ел Салвадор, Никарагуа, Уругвай, Аржентина, Хаити – деяния, поддържани и финансирани от Съединените щати. Повече не се споменават и милионите загинали във Виетнам, Лаос и Камбоджа...“ Да, вашингтонската администрация е причина за изброените убийства. Обаче пострадалите народи биват насъсквани да си отмъщават на всички хора с бял цвят на кожата. Пак от стратегите във Вашингтон и Тел Авив. Те убиват, а учат семействата на загиналите да мразят мен. Същинската загадка е каква е крайната цел на предателите, обрекли на гибел народите от своята собствена раса. Дори Израел и мултинационалните компании само ще загубят след рухването на САЩ, а това рухване е неизбежно. Да не забравяме, че кожата на евреите, особено на тези с хазарски произход също е бяла, те също са измежду мразените. Когато през лятото на 2005 година писах в Интернет, че мнозина ще доживеят разпада на Съединените Щати, ми се присмяха. Но ето какво чета в януарския брой на вестник „Строго секретно“:

„Над САЩ надвисва опасността от разпадане. Един от заслужилите

сепаратисти – Тексас, е исторически метежна земя и беше отделна «Република Тексас» от 1836 г. до 1845 г., след което, заради постоянните конфликти с мексиканците, влезе в състава на САЩ. Но днес Тексас е втората по благополучие и население територия на САЩ. Очевидно е, че такъв гигант, ако стане самостоятелна държава, ще трябва да се съобразяват всички съседи. Най-богатият щат – Калифорния, е един от най-обидените. Жителите на тази процъфтяваща територия плащат най-големите данъци във федералната хазна. Процесът на утвърждаването на независима Калифорния няма да се нуждае от много време. Североизтокът на САЩ е пълен със сепаратистични настроения – Ню Хемпшир, Вермонт, Ню Ингленд. Действащите на запад от Мисисипи латиноамерикански групи са готови за създаването на независимо Ново Мексико. Друго разделесние върви по линията кубинци, афроамериканци, италианци, ирландци, евреи. Ами Аляска, Хаваите, Колорадо, Аризона, Невада, Ню Джърси, Луизиана, Алабама, Мисисипи, Южна и Северна Каролина, Тенеси, Охайо, Кентъки?« Тук авторът пропуска южняшките федерални милиции, които не признават документите, издавани от федералните власти на САЩ. Включително шофьорските книжки и актовете за раждане. А тези милиции са многобройни и добре въоръжени. Пропуска и стремежите на американските негри да създадат своя негърска държава на част от територията на САЩ. Но най-голямата беда е, че жителите на тази страна не я чувстват като своя. Засега властите удържат със силата на оръжието, но докога са в състояние да удържат? Да си спомним СССР, който също се крепеше върху острието на щиковете. Само където някои забравят, че на щика можеш да се опреш, но не можеш да седнеш.

За неизбежността от разпадането на САЩ говори и световноизвестният оперен певец Никола Гюзелев в интервю за пресата. Не съм взаимодействал от него, нито пък той е взаимодействал от мен. Оказа се, че сме мислили и говори едно и също: „България държава няма. Аз съм го казал. Защото много неща, които казвах преди години, сега по телевизията едва ли не ме цитират. Че Царят бил най-големият мошеник, дошъл в България. Казах го в деня, когато държа речта за 800-те дни. Когато казвах, че Съветският Съюз ще се разпадне, може би 20 години преди това, никой не ми вярваше, а и ми се смееха. Искате ли да ви дам друго предсказание? Щатите ще се разпаднат.“ Появиха се и карикатури на същата тема.



През 1997 година излезе книгата на Олег Платонов „Защо ще загине Америка“. Там срещам следното твърдение: „В близките десетилетия САЩ ще прекратят своето съществуване като цялостна територия и консолидирано население. Ако всичко бъде пуснато на самотек, то разрушението на Америка може да се окаже трагично за нашата Земя. Натъпкана с ядрено оръжие и сатанинска злоба към цялото човечество, Америка може да увлече в бездната целия свят.“

Ще добавя. Ръководителите на Съединените Щати умишлено и целенасочено водят своята страна към разпад. Този разпад от своя страна ще предизвика такива промени в живота на човечеството, каквито промени не е имало поне от осем хиляди години насам. И колкото повече разпадът се отлага, толкова по-големи ще са последиците. Платонов предлага народите и правителствата от цял свят да положат усилия този разпад да бъде контролиран и по възможност безболезнен. Според мен, времето за чакане и надеждата за контрол свършиха. И други мислят като мен, но те не знаят колко са кратки сроковете.

\* \* \*



*Двете снимки са автентични. Не са ретуширани по никакъв начин, нито пък са подлагани на компютърна обработка. Аз съм ги правил много отдавна, в началото на 80-те години с лентов фотоапарат „Зенит“ и не съм ги публикувал, нито пък съм давал подробни обяснения към тях. Нарекох композицията „Борба между Божествености“. Когато четете по-надолу, нека пред очите ви бъдат тези две снимки, така по-лесно ще разберете какво искам да ви кажа.*

\* \* \*

И една притча като помощно средство. „С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери“ – бе казал Христос. Спомних си тези думи и те ме подсетиха за други, разказвани ми от моя Учител някъде в началото на 70-години, когато бях още хлапе и попивах жадно всяка дума,

търсейки Мъдростта. По-добре да не я бях търсил, но сега съм длъжен да споделя чувото.

– Колко тежиш? – попитали мравката.

– 74 – отговорила тя.

– Колко тежиш? – попитали човека.

– 74 – бил неговия отговор.

– Колко тежиш? – попитали планината.

И тя отговорила: 74.

Как ще разбереш отговора, ако не познаваш мярката?

Към тези думи ме върна една случка 20 години по-късно. Намирах се в голяма компания и чух как попитаха един колко е часът. „Много“ – отговори той. Онова, което искам да ви кажа, е да отворите очите и съзнанието си и да приемете истината такава, каквато е, а не каквато мислите, че трябва да е. Когато чуете една дума, първо се запитайте какво е нейното съдържание. Не се оставяйте красивото звучене на лъжата да ви омае. Запомнете, че, ако на тоя свят всичко беше така, както трябва да бъде, то на вас щеше да ви е добре. А щом четете тази книга, значи на вас не ви е добре, вие усещате нещо нередно, макар да не знаете какво е то. Също като във филма „Матрицата“. Аз няма да ви покажа всичко нередно, но ще ви покажа начина, по който вие сами ще можете да видите нередното и да си направите съответните изводи.

Защо пиша, защо се опитвам да кажа истини, когато след тази книга ще си имам големи неприятности? Меко казано „неприятности“. За пари? Не. Не печеля нищо. Ако все пак нещичко спечеля, то не покрива дори разходите по написване на книгата. За слава? Не. Изобщо не ме интересува кой какво си мисли и кой какво ще си мисли за мен. Знам кой съм и това ми стига. Пиша, защото обещах. Някога поех такава обещание. После се опитах да се отметна от него, да млъкна. Показаха ми, че не е възможно. Тогава реших, че е време да свърша своята работа и да се върна у дома. Мотивът, който ме подтиква да пиша напълно изключва възможността да се съобразявам с някого. Било с разни власти, правителства и друга подобна сган, било с мисълта за материална изгода. От ръкопляскания се дразня, не са ми приятни. Резките звуци не са ми по вкуса. Хулите пък ми приличат на змийско съскане, предпочитам да не ги чувам. Нищо не ме блазни, нищо от света, който вие виждате пред очите си. Нищо не искам от този свят, който така и не успях да обикна. Искам да си свърша работата, а моята работа е да ви събудя и да

ви покажа къде сте се озовали. Какво ще правите по-нататък, ще решите самите вие. Не съм ви господар, а не сте ми платили, за да ви стана учител. Тези, които могат да ми платят не искат и едва ли ще поискат. Тези, които искат не могат и едва ли някога ще могат. Такава е програмата и ние с вас не сме в състояние да я променим. Въпреки това, да продължим с урока.

\* \* \*

Малък цитат от Бюкенън:

„Милиони хора усещат себе си като чужденци в своята собствена страна. Те се отвръщат от масовата култура с нейния култ към животинския секс и хедонистични ценности. Те наблюдават изчезването на старинните празници и развенчаването на предишните герои. Те виждат как артефактите на славното минало изчезват от музеите и биват заменени от нещо уродливо, абстрактно, антиамериканско; как книгите, запомнени от ранно детство напускат училищните програми, отстъпвайки място на нови автори, за които мнозинството никога не е чувало; как биват низвергнати наследените от предците морални ценности; как умира културата, сред която са израснали тези хора – заедно със страната, в която са расли. Само през живота на едно поколение много американци видяха как развенчават техния Бог, компрометират техните герои, оскверняват културата им, извращават моралните ценности, фактически ги изтласкват от страната им, а самите тях наричат екстремисти и лъжци заради Привързаността им към идеалите на предците. «За да обичаме тази страна, трябва да имаме нещо, за което да е възможно да я обичаме» – забеляза Бърк. В много, в твърде много отношения днешна Америка няма за какво да я обичат.“ Както виждаме, разлика между отношението на държавата към нейните граждани няма. И в България, и в САЩ то е еднакво.

Всъщност колкото и деградирани в морално отношение да са българските политици, аз не вярвам те да извършат атентати, подобни на тези от 11 септември 2001 година с едничката цел да оправдаят своята политика. Не защото са толкова морални, а защото са прекалено страхливи. Вече само малоумници вярват, че подобна свръхсложна операция е била замислена, организирана и извършена от Осам бин Ладен с дългата брада и „Калашника“. Както кулите на Световния търговски център в Ню Йорк, така и сградата на Пентагона бяха ударени от самите американски тайни служби, тъй като трябваше повод за война. Операцията била финансирана от могъщото еврейско лоби в САЩ. И

правителството на Буш дало своето съгласие. Членовете на американската администрация не мислят за себе си като за част от населението на САЩ. Въпросът е дали изобщо се смятат за хора. Ще направя паралел с поведението на руския президент Владимир Путин, когато през септември 2004 година терористи избиха децата в училището на североосетинския град Беслан. Той заяви, че си запазва правото да атакува организаторите включително с ядрено оръжие. **„Ние си запазваме правото да ударим терористите във всяка точка на света, където и да се намират те.“** Думите са показателни кой стоеше зад клането, никоя държава не би атакувала своята собствена територия с ядрени ракети. А Чеченска Република Ичкерия не е „всяка точка на света“.



Мозъкът на клането, или по-точно на жертвоприношението не бе Шамил Басаев, нито някой от чеченските бунтовници, а израелската служба „Мосад“ в съучастие с американското ЦРУ. Тогава, дни след клането прогнозирах, че Басаев или вече е мъртъв, или че в най-скоро време ще бъде убит, за да не проговори и да не опровергае официалните съобщения. Точно така се случи. Та българските политици поне са по-страхливи и едва ли биха се решили на такова злодеяние. Най-много да разрешат някой психотронен експеримент като този в софийската дискотека „Индиго“ през декември 2001 година, когато загинаха седем български деца.

Тук отварям малка скоба. Доказателство за съучастията на българската, с извинение държава, са присъдите по делото „Индиго“. Осемстотин лева глоба. Повтарям: осемстотин лева глоба заради седем загинали български деца! Според управниците ни това е нормално, в реда на

нещата. С какво са по-добри от масовия убиец Джордж Буш? Еднаквото е, че и за едните, и за другите управници народът е последната мисъл. И ако изобщо мислят за своите народи, то мисълта им е насочена към въпроса как да ги ликвидират по-бързо и по-ефикасно. И как повече да откраднат от тях. Всъщност дали хората изобщо подозират кой реално ги управлява? Кои са нашите истински управници? Премиерът? Тази кукла на конци, назначена да ходи по премиери? Или президентът, който сутрин научава по телефона какво е личното му мнение по един или друг въпрос? Отнася се не само до нашия премиер и до нашия президент. Отнася се поне до две трети от земните управници. Още един цитат, отново от американски политик:

В „Разделянето на Америка“ Артър Шлезинджър цитира персонаж от романа на Милан Кундера „Книга на смеха и забравата“: „Първата крачка в ликвидацията на народа – това е изтриването на неговата памет. Унищожете му книгите, културата, историята. След това поръчайте на някого да напише нови книги, да изфабрикува нова култура, да изобрети нова история. Скоро народът ще започне да забравя кой е и кой е бил.“

В битката се включват и безбройните религиозни секти. Те наистина са безбройни, ама дали накрая няма да излезе, че се командват от един център? В Западна Европа някой си рекъл, че не го интересува дали е имало или е нямало Холокост и го арестуват. Устройват му шумен съдебен процес и човекът отива в затвора. В същото време разни секти и сектички открито проповядват култ към насилията, към смъртта, извършват човешки (!!!) жертвоприношения – и нищо. Това било свобода на религията. Значи ако някой младеж заяви, че събитията отпреди 60 и повече години не го засягат, че той няма нищо общо с тях – веднага го обявяват за престъпник. Обаче когато мощни финансирани незнаяно от кого секти проповядват унищожение на държавите, на техните устои, но традиционния морал, тогава никой не забелязва нищо нередно. Да вземем сциентолозите. Уж са забранени, поне в някои страни. Уж всички са наясно с вредата от тях. В същото време сциентоложката Урсула Каберта, авторка на „Черна книга на сциентологията“ открито пише по отношение на Европа: „Континентът трябва да бъде завладян най-накрая“. И какво от това? Нищо. Сън Муун вербува политици. „Свидетели на Йехова“ грубо фалшифицират уж свещената за християните Библия. Мормоните изграждат своя държава в държавата. За черните сатанисти няма какво да говорим. Вярвам, че всяка европейска, пък и не всяка европейска държава може да даде пример за десетки, а понякога и за



стотици човешки жертвоприношения. Фактите се подминават, били незначителни. Накъде отива тоя свят? Изкушавам се до поставя поредната карикатура, изобразяваща нагледно какво представлява днешната либерална лъжедемокрация.



Ами тероризмът, с който ни проглушиха ушите? Същият тероризъм, създаван умишлено от световните управници. Арундхати Рой в „Хората срещу Империята“ го е написал доста образно: „Мандарините на корпоративния свят, изпълнителните директори, банкерите, политиците, съдиите и генералите ни гледат от високо и клатят строго глави. «Няма алтернатива,» казват те и пускат кучетата на войната. Тогава от руините на Афганистан, от разрушените градове на Ирак и Чечня, от улиците на окупирана Палестина и планините на Кашмир, от хълмовете и равнините на Колумбия и горите на Андра Прадеш и Асам идва смязващия отговор: «Няма друга алтернатива освен тероризъм.» Тероризъм. Въръжена борба. Въстание. Наричайте го както искате. Тероризмът е ужасен, грозен и обезчовечаващ както за своите извършители, така и за своите жертви. Но същото се отнася и за войната. Може да се каже, че тероризмът е приватизацията на войната. Терористите са търговци на свободния пазар на войната. Те са хората, които не вярват, че държавата има монопол върху законната употреба на насилие.“ Дали самите терористи съзнават, че техните действия само дават оправдание на техните врагове да водят своята война срещу народите на Земята? Защото това е истината, отвратителната невероятна истина. Войната се води не срещу някоя отделна държава, не срещу някоя идеология или религия. Войната е срещу всички човешки народи на цялата планета Земя. И в тази война средствата не се подбират.

В интервю за сп. „**Nation und Europa**“ Патрик Бюкенън предрича следното бъдеще на континента: „Моето изследване е основано на статистически данни, взети от официални източници на ООН. То показва, че нито една европейска държава, с изключение на Албания няма тези показатели на раждаемост, която ще ѝ позволи да достигне до 2050 година в сегашния си вид. До 2050 година Европа ще загуби 128 милиона от своите 728 милиона жители. Тези загуби, които съответстват на съвременната численост на Белгия, Холандия, Норвегия, Швеция, Дания и Германия взети заедно. Италия ще загуби 16 милиона население, Германия – 23 милиона, Русия – 33 милиона. Количеството на европейците рязко ще се съкрати и ще измре, те ще бъдат принудени да приемат стоци милиони африканци и мюсюлмани, за да запълнят освободените работни места, да могат да изплащат пенсиите, социалните помощи и да обезпечат възрастните хора. Към 2050 година половината от всички европейци ще бъдат над 50 годишна възраст, а от тях 10% (60 милиона души) ще бъдат по-възрастни от 80 години. Това ще бъде краят на Европа.“ Като бивш съветник от кабинета на президента Роналд Рейгън, и сам като кандидат за президент на САЩ Бюкенън разполага с доста поверителна информация. Едва ли един такъв човек ще вземе да хвърля думите си на вятъра. А лично мен допълнително ме смущава фактът, че над имената на такива като него в нашата бивша България тегне непробиваема цензура. Нещо повече. Когато взема подобни текстове от рускоезични източници, когато ги преведа и ги публикувам със съответното позоваване, с посочване на автора и със свой коментар, тогава почват да се сипят обвинения, че съм бил плагиатор. И то от типове, които непрекъснато преписват от мен, без да са ме спонали нито веднъж като източник на информация. Здраве да е. По-добре такива обвинения, отколкото да премълча. По-добре да кажат, че съм плагиатор, отколкото да ме нарекат страхливец и предател на своя народ.

Чакайте! Какво прочетох по-горе? За това, че застаряващото население на Европа няма да е в състояние да осигурява пенсиите и социалните помощи и затова ще бъде принудено да приема всякакви емигранти. Сега ще напиша нещо, от което повечето читатели ще подскочат. А не ви ли се струва, че именно системата на пенсиите и социалните помощи е главният виновник за застаряването на Европа и за измирането на европейците? Помислете. Какво е било, когато тази система не е съществувала? Тогава хората създавали много деца, за да ги гледат на стари години. Тогава родовете били задружни, залагало се на взаимопомощта. Тогава обществото било устроено по различен начин и било много по-

устойчиво. Тогава нямало толкова простор за развитието на паразитизма, който е вероятно най-големият бич за съвременния свят. Какво ще правят паразитите сред нас, ако не им осигуряваме пенсии и не им раздаваме социални помощи? Ще работят? Ще си изкарват хляба с честен труд? Само не ме размивайте. Именно сега, при нашата пенсионна и социална система, с нашия Кодекс за задължителното обществено осигуряване те се чувстват най-добре. Ние даваме парите, те живеят и се размножават с тях. Ние самички развъждаме бурените, задушавачи нашите народи.

Нека спомена още една вероятна причина за измирането на белите европейци и за катастрофално ниската раждаемост сред тях. В „Завършекът на българския Преход“ писах: „През 50-те години в Плевенския затвор са правени експерименти по стерилизацията на «вражески елементи», 18–25 годишни антикомунисти. «Там бяхме изолирани една група около 40 човека. По-късно никой от нас нямаше деца.» – разказва един от оцелелите. Както се вижда, експериментите се оказали успешни. Десетина години по-късно започва масово стерилизиране на млади българи и българки. С инжекции, под формата на ваксиниране. Ако някой от потърпевшите се усети и започне собствено разследване следват заплахи, а нерядко и загадъчна смърт. За малцинствата естествено, такава мярка не е предвидена. В резултат към сегашния момент имаме около половин милион бездетни двойки. Етнически българи. Толкова е ужасно, че мозъкът отказва да го повярва. Но е самата истина. През 1998 година известен български родолюбец заподозрял фирма «Данон», че слага в своите продукти вещества, водещи до безплодие у консуматорите и изразил своите съмнения гласно. Малко по-късно го принудиха да емигрира. Може ли престъплението да се докаже? Документи едва ли са останали. Но има един факт, който все някак трябва да бъде обяснен. Какъв е процентът на бездетните българи и какъв е процентът на бездетните сред останалите етнически групи в България? За да не ме обвинят във фантазърство, отново ще се позова на разрешена и огласена информация. На 14 февруари 2004 година вестниците писаха: **«876 567 български семейства пък въобще нямат потомство, сочат последните данни на КНСБ и Обществения женски парламент. Поне 300 000 от тези семейства са без шанс за бебета, тъй като или мъжът, или жената страдат от стерилитет.»** Хайде нека ни дадат подробни данни с обяснение за причините, довели непозитивното явление, пък тогава пак ще си говорим.“ После в различни периодични печатни издания бе загатнато,

че психотронната апаратура бива използвана и за подобни цели. А дали някой си спомня, че още през 1860 година френският писател Луи Жаколио пише за възможността хората да бъдат стерилизирани посредством излъчвания? Убеден съм, хората все повече и все повече ще осъзнават реалността на психотронното оръжие. Но някак ми се ще да го осъзнаят преди да са станали негова жертва.

Няма да правя цялостен анализ. Само един пример как се сменя обществената система в една страна, как се подменят народните желания с желанията на Световното правителство. Мнение за събитията в Украйна през късната есен на 2004 година: „Демонстрациите в подкрепа на Ющенко се съпровождат от лазери, плазмени екрани, крещящи мощни звукови системи, рок концерти, палаткови лагери и огромно количество оранжеви атрибути, но ние щастливо вярваме, че всичко това е «спонтанно».“ Някой се разпорежда с нашите съдби както си иска, без даже да си направи трудна да ни съобщи каква е неговата крайна цел. Дали наистина нищо не зависи от нас? Не вярвам. Този „някой“ отчаяно се нуждае от нашето доверие. Без да му повярваме и без да му поверим доброволно съдбите си в неговите ръце, той е безсилен. А каква е целта на невидимия „някой“? Вижте резултатите, вижте какво се случва в страните, където победи така наречената „демокрация“ и съдете сами.

За да бъде картинката завършена, още един цитат от книгата на Бюкенън „Смъртта на Запада: «През 1960 година населението на Съединените Щати бе 88,6 процента бели; през 1990 година делът на белите бе спаднал вече до 75,6 процента, тоест за 30 години ние наблюдаваме съкращаване с цели 13 процента... Към 2020 година делът на белите ще се съкрати до 61 процента». Така пише Питър Браймлоу, експерт от списание «Форбс». Към 2050 година евроамериканците ще станат етническо малцинство в САЩ.“ Оказа се, че Питър Браймлоу бил голям оптимист. Сега, в края на 2007 година статистиките сочат – в САЩ гражданите от европейски произход вече са малцинство. Значи онова, което наблюдаваме в съвременна България не е много по-различно от онова, което водещи американски умове наблюдават в тяхната страна. След като ни отне всички права, г-жа Демокрацията ни остави единствено правото на безправие. И започна един геноцид в името на етническия мир. И започна да се разхожда из страната ни щедрата демократична Смърт. Стигна се дотам, че в центъра на София тъпла пришълци крещеше „Смърт!!!“ за коренното население. И вместо да арестува пришълците, полицията арестува местни младежи, на които (О, ужас!) не им харесало, че някой иска тяхната смърт и тази на семействата им. Същата Смърт виждаме,

че е почнала да се разхожда и в Щатите. На 16 декември 2006 година Българското Национално Радио предаде, че според Агенция „Медиана“ и Института за социални дейности и структури „Иван Хаджийски“ циганите в България са се увеличили три пъти. Не с три процента, а три пъти! Това вече не може да бъде обяснено само с висока раждаемост. При положение, че населението на страната намалява като цяло. Което означава, че от своя страна ние, българите сме намалели поне два пъти. Това може да бъде обяснено единствено с целенасочено изстребване на българите и с целенасочено развъждане и заселване на цигани. Някой усилено се стреми да предизвика нашата смърт. Либерално и демократично, разбира се! Също както в Щатите демократично и либерално развъждат черни и съсипват белите. И тук, и там като проводници на убийствената политика се сочат ционистите.

Длъжен съм изрично да подчертая: в никакъв случай не бива да се слага знак на равенство между ционисти и евреи. Не може да се слага знак на равенство между лица, изповядващи юдаизма и ционистите. Като пример ще посоча организацията „Юдеи против ционизма“, а също думите на Игал Амир преди да застреля израелския министър-председател Ицхак Рабин „Държавата Израел е чудовище!“. И обратно. Сред ционистите има много неевреи. Примерът с клана Буш е достатъчно красноречив. И да не забравя други едни проводници на ционизма, марксистите. В своята книга Бюкенън изрично отбелязва, че първите апостоли на невежеството, чиито продължители са днешните либерали, били именно марксистите:

„Един от първите последователи на Маркс беше унгарецът Дьорд Лукач, агент на Коминтерна, автор на книгата «История и класово съзнание», която го постави редом с Маркс. «Аз смятам революционното унищожение на обществото за единствено възможен и верен способ за действие. Световната промяна на човешките ценности не може да бъде извършена без да бъдат унищожени ценностите на предишния свят, и без създаване на нови, революционни ценности.» Като заместник на народния комисар по културата в правителството на Бела Кун, Лукач на практика изпълняваше своите демонични възгледи и методите му впоследствие бяха наречени «културен тероризъм».“

Някога, преди години ми казаха следните думи: „Ти мислиш ли, че ционистите биха постигнали всичко това, ако не им беше позволено, и ако не им помагаша?“ Та кой им е позволил и кой им помага? А кой помага на нас, хората? Изглежда някой ни помага, защото последните действия на противника са доста хаотични и припярни. Те бързат,

страхуват се от нещо, пришпорват сроковете. Те са готови дори на жертви, което вече говори много. Все повече си проправя път идеята, че задционистите стои някой много по-могъщ, но че също толкова могъщ съюзник имаме и ние. Още преди сто години бе отправено едно такова предупреждение: „Ако сводовете на цивилизацията се срутят, то разбира се, ще рухне цялата сграда. Но основите са достатъчно здрави.“ Та ситуацията никак не е проста. Тя ще се окаже много по-сложна, отколкото изобщо сме могли да допуснем.

\* \* \*

### Из „Пътешествията на Гъливер“:

„– Имам въпроси.

– Въпроси ли, Ваше величество?

– Да.

– Министрите, управляващи страната ви, как стават министри?

– Обикновено известна сума пари решава въпроса.

– Как опознават хората, на които трябва да служат?

– Не се налага, защото доста често пият и играят хазарт.

– Вече спомена хазарта. Кога усвояват това «забавление»?

– На 16–17 г.

– А кога се отказват от него?

– На 60–70 г.

– Във вашия съд за колко време се решава кое е добро и кое – зло?

– Процесите траят седмици и месеци, на висока цена за потърпевшите.

– Това значи ли, че бедните нямат достъп до съда?

– Те са заети с работа и не се нуждаят от правосъдие.

– Адвокатите ви защитават ли очевидно съгрешили хора?

– Разбира се! Това им е работата!

– Данъците ви са се увеличили с 5–6 млн., но държавата харчи двойно повече. Как кралство харчи повече от полученото в данъци?

– Съвсем просто е. Вземаме назаем повече от себе си.

– И войните ви... Защо винаги нападат хората? Защо да напускат бреговете си освен за търговия?

– Често се браним, като нападаме, преди да ни нападнат, и изненадваме врага.“

Предпочетох да цитирам филма, тъй като в книгата описанията са по-многословни и завъртени. Все пак не мога да пропусна един извод: „Той (Кралят) бе безкрайно учуден от описанието ми на историческите събития, станали у нас през миналия век; и заяви, че те не били друго освен редица от заговори, бунтове, убийства, кланета, революции и изгнания – най-лошите последици на алчността, раздорите, лицемерието, лукавостта, жестокостта, яростта, лудостта, омразата, завистта, похотливостта, злобата и амбицията.“ Да, има вероятност следваната от редица правителства да не е дело единствено на ционистите, а да е продължение на традиционната английска политика. На нищо не пречи ционистите да са взимали от англичаните, впечатлени от успешната им в миналото успешна колониална политика. Същата колониална политика, чийто последици днес са настъплението на цветнокожите и отстъплението на бялото население от самата Англия. Защо да не са взимали, след като техните „Ционски протоколи“ също са взимани от един друг европейец – Николо Макиавели. Та всичко е преплетено и никой не е само виновен, като и останалите, включително жертвите не са само невинни. Дали човекът не достигна един от пределите на своите възможности и не се устреми към самоунищожение? След което оцелелите ще се устремят към нов прогрес и към овладяване на нови възможности, докато не стигнат и те на свой ред до предела си. И все пак, все пак случващото се е нашия свят е твърде нечовешко, за да повярвам, че то е дело само и единствено на същества, принадлежащи към някоя от човешките раси. Още живелият през 27 век преди Христа индуски император Ашока е казал, че на Бог е угодно хората да живеят в безопасност, мир и щастие и да се ползват със свободата да разполагат със себе си. Днес от този завет нищо не е останало. Значи днешният свят не е угоден на Бога. А на кого е угоден?

Именно Ашока решил да забрани използването на човешкия разум за зло. Той засекретил древната наука за природата, за бъдещето и за миналото. Били скрити уменията на колективната психология и знанията за разпада на материята. Тогава, през времето на неговото управление било основано тайното общество на Деветимата Неизвестни. Аз твърдя, че една от целите на Адолф Хитлер била да се добере до тези знания. Част от тях му били наистина открити и видяхме за какви цели бяха използвани. С една забележка. Истински древните Знания не са

съсредоточени само в Индия, а са разпръснати из цял свят, като една от важните точки, до които Хитлер не получил пълен достъп, била именно нашата България. Нацистите не успели да получат достъп и до тайните на Шумер, въпреки своето старание да се представи като приятел на арабите. Част от тези знания по неизвестни причини почва да става известна в наши дни. Изглежда обществото на Деветимата Неизвестни, понесло тежък удар през XX век, почва отново да действа с пълна сила. Редица белези сочат, че причина за необичайната активност на Деветимата се крие в присъствието на неземни сили върху нашата планета и действията им, насочени към човешкото унищожение.



\* \* \*

Да посоча още факти, на които изобщо не бе обърнато внимание. След атентатите на 11 септември, когато стана ясно, че се готви война срещу Афганистан и Ирак, някои мюсюлмански лидери почнаха да говорят, че такава война няма да реши нищо, тъй като САЩ така или иначе ще бъдат унищожени от ръката на Бога. Подобни твърдения бяха излъчени и по български телевизии при интервюта с наши мюсюлмани. После мюсюлманите замлъкнаха, не поясниха откъде идват предсказанията и какво точно им е известно. Обаче се активизираха „силите, стоящи зад създаването на Исляма“, както обичат да назовават себе си представителите на една мюсюлманска секта. Тази секта кой знае защо започна да проявява огромен интерес към България и към древностите из българските планини. При това забележете – отнася се до древности, създадени много преди някой някъде изобщо да е чувал думата Ислям. Оттатък Атлантика пък заговориха за предсказанията на Маите, според които краят на света щял да настъпи през декември 2012 година.

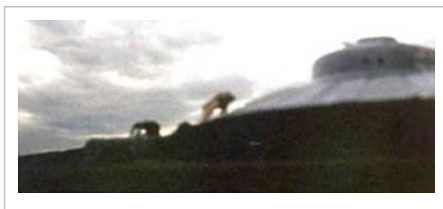
Хайде сега да свържем всичките тези дребни събития с плановете на Израел и САЩ да завоеват целия свят. Всеки разумен човек разбира, че такива стремежи нямат никакво бъдеще. Освен ако... Освен ако наближава катаклизъм, след който годната за обитаване земя ще се свие. Тоест, ще настъпят условия, при които могат да оживеят твърде малко от живеещите днес хора на планетата Земя. Кой именно ще живеят – това е въпросът.

Един такъв поглед върху нещата обяснява защо САЩ и ционистите усилено се стремят да унищожат физически стари и културни народи, а на тяхно място не по-малко усилено развъждат паразити. Безполезни паразити, които не умеят нищо друго, освен да ядат и да се размножават. Паразити, непрекъснато увеличаващи своето количество за сметка на качеството. Паразити, ускорено развъждани с едничката цел да задушат като бурени коренното население на не една и две страни. Ще кажете, че няма логика. Напротив – логиката е желязна. Ами след евентуалния катаклизъм неграмотните, необразовани и полудиви паразити не биха били в състояние да окажат реална съпротива на американо-ционистките нашественици. За разлика от коренното население на земите, които върхушката на Израел и САЩ се стреми да превземе.

Сега нещо да не е ясно?

Не е ясно каква е ролята на онова НЛЮ, което уж е паднало над Ирак. Ами ако не е „уж“, а наистина е паднало? Вижте следващите две

снимки:



Вчера, 18 декември 2007 година специално гледах филма, посветен на нацистките летящи чинии именно заради съществуването, което се вижда да се катери по една от тях. Нарочно споменавам датата, макар че нямам намерение да обяснявам за какво точно я споменавам. Кое, или по-точно какво е това същество? Твърде много напомня на ликантроп, човека-вълк от митологиите. На „блуждаещ демон“, който е способен да приема и човешки облик. С малката разлика, че у реалното същество забелязваме характерна гърбица. Съжалявам за качеството на снимките, не успях да намеря по-добри. Все пак съществуват достатъчно доказателства, че такава техника действително е съществувала. Само че дали германците, и по-точно дали изобщо човешки същества са имали пълния контрол над нея?

Достатъчно информиран човек ми разказа, че по време и след Втората световна война в ръцете на руснаците се оказали няколко такива диска и известна документация към тях. Сталин наредил да се почне строежа на дискове. Далеч на север, далеч от любопитни погледи. Били построени няколко десетки такива машини. Идеята била СССР да притежава сигурна защита в случай, че САЩ решат да нападнат откъм Северния полюс. После, когато Сталин умира и на власт идва Никита Хрущов, строежът на дискове бил прекратен. Нещо повече. Готовите

машини с личната заповед на Хрущов били потопени в океана на голяма дълбочина. И възникват едни въпроси... Дали построените в СССР дискове били достатъчно надеждни, дали тогавашната съветска техника е могла да усвои в достатъчна степен технологията? И дали зад унищожаването на готовите вече машини не се крие нечия друга воля, стояща над правителствата на СССР и САЩ? Свързвам горното с думите, заради които Гестапо арестувала Вернер фон Браун, създателя на ракетите „Фау“: „Все ми е едно дали Германия ще победи, моята цел е да завладее Луната“. Странни думи, изречени в странна обстановка.

Ще цитирам откъс от някакъв справочник за извънземните. Доколкото можах да схвана, данните са взети от книги на Тимъти Гууд. Както не смея да твърдя, че моите предположения са истина от последна инстанция, така и не мога да твърдя, че справочникът казва пълната и неподправена истина. И все пак когато отделни хора стигат до едни и същи заключения, може би пък и да има нещо вярно:

#### „ANTARCTICAN

Според твърденията това е секретна зона за операции за едновременно човешки и рептилиански същества. Някои казват, че Арийско-нацистките учени всъщност са развили летателен апарат с форма на диск способен на много напреднало въздушно движение, и че свастиката е била видяна на няколко диска. Те може би се пилотират от «чистокръвната» русокоса и синеока Арийска раса. Изглажда, че в НЛЮ сценариите е замесено повече от едно човешко «русо» общество, и че специално подземните човешки общества може би са развили руса коса, дължаща се на липсата на светлина. Антарктиците може би главно се състоят от чистокръвни, синеоки, руси Арийци, които станали жертви на манията на Хитлер да създаде суперраса, и както се предполага от Харбинсън и други, повечето от тях може би се контролират чрез мозъчна манипулация и импланти, съществувайки като човешки търтеи (роби), които се използват за да се запази това тайно общество функциониращо. Говори се, че под планините на Neu Schwabenland в Антарктида лежи масивна съвместна човешко-рептилианска подземна система наречена «Новият Берлин». От някои източници се твърди, че тази съвместна сила сее терор по този сектор на галактиката, завладявайки и извършвайки безброй зверства върху мирните обитатели на другите светове. Твърди се, че първоначалният «договор» със Сивите е бил установен от

Баварските общества Туле и Илюминати през 1933 г., и това сътрудничество е било пренесено в Америка чрез ЦРУ.“

Значи си заслужава да потърсим следи от същества, подобни на онова, което виждаме да се катери по нацистки летящ диск. Погледнете следващия документ. Снимката е от музей в Южна Америка:



Върху тази музейна композиция се забелязват скулптури на представители от всички човешки раси, а сред тях кой знае защо е поставена скулптура на нещо, което явно няма нищо общо с човека. Върху други скулптури се вижда, че става въпрос не за митичен дракон, а за двукрако, което бихме приели отдалеч за хуманоид. Или ако все пак приемем, че скулптурата представлява изображение на дракон, ще трябва да си спомним приликата с двукраките човекоподобни змейове от българските народни приказки. Същите змейове, които често са били приемани за човеци и само внимателният поглед разкривал тяхната истинска нечовешка същност. Загадките около южноамериканските скулптури са много. Откъде изолираните на своя континент местни жители са могли да познават и така точно да предадат чертите на негри, китайци и европейци? И защо сред изображенията на човеци редовно се появяват изображения на нечовеци? Сега погледнете следващите снимки.



Те са правени на планетата Марс. Първата е на череп, а втората – на скулптура, изобразяваща същото, да го наречем „нещо“, което явно не е човек, но явно не е и маймуна. Според мен, става въпрос за едно и също нещо. Къде, как, при какви обстоятелства и какво точно съм виждал, нямам намерение да обяснявам. Въпросното същество е сивопепеляво на цвят, с някакъв отблъскващ оттенък на кожата. На гърба си има нещо като израстък или гърбица. Агресивно е. Мисля, че не е рептилоид, въпреки приликата си с гуцерите. Но няма нищо общо и с вълците. Кожата му не прилича на кожа на бозайник, а липсва и козина. Обикновено се движи на четири крака като животно, а когато завърви на два, походката му е поклащаща се, патешка. Предпочита тъмнината или полумрака, не понася ярката слънчева светлина. Езикът му е подобен на пронизително свинско квичене. Самият му външен вид предизвиква инстинктивна погнуса и отвращение у хората. При среща се получава усещане за нещо, напълно различно и чуждо на всичко земно. Отглежда бойни животни, които използва при честите си вражди със същества от неговия собствен вид. Подобни изображения срещаме в много средновековни катедрали като символи на дявола и неговите изчадия. Засега дотук с фактите. Нека отново проследим хронологията.

Да допуснем за момент, че преди немного години Ирак е бил посетен от представители на неземна цивилизация. Целта на посещението била във връзка с приближаваща катастрофа от планетен мащаб на Земята. По някакъв начин това било свързано с древния Шумер, но и с България. Ако не вярвате, съветвам ви да си припомните многогодишните усилия на Саддам Хюсеин за връзка с всякакви политически кръгове в нашата страна. Дори с представители на най-незначителни партии. Отделни техни представители ходиха на посещения в Ирак по покана и на разноски на иракското правителство. Според промъкнали се откъслечни сведения, Саддам Хюсеин е търсел в България компонент, който да му помогне да задвижи някакво загадъчно устройство. Остава ни да гадаем какво е било то. И дали точно неговото залавяне не са целели американските висши военни? Погледнете следващите снимки. Първата е отново от Марс. Втората е снимана в Родопите. Приликите може да са случайни, но не станаха ли твърде много случайните съвпадения? Да си припомним още едно съвпадение. Върху Зикурата били разположени два храма – Червен и Бял. Червено и бяло в нашата затворена Свастика, червено и бяло в мартеницата... Само че пак нещо нелогично, нещо неясно. Адолф Хитлер, който поставя Свастика на своето партийно знаме, до края на живота си се е боял панически от мисълта да стъпи в България. И винаги е отреждал на тоя свой съюзник второстепенна роля. А пък Саддам търси помощ именно от България. Интересни факти в тази връзка намерих във в-к „Волгоградская правда“ от 14 февруари 2003 г. В статия с автор: Николай Марченко се описва сеанс на екстрасенси, чиято цел е да установят бъдещата съдба на Саддам. Резултатите от контакта не са интересни, обаче следните редове определено могат да предизвикат отзвук в България: „В посланието се обясняваше, че като място за контакта между цивилизациите е избрана Кабардино-Балкария, тъй като оттам произлизат предците на Саддам Хюсеин по майчина линия“. Дали наистина Саддам няма да се окаже балкарец? И от родовите предания да е научил нещо, за което ние не подозираме. Не твърдя, че знам със сигурност. Само търся факти и ги съпоставям. Вгледайте се внимателно в снимките.



Сега описание на една друга местност, приликите и тук са многобройни. От кого и до кого е писмото е без значение: „Не е този хълм с текето. Хълма, на който ходихме е малък и незабележим на пръв поглед. Като се изкачиш на него, а той не е висок, се виждат още два, по-малки. Върху хълма има параклис, строен преди по-малко от 100 години. Какво е интересното? Ако го нямаше параклиса, и ако нямаше растителност, ще кажеш, че е марсиански пейзаж. С много камъни, които са се взели сякаш от нищото. Няма скала, от която да са се изронили. Камъните са като от руини на крепост, но са много по-големи по размер. Добре оформени каменни блокове. Ако въобще това са руини, то те са на милион години. Върху много от камъните личи въздействието на висока температура, повърхността им е разтопена и се е превърнала в стъкло.

Сред селяните се говорело, че понякога на този хълм камъните се местели сами. Също като на платото Наска в Перу или също като на Марс. И на двете места са документирани множество случаи на движещи се камъни. Само да те предупредя – там има много змии. Ходихме в началото на ноември, а видяхме змия. Та трябва да се внимава. Хълмът е с някакво странно енергийно въздействие. Според човека, който ме води там, под него имало древен механизъм. В последното изобщо не съм сигурен, но е ясно, че хълмът не е обикновен. Може би е свързан или с някоя от предишните Раси, населявали планетата, или изобщо не е дело на земни същества.“



Следва нападението над руските дипломати. Твърде е възможно нападението да е преследвало същата цел – залавянето на „нещото“? И неочаквано бързата капитулация на Републиканската иракска гвардия. Според съобщения от пресата, между 6 и 8 април 2003 година върху летището в Багдад е била хвърлена неутронна бомба. Преди това руското ГРУ позволило на американците да прехванат съобщение, според което битката за летището щяла да бъде решаваща за изхода на войната. И летището било ударено по начин, при който техниката да бъде запазена, без да са останали нейните пазачи. Уж някаква група „Рамзай“, уж някакви оперативни данни, ала-бала. Американците не намерили нищо, както нищо не намерили и в обстреляния руски дипломатически конвой. Американците бяха и си останаха каубои, които стрелят без да питат, а после се жалват, че не са получили отговор на своя незададен въпрос.



Ако бяха по-умни щяха да се досетят, че при евентуално решение за използване на търсеното от тях „нещо“, руското военно присъствие щеше да бъде осезателно, а то изобщо липсваше. И че в такъв случай това „нещо“ отдавна не се намира в Ирак. Ще прескоча събитията като кажа, че според моите сведения, руснаците са отнесли със себе си техника, свързана с планетата Марс. Същата или подобна на нея техника, която разгромила „нацистките“ бази в Антарктида през 1947 година, за които ще стане дума по-късно. Техниката им позволила да създадат нови машини, нужни за военната индустрия. Косвено доказателство може да се намери в промяната на политиката на Русия спрямо САЩ и демонстрацията на самоувереност в международните отношения. Натъкнах се и на още един многозначителен факт. През пролетта на 2007 година пуснах в сайта на Движение „Воини на Тангра“ официални снимки на НАСА от Марс. И зададох разни наивни въпроси. Например, ако на снимките се вижда роботчето, което снима на планетата, то кой върви след роботчето и снима него? И защо след като имаме такива прекрасни цветни, ясни снимки от далечния Марс, то снимките от близката Луна са толкова лоши и неясни? За мое учудване, наивните ми въпроси породиха яростна, даже истерична реакция от страна на руското разузнаване, ГРУ. На същите ожесточени атаки бе подложен и XNETBG – Интернет сайта за конспирации уфология и мистика. В атаките срещу сайта взе дейно участие мой стар познат, за когото знаех от самия него, че е свързан с ГРУ. Същият мой стар познат едновременно с това показва необясним интерес и към сайта XNETBG. Задах си въпроса защо и най-острите и сензационни компромати не са пораждали такава нервна реакция, каквито породиха официално публикуваните снимки от една далечна планета и въпросите към снимките. Дори когато разказах за посещението си в базата на ГРУ край град Балашиха и за бягството си от там, нищо не се случи. А когато почнах да разсъждавам за марсианските загадки, руснаците използваха цялото си влияние, за да върнат в България изпратения точно заради тях в Африка бивш директор на българската НСС генерал Иван Чобанов и да спрат Интернет сайтовете, позволили си неудобни въпроси. Същата неприязън към наивните ми въпроси за Марс и за Луната демонстрираха и някои демократи американофили. А когато двата сайта временно бяха спрени дойде информация, че в Америка много се зарадвали на спирането им. Защо именно в Америка, след като последните сериозни разкрития в тези сайтове засягаха руското ГРУ и връзките му с българските „тайни“ служби? Хайде сега нека някой да ми каже, че всичко е случайно. Само помислете. Руското разузнаване

направи рисковани стъпки, изложи на риск своята агентура, единствено за да спре някакви си тъпи въпроси, засягащи далечни планети. Може би наивните, тъпи, селски въпроси засягат по някакъв начин сферата на руското влияние? А имах още такива. Защо например преди няколко години кометата Хейл-Боп направи рязък завой, за да избегне сблъсъка с Марс? Как може едно небесно тяло самичко да измени своята траектория? Завоят на кометата е заснет от „Вояджър“ и нямаме никакво основание да се съмняваме в достоверността на информацията. Защо разни астероиди почват да нарушават всякакви физични закони, когато доближат Земята и също правят завой, за да избегнат сблъсъка с планетата ни? Ако някой е в състояние, нека ми обясни. Аз само задавам въпроси, нищо повече. Ако някой е в състояние нека ми обясни защо заради моите наивни въпроси аз, а и моето семейство покрай мен сме подложени на преследвания, на каквито преследвания не са подложени и най-острите критици на актуалния политически режим?

Някой не иска да ни признае колко сериозна е всъщност космическата тема. Само един малък откъс от интервю на писателя Александър Проханов, главен редактор на руския вестник „Завтра“ с дата 12.08.2005: „Американците управляват процесите в космическото пространство, както неотдавна се убедихме. Бе извършена първата мощна експанзия на човечеството – нападение над комета. По същество, ние преминахме към геополитика на Космоса.“ Разбирате ли какво означават тези думи? Нападение над комета! Защо, с каква цел, с какви средства, какви са резултатите, последиците? Как така същите американци, които не са в състояние да се справят с първобитните талибани в Афганистан, които не съумяват да командват своите дистанционни апарати на десетки километри в Ирак, изведнъж кацат на Марс и атакуват комети? И трябва някой подпийнал руснак да каже някоя непремерена приказка, та да разберем, че светът далеч не е онова, което виждаме пред очите си. Даже представата за противопоставяне между САЩ и Русия не е вярна. Ако някой се опита да ме оспори, готов съм да го замерям с факти оттук до Москва. Или до Вашингтон, където си избере. Ако не бяха Щатите, дивизиите на Вермахта щяха да маршируват по московските улици. Това не се забравя лесно. Даже след рухването на СССР американците обсъждали с руски политици възможността да разположат ракети „Пършинг“ в Сибир и Далечния Изток за евентуално противодействие срещу Китай. Неотдавна виден руски публицист призна, че техните учени всъщност работят за развитието на науката в САЩ. А имам и личен спомен. Веднъж в руското Външно министерство

разговарях с техен висш чиновник. Някак стана дума за американците и аз казах „... ние като техни съюзници...“. Руснакът подскочи рязко: „Ама ние не сме им съюзници!“ Уточних, че говоря за България и той се успокои. И все пак от какво бе породена нервната реакция на този човек? Като знам за сътрудничеството между ЦРУ и ГРУ в областта на психотрониката, почвам да подозирам още по-лоши неща.

Тук по съвета на мой приятел искам да поясня. В много свои текстове съм писал остри думи срещу руската политика. В същото време продължавам да изпитвам искрена обич към руския народ и към руската култура. Обратното също е в сила. През 2003 година, когато бях в Русия, там вървеше с пълна сила правителствена антибългарска пропаганда. Въпреки това, когато кажех, че съм българин, бях приет най-сърдечно от руснаците. Още си спомням с най-топли чувства за много мои приятели, които оставих в Русия. Включително някои московски милиционери, които ме приеха като брат и много ми помогнаха. Та народите са едно, правителствата са съвсем друго. Последното не се отнася до населението на Съединените Щати, които не са нито народ, нито нация. Макар че и там живеят милиони хора, с които имаме общи цели, и които са наши потенциални съюзници. Вярвам, че скоро хората от цял свят ще разберат какво искам да кажа.

И тъй като вече споменахме за предколумбова Южна Америка и за изображенията на същества, които си позволих да определя като ликантропи, нека отново сравним долните две снимки. Първата е от глинен съд, открит на територията на днешна България. Представлява изображение на ръка с четири пръста. Подобни изображения са намирани много из нашите земи.





Втората е от Централна Америка и представлява изображение на същество с четири пръста. И такива изображения са намирани много. Снимката под тях изобразява същото четирипръсто и е намерена пак в България. По-любопитното е друго. Според съвременните потомци на майте, тези същества, на ръст около метър и половина притежавали парапсихологични способности. При появата им, древните май били обземани от безпричинен ужас, изоставяли своите великолепни градове и бягали панически в джунглата. И пак според същите централноамерикански източници, единствено по нашите земи хората преди хилядолетия не са се бояли от нашествениците, а по някакъв начин дори ги принуждавали да им служат. Спомних си писмата на В. И. от С. В тях той разказваше, че единствено българинът някога заставил дяволът да му служи. За доказателство сочеше българските народни приказки, където се твърди същото. Дяволите, от които бягали панически в Централна Америка, тук, на Балканите помагали със знания и техника на местното население преди хилядолетия. Част от тези знания, и част от тази техника са останали. Причината може би се крие във факта за една още по-древна и още по-загадъчна техника, останала в нашата „Земя завинаги“. Та ще се окаже, че България крие много повече тайни, отколкото може да се предполага. И че интересът както на Саддам Хюсеин, така и на ГРУ изобщо не е случаен. И не само техният интерес, но да се върнем към темата.

От онова, което знам стигам до извода, че през 20-те години на миналия век тези, да ги наречем ликантропи влизат във връзка с някои

земни политически и не само политически сили. Помагат им да дойдат на власт, да укрепят властта си в замяна на жива помощ при провеждането на операции извън пределите на планетата Земя. Едните дали технологии, а другите – войници и човешки материал за генетични експерименти. Извънземните операции завършили с провал, а ликантропите доколкото им било по силите се постарали да унищожат следите си от пребиваването им тук. Поредното им пребиваване, ако трябва да съм точен. Тайният план обаче включвал допълнителни клаузи. Унищожението на бялата европоидна раса, която се оказала главна пречка за завладяване на Земята. Досещате се, че говоря за нацистка Германия. Сега ще ми възразите, че нацистите са проповядвали култ именно към бялата раса. Само че погледнете резултатите. Точно появата на германския нацизъм позволи възхода на ционизма и създаването на държавата Израел. Краткотрайното властване на нацизма позволи създаването на „антирасистките“ закони. Тоест – закони, лишавачи населението на европейските страни да се брани от прииждащите тъмнокожи нашественици. Същите закони обаче отказват да бранят белите от посегателствата на цветнокожите. Безнаказаността на циганите в България е само малък частен случай от ситуацията на цялата планета Земя. Германският нацизъм даде началото на геноцида срещу бялата раса. Днес същата политика бива следвана от правителствата, доминирани от ционисти. Докато нищо не се предприема срещу расизма на цветнокожите, насочен към представители на бялата раса, на репресии биват подлагани европейците, дръзнали да защитят своето от посегателствата на чуждите. Спомням си как през 1999 година поисках подкрепа от българския (с извинение) Хелзински комитет заради преследванията, на които бях подложен по политически причини. Отказаха ми с едничкия аргумент, че съм етнически българин, а те защитавали единствено малцинствата. И това ако не е расизъм, здраве му кажи! Този Хелзински комитет се ръководи от „българина“ Красимир Кънев, а се финансира от „големия филантроп и хуманист“ Джордж Сорос. Унгарски евреин с рождено име Дьорд Шорош, отявлен ционист и човекомразец. Същият Сорос финансира адвокатските услуги на цигани, упражнили насилие срещу българи. Включително адвокатските услуги на циганина, изнасилвил и убил шест годишно българско момиченце. Защото според Шорош-Сорос, когато представител на циганите извърши дори най-чудовищното престъпление срещу българин, това не е престъпление, а етническо право. Виж, когато българин удари шамар на циганка, заловена да джебчийства в трамвая, това е „политическа некоректност и престъпление по омаза, истински

нацизъм от най-чиста проба“. Длъжен съм да отбележа, че тяхната „политическа коректност“ противоречи на моя хилядолетен български морал и на човешкия морал въобще. Ние ще загубим правото да се наричаме човечи, ако следваме коректността и обърнем гръб на морала. Този момент е изключително важен, той е ключов за провала на змийската Система. Сега погледнете „коректността“ в действие, погледнете плодовете на Системата. Позволявам си да цитирам откъси от тема, публикувана в споменатия вече Интернет сайт XNETBG. Темата се нарича **„Убийте белите хора!“**. Тя започва с разкази за две видео филмчета, пуснати в Интернет:

„Първото филмче е призив за убийството на белите: Камбау Камбон – Америка.

**«Проблемът на тази планета са белите хора и ние трябва да почнем да ги избиваме веднага!»**

(Тук не мога да се сдържа от коментар. Представете си, че някой като мен изрече: «Проблемът на планетата е змийската раса – цигани, индуси, пакита, както и тези от Бангладеш. Ние трябва веднага да почнем да ги избиваме.» Не е нужно да кажа какво ще се случи на човека, позволил си да изрече тези думи. Защо обаче на тях не се случва нищо, когато изрекат подобни думи, насочени към нас?)

Второто – неконтролируемата епидемия от убийства на бели фермери в Южна Африка, следвайки примера на останалите африкански държави. Министърът на Охраната и сигурността в ЮАР: **«Ако не ви харесва престъпността се махайте (от държавата)!»**. Факти: 51 убийства, 151 изнасилвания и 347 обири на ден. Министърът: **«Те могат да се оплакват докато посинеят или да продължат да се оплакват или... просто да напуснат страната...»**

Нека да припомним последната политическа линия:

– Крепостта Европа продължава да дава привилегии на не-европейци и да провежда политика на геноцид срещу белите европейци.

– Най-многобройната раса в света са индийците (и подобните им пакистанци плюс цигани). Тяхната политика – броят прави силата.“

Какво накрая ще остане от Европа? Деградирали останки от могъща някога култура. Същото, което вече се е случвало с толкова други цивилизации... Не мога да пренебрегна и фактите, засягащи България. Още през 2001 година депутатът от Коалиция „За България“ (???), циганинът Тома Томов заяви в Парламента: **„Вашата (на българите!) е вече свършена. Вие губите държавата си. Губите всичко.“** Никой не посмя да му възрази. После същият господин с цялата си наглост обеща

в интервю пред в-к „Труд“ от 14 август 2001 г.: **„България ще стане Косово“**. Никой, с извинение български политик не намери думи дори да коментира изказването на циганина. Ами призивите „Смърт на българите!“ в софийския квартал Красна поляна през 2007 година? Управляващите, призвани да пазят целостта на нацията и на държавата дори не гъкнаха. Да, те са запознати с плановете за унищожение и са съгласни с тях. Срещу добро заплащане, разбира се. Последният пример е Волен Сидеров, който срещу добро заплащане, от яростен антиционист се превърна в проводник на ционистката политика в България. Подобно е положението и в други европейски страни. И то е само следствие от натрапените ни регресивни планове за развитие. В своята книга „За еврейския фашизъм“ Борис Миронов твърди: **„Ние, «гоите» в значителна степен сме лишени от своите расови корени. Ние растем в мултикултурните блата, които преди превземането им от ционистите, бяха наши градове. Времената не се променят. Тях ги променят. Всички извършващи се трансформации, са предварително планирани и се провеждат в съгласие в грижливо пресметнати действия.“**

## КАК ПРОМЕНЯТ МИСЛИТЕ НИ

Управниците на този свят, реалните управници са изградили методика за промяна на човешкото мислене. На тях не им стига, че владеят икономиката. Не им стига, че ни владеят физически. На тях са им нужни нашите души. На тях, на всевластните не им стига, че диктуват нашето поведение, те са разработили методика, чрез която ни принуждават да мислим и чувстваме по определен начин. Евреинът Едуард Бернес го е формулирал ясно: „Хората трябва да бъдат контролирани, без да съзнават, че са контролирани“. Тоест в по-голямата си част хората са роби, без да съзнават, че са роби. Владетелите на света ни поробиха последством илюзията, че ни носят свобода. Запомнете, че дали ще бъдем роби или свободни зависи от нашето собствено отношение към робството и свободата. Всичко е в самите нас. Въпросът е как да бръкнем и да го вземем.

Те, които поставиха изгодата над истината и морала искат от нас да следваме тяхната истина и да обслужваме тяхната изгода. Ще дам пример със себе си. От дълго време забелязвам, че един или друг мой „доброжелател“ се опитва да ме учи как да пиша и какви правила да спазвам. „В края на книгата си длъжен да посочиш библиография, когато



изнасяш информация дай линк...“ пред кого от тях съм длъжен, на кого от тях дължа нещо? Кой и с каква цел е съставил правилата и защо трябва да ги спазвам? Каква библиография за вестникарски съобщения или пък за ръкописи, на които не е посочено издателство? Всъщност има ли издателство за старинни ръкописи? Каква библиография за спомени или за устни разкази? Какъв линк за информация, притежавана от ограничен кръг хора и никога не изнасяна в Интернет? Според тях цялата информация трябва да е категоризирана, поставена в рамки, напудрена, гримирана, начервена, нагодена към техните извратени нужди. Да, бе, да! Да, ама не! После, като видят, че нямам намерение да съм послушен, запяват друга песен. „Ама чакай, защо пишеш това. То си е известно. Тези факти отдавна са изнесени. Това се знае, виж в Интернет и ще се убедиш.“ Хубаво, де, нека си е известно. Взети поотделно фактите наистина може да са известни. Но аз сглобявам цялостна картина от отделните фрагменти и посочвам съответното решение. Това вече не е правено, то е извън правилата им. И те затова се дразнят. Цялото съвременно общество е обединено от понятието за печалба, за мен по-важни са вечните Небесни закони, те стоят над „правилата“. Правилата са полезни за тях, за мизерния в духовно и емоционално отношение „елит“, те само на „елита“ носят полза. Аз следвам своите си правила. Съветвам ви и вие да постъпвате по същия начин във всяка област на живота. Следвайте онова, което е полезно за вас, а тях ги пратете по дяволите заедно с идотските им правила. Срутете цялата им мошеническа митология и ще видите колко жалки са всъщност. Да ви кажа ли с какво ви пълнят главите и кои са опорните стълбове на техните „научни“ твърдения? Съобщения за експерименти, които никога не са били провеждани. Съобщения за измервания, които никога не са правени. Съобщения за измислени статистически данни. Всичко при тях е лъжа и мошеничество. Те постоянно се цитират един друг, като всеки се стреми да излъже повече от другия. Тяхната сила е лъжата, ние ги обезсилваме, след като престанем да им вярваме. Когато чуете някое официално твърдение, задайте си въпроса дали съществуват реални доказателства за неговата истинност, а не само нищо незначещи позовавания.

Защото позоваванията в по-голямата си част са измислени. Спомням си как от в-к „Ню Йорк Таймс“ поканиха Благовеста Дончева да напише статия за тях. Първо тя трябваше да си намери мениджър, който да представлява нейните права, някой си Джаред Израил (Много интересно име, не намирате ли?). После при разговор между него и редактора на вестника на въпроса дали мис Дончева може да пише каквото си

поиска, последният заяви: „Ние ще редактираме нейния стил, той трябва да съответства на стандартите на «Ню Йорк Таймс» и ще поправим съдържанието.“ С пояснението, че тя не бива да споменава Сърбия, например. Тоест ще подменят написаното от Дончева с написано от тях самите. Обаче отдолу ще стои нейното име. Накрая излиза, че вместо срещу Системата, нашата Благовеста се е изказала в защита на Системата. Ето пример как биват създавани неверни представи. А сега отново да поразсъждаваме върху един от главните съвременни митове – върху мита за Хитлеризма.

\* \* \*

За силите, довели Адолф Хитлер на власт говорят Луи Повел, Жак Бержие в книгата „Утрото на маговете“. „Тази тайна община била основана буквално по описанието от романа на Булвер-Литон «Расата, която ни изтласква». В романа са описани хора, чиято психика е много по-развита от нашата. Те притежават власт над себе си и над вещите, което ги е направило подобни на богове. Сега още се крият. Живеят в пещери в центъра на Земята. Скоро ще излязат, за да властват над хората. За всичко това, както изглежда е знаел д-р Вили Лей. Усмиввайки се, той добавя, че членовете на общината вярвали, че притежават някои тайни, нужни за промяна на расата, които ще им помогнат да се изравнят със съществата, криещи се в земните дълбини. Методи за съсредоточаване и цяла вътрешна гимнастика, за да преобразят себе си. Упражненията започвали със съзерцаването на ябълка, разрязана наполовина...“ За авторите на фантастични романи няма какво да говорим. Отдавна се знае, че художествената литература, особено фантастиката бива използвана да се кажат истини, които по друг начин няма как да бъдат казани. Интересно е признанието на д-р Лей. В него ясно се казва, че съществата, дали идеята за човешкото преобразяване (или по-скоро мутация) не принадлежат към човешкия вид.

Сега отново за връзките между ционизма и германския нацизъм. По-точно за връзките между ционизма и германската нацистка върхушка, която не е само от етнически германци. Пак ще цитирам Борис Миронов. Из неговата книга „За нуждата от национално въстание“: „В Италия, Испания, Португалия, Унгария възникнаха авторитарни режими, предложили на обществото корпоративен модел на развитие, който отхвърляше паразитната роля на банките и финансираните от тях партии. Тези държави, наричащи се тогава фашистки, но без прикрепения към тази дума днес расистки оттенък, се опираха на широка народна подкрепа и демонстрираха бързи икономически успехи. Да унищожат тази заплаха за международната банкова система, западните демокрации можеха единствено в хода на всеевропейска война. Но как да заставят народите на Европа да повярват в нейната неизбежност и да грабнат оръжието? За това бе нужен явен, заплашващ всички агресор, и най-добрият кандидат за ролята на плашило се оказа Хитлер. Именно той получи в началото на 30-те години на 20 век иззад океана най-големите кредити, които му позволиха да дойде на власт в Германия на 30 януари 1933 година.“ И още един цитат, взет от форума на Интернет сайта XNETBG.

Съжалявам, че не мога да посоча автора, в темата нямаше името му: „Рокфелерови – според експерта по икономика и съветник Антъни Сътън и други – са финансирали едновременно болшевиките и нацистите в техните военни опити като два Хегелиански или Макиавелиански клуба за победа над планетата в подчинение на Новия Световен Ред. Това би могло да обясни ранния договор между Хитлер и Сталин и факта, че Болшевишката революция е била всъщност планирана в Бавария с плана на германското разузнаване за изпращане на техния агент Ленин в Русия, за да възбуди революцията. Трябва да си спомним, че Национал-Социализмът (Нацизмът) е «Социализъм», нито повече, нито по-малко.“

Да си призная честно, някога, в младежките си години бях увлечен по хитлеризма. После полека фактите ме принудиха да прогледна. Прогледането ми започна, когато си зададох въпроса „**А какво би се случило, ако Адолф Хитлер го нямаше?**“. Европа нямаше да бъде доразорена от Втората световна война и никой нямаше да приема бежанци от други континенти поради липсата на достатъчно работна ръка. Национализмът на европейските народи щеше да е на почит, а нямаше да се преследва от извратеното следвоенно законодателство. Никой нямаше да говори за „антисемитизъм“, държавата Израел нямаше да е създадена и ционистите нямаше да получат такава власт. Армиите на Сталин нямаше да завладеят Източна Европа, а сакралния знак на древната Свастика нямаше да е поставен извън закона. Последствията от властването на Хитлер се оказаха изцяло във вреда на бялата раса, която уж бе издигната в култ от него. Е, вярно, Цар на България щеше да е Симеон II, ама не се знае. Навремето Александър Стамболийски едва не видя сметката на цялата династия Кобурггота... Но пък Тодор Живков щеше да си остане преводач на говеда от единия баир до другия и нямаше да засели тук десетки хиляди цигани от Румъния, Югославия и Гърция, съплеменници на майка му, влашката циганка Маруца. И народът ни нямаше да даде други десетки хиляди жертви – на войната и на комунизма. Българската душевност нямаше да е така смачкана и задушена както днес. Кой загуби и кой извлече ползи от властването на Адолф Хитлер? Дали няма да се окажат прави редица автори, между които българските Красимир Иванджийски и Волен Сидеров, че това била банкерската еврейска фамилия Ротшилд?

Горното се отнася до хитлеристката върхушка, при това не до всички приближени на Хитлер. Дори в неговото най-близко обкръжение посветените не са били толкова много. Ненапразно със заповед от 1940 година Фюрерът забранява изучаването значението на руните в СС. А

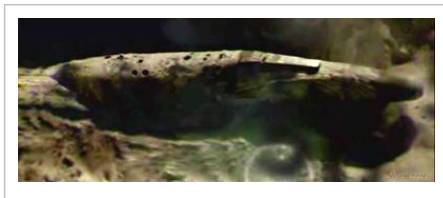
пък за потомъка на Один – Карл Мария фон Вилигуд обявил, че страда от старческо слабоумие и го изпратил в пенсия. Вероятно щял да го убие, но се страхувал от могъществото на родовата му кръв. Съдбата на фелдмаршал Ервин Ромел, наречен от своите врагове Лисицата на пустинята също е показателна. Мнозина от най-видните нацисти дори не подозирали истинските цели на Адолф Хитлер. Вероятно един от тях – Рудолф Хес се е досетил, затова ние днес не знаем какво наистина се случва с истинския Хес. Какво да говорим за обикновените германци, наивно вярващи, че всичко се прави за тяхно добро.

\* \* \*

Бях вече написал първоначалния вариант на книгата и я бях пуснал в Интернет, когато се натъкнах на теза, сходна с моята. Но и леко заблуждаваща. Става дума за филма „Hellboy“, „Момче от Ада“. Там Адолф Хитлер бе представен само като име, като фигурант, нищо повече. И ясно се казваше, че не е умрял през 1945 година, но и нищо съществено не е извършил след края на Втората световна война. Което означава, че водещите личности били други. Една от тях, представен като главния нацистки окултист накрая се оказва обикновен слуга, прост изпълнител. Другата, истински значимата личност, поне във филма бе прероденият руски маг Григорий Разпутин. А пък самия Разпутин бе обладан от духа на демона Самаел. Ваше го една жена, за която във филма не ставаше много ясно коя е и каква роля играе. Във финалната част им противостояха седмина Воини на Светлината, между които една жена. Целта на цялата история бе да се отвори Вратата на Мрака, както и да бъде отворен Саркофага с Демона на демоните, намиращ се на Луната. Дотук с преразказа.

Явно авторите на филма са на мнение, че Адолф Хитлер бил ръководен от окултисти, които пък на свой ред били ръководени от други, по-могъщи от тях окултисти. И че тези последните били обсебени от демоните на Йехова. Е, името Йехова не се споменаваше, но от Библията знаем, че архангелът Самаел е един от главните му подчинени. Друга интересна подробност бе фактът, че демоните снасяха яйца, което означава, че са от женски род. Още ли невежите се възмущават, когато наричам Йехова „Мадам“? Дотук нещата съвпадат с моите хипотези. Дори с част от предсказанията, направени в книгата „Кръгове“. Не твърдя, че сме заимствали едни от други. Просто различни хора притежават еднаква информация и понякога стигат до еднакви изводи. Не бях писал единствено за Саркофага, още не знаех за неговото съществуване. Само

че когато в началото на 2008 година се появиха неговите снимки и по разни вестници се писа, че това е извънземен кораб, открит на Луната, в Интернет форума на Движение „Воини на Тангра“ отговорих, че показаното тяло на снимката не е кораб.



\* \* \*

Колкото и да е странно, през последните години от България дойде още едно доказателство за близостта на евреите с Хитлер. През 2001 година изборите бяха спечелени от партията на Симеон Сакскобургготта, син на последния български Цар Борис III. Явил се на избори човекът и ги спечелил. Хубаво, ама неговият баща Цар Борис III беше съюзник на Адолф Хитлер и на Третия Райх. Би трябвало Тел Авив по някакъв начин да реагира, само че реакцията нямаше. Симеон пък от своя страна назначи за министри в своя кабинет евреи. На евреите-министри бяха разрешени всякакви лудории и беззакония, те дори вършеха тежки престъпления, без някой да се осмели да каже и една дума. Хитлеристко-еврейските взаимоотношения се оказаха нещо твърде интересно. На тоя фон изглежда смешен арестът на група ултралеви младежи, които бяха издигнали на някаква тяхна демонстрация плакат против НАТО, върху който плакат една от буквите бе заменена със Свастика. Излиза, че уж има закони, забраняващи проповядването на Хитлеризъм, но критиката на Хитлеризма също е забранена. Нещо като догмата за така наречения „Холокост“. Забранено е даже неговото обсъждане. Не ви ли намириiswa на измама? На мен ми мирише, даже усещам непоносима смрад.

Забелязал съм още нещо. Има такива, които отричат безусловно Хитлер. За тях той е най-голямото зло, живяло някога на Земята. Има такива, които приемат Хитлер изцяло, за тях той е божество. Хора и от двете взаимно изключващи се категории проповядват свободно своите възгледи. Ще спомена небезизвестния „Русенски Фюрер“ Антон Рачев, както и лидера на БНС Боян Станков – Расате. Дават им трибуна по вестници, по разни телевизии, помагат им и не ги закачат дори когато извършат някое деяние, таксувано според законите като престъпление.

Обаче когато се появи някой, опитващ се да анализира явлението „Адолф Хитлер“, да отсее истината от лъжата, фактите от пропагандата, тогава се намесват тайните служби и казват: „Така не може! Това е забранено! Тоя е психопат, политически некоректен антифашистки нацист и фашист!“. Тогава върху главата на любознателния изследовател почват да се стоварват всякакви беди. Такъв повече и работа не може да си намери, та поне да изхранва себе си и своето семейство. В същото време афиширащите се като нацисти и поклонници на Адолф Хитлер Рачев и Станков разполагат с достатъчно финанси за организирането на грандиозни мероприятия, в което никой не намира нищо нередно. Нещо не е наред. Нещо не е както трябва.

Вече споменах за упорития отказ на Адолф Хитлер да посети България. Не знам със сигурност причината, но имам сведения, че Цар Борис III я е знаел. В затвора, където го пращат след 1944 година, ген. Вълков нарича Борис III „страхливец, неблагодарник и изпечен демагог“. И намеква за тайната, свързана с Хитлер, заради която Царят умира. За мен е по-интересно какво се случва след като Червената армия влиза в България и идва новата власт. Какво прави тая власт? Избива всички, свързани по един или друг начин с Царя. Избива хората, които биха могли да знаят нещо за Тайната. Самото Царско семейство обаче остава непокътнато. През август 1983 година Симеон Сакскобургготта дава интервю за българската секция на британската радиостанция ББС и говори странни неща. Че не нацистите са убили баща му, а че имало сили, далеч по-заинтересовани от смъртта на Царя на българите. Но че той, Симеон не може да каже повече, тъй като не разполагал с **достатъчно** доказателства. Само седем години по-късно тези, срещу които бившият Цар говореше му пратиха един от своите най-добри журналисти, Кеворк Кеворкян да вземе интервю, излъчено по българската национална телевизия. След още няколко години, същият Симеон, със съдействието на същите комунисти, убили чичо му и всички верни на баща му хора стана министър-председател на България. Какво, освен прословутите имоти е включвала сделката между вчерашните уж смъртни врагове? Още когато комунистите идват на власт, Сталин казва на Георги Димитров „Пазете царчето“. После Симеон заради някакви имоти и кратковременни облаги погребва идеята България отново да бъде монархия и той да стане Цар. Не се ли продаде много евтино? Или пък тук си имаме работа с история, водеща началото от връзките на неговия баща с Фюрера на Третия Райх? По едно време се промъкнаха съобщения, че единствената среща между Йосиф Сталин и Адолф Хитлер е била осъществена

с посредничеството именно на Цар Борис III. Дали е само това? Дали си нямаме работа с тайна, засягаща самата земя на България? Каква е тази тайна, заради която комунистите се прегърнаха с „монархо-фашиста“, от чието име са издавани смъртни присъди на техни близки и съратници? А пък „монархо-фашистът“ от своя страна се прегърна с убийците на своя чичо и загърби стотиците хиляди, които му вярваха и го почитаха почти като Бог.

Ще припомня и откъс от моята статия „Измяна“, написана през 2002 година: „Нямаше как да не повярваме на Симеон Втори, той бе нашият Цар, коронясан бе за Цар. И словата му бяха царски. Ако си спомняте, неговата априлска реч от 2001 година бе изградена по новата аристократична схема на XX век, развита от Юлиус Цезаре Евола. Тогава ние, воините от Фронта на катакомбите погледнахме над своите руини и сърцата ни се изпълниха с радост. После Царят заговори с думите на великия Орфей («Каквото имам да кажа, аз ще го кажа, но да бъдат затворени вратата за непосветените»). Имахме пред себе си горчивия пример на Карл Вилигут, последния потомък на Один и не побързахме да изнесем на светло своите таблички, но се запитахме – дали пък не е ударил часът за всепосвещение? А когато лидерът на НДСВ даде своето напътствие за Господарите на Мълчанието, си спомнихме Египетското евангелие. И вярвахме, защото Симеон показа, че е получил необходимата метафизична подготовка за Владетел. Той се опита да ни внуши, че е Божи овен с бяло петно на челото и за наш срам, ние почти се поддадохме на внушението.“ Дали ако всичко се свеждаше до едните имоти и до едната премиерска заплата, подготовката щеше да включва подобни окултни мотиви? И защо Симеон поиска да обяви за своя частна собственост именно свещения връх Мусала? Защо комунистите от БСП, превърнали се междувременно в капиталисти му отстъпиха хиляди декари рилски гори и му разрешиха да почне безразборна сеч из тях именно след спора за Мусала? Кой се намеси, та така се обърка всичко? Ето още многозначителни факти. Малко преди заявлението на Симеон за включване в българската политика, та до днес особено се ожесточиха репресиите срещу хората, осмелили се да разсъждават над загадките на хитлеризма. Докато други, възхваляващи открито Хитлер се радват на радушен медиен прием. Дават им се трибуна в разни телевизии, публикуват се техни интервюта във вестниците. Всъщност самият Адолф също не е обичал хората, склонни да задават въпроси. Дори по времето на комунизма можеше да се разсъждава, стига да не се възхвалява нацизма. Сега е разрешено или безусловно и категорично отхвърляне, или



безусловно и категорично възхваляване. Или с Бога, или със Сатаната. А кой е Бог и кой е Сатана в днешния объркан свят? Хилядолетното заклеяване на дявола от всички църкви доведе до официалното признаване на Църквата на Сатаната от федералното правителство във Вашингтон. Една уж християнска държава призна сатанистите като равноправен политически субект в своя общественно-политически живот. И сега ли искат това да се случи? Как ще предотвратим появата на нов нацизъм, ако не знаем какво представлява нацизмът, как е дошъл на власт и защо хората са му повярвали? Как да изработим щит, ако ни втъпяват, че срещу нас няма изваден меч? Нещо не е така, нещо не е така, както трябва... Още Владимир Висоцки го пееше в своите песни.

Хората ще осъзнаят пред какъв ужас са изправени, когато разберат, че Адолф Шикългрубер, познат още като Хитлер бил едно от главните оръдия на ционизма. Само че ционистките водачи по всяка вероятност също са свързани с някой по-могъщ. Вернер фон Браун, създател на германските ракети „Фау“, а също ръководител на американската космическа програма „Аполо“ споделя пред сп. „Езотера“: „Съществуват извънземни сили, които са далеч по-могъщи, отколкото предполагаме. Повече нямам право да говоря.“ Малко по-късно, след 19 август 1976 година, когато „Луна-24“ излита с проба на почвата от Морето на кризите, никой земен апарат не е безпокоил лунната прах.

Отново малка съпоставка. В своята книга „Хитлер каза...“, Херман Раушнинг описва следната картина: „Хитлер стоял прав в стаята си, като се олюлявал и гледал наоколо с блуждаещ поглед. «Той е! Той е! Той е дошъл тук!» – стенел той. Устните му били сини. Потта му течала на едри капки. Изведнъж произнесъл цифри без никакъв смисъл, после думи, несвързани фрази. Било страшно. Той употребявал чудновато свързани думи, съвсем странни.“ Поведението на Адолф Хитлер твърде наподобява поведението на хора, попаднали под влиянието на ликантропии или на четирипръстите същества. Последните два вида не са от една раса, искам изрично да го подчертая. Но влиянието, оказвано от тях върху хората е твърде подобно. Затова не мога да го пренебрегна. А от своя страна поведението на Хитлер твърде много напомня поведението на циониста Джордж Буш – Младши при изключителни ситуации. Снимките на този тип след атентата на 11 септември 2001 година са прекалено известни, за да ги прилагам и тук. Неадекватност, истерика, вид на човек, който не осъзнава нито какво върши, нито какво реално се случва около него. Пълна загуба на себеконтрол. А политиката, следвана от последните американски президенти? Май неслучайно „Моята Борба“

беше обявена за настолна книга на друг американски президент – Бил Клинтън. Само че приликите не опират единствено между официалните идеологии на нацизма и либерализма, а до други, по-значими и по-старателно укривани цели. Какво е например Новият световен ред на глобалистите? Той е формулиран още от Адолф Хитлер: „Изобщо не става дума за унищожение на неравенството между хората. Точно обратното – казваше Хитлер. – Какъв ще е бъдещият социален ред? Приятели мои, ще ви кажа направо: това ще бъде класата на господарите и тълпа от различни партийни членове, разделени строго йерархически. А под тях – огромна безлична маса, колектив от слуги, нисши завинаги. Още пониско – класата на победените чужденци, съвременните роби. Над всичко това ще застане новата аристокрация, за която аз нямам право да говоря... Но тези планове не бива да стават известни на редовите партийни членове.“ Да виждате някаква разлика между думите на Хитлер и практиката на съвременните демократични либерали? Аз не виждам такава.

\* \* \*

## ЯВЛЕНИЕТО АДОЛФ ХИТЛЕР

За хитлеризма не можем и не бива да говорим наизуст. Загадките са много, още повече са противоречията. Отново откъс от „Утрото на маговете“: „Марсел Рей през 1939 година отбелязва, че войната, натрапена на света от Хитлер е манихейска война, или както говорят Писанията, война на боговете. Разбира се, не става дума за битката между нацизма и демокрацията, между понятията за либерално и авторитарно общество. Въпросът има езотерична страна. К. С. Луис, професор от Оксфорд през 1937 година написва в един от своите символически романи «Мълчанието на Земята» за началото на войната, която е война за овладяване на човешките души. Ужасната материална война е само нейната външна форма. Последната книга на Луис се нарича «Докато не придобием лица» и в нея намираме възхитителната фраза: «Боговете говорят с нас лице в лице само тогава, когато ние самите имаме лица». Тази Битка на Боговете, разгърнала се зад видимите събития не е свършила на нашата планета, но поразителния прогрес на човешкото знание за последните години ѝ придаде други форми.“ С последното не съм особено съгласен. Действащите лица са същите, методите не са се променили много.

Във всеки случай след като разглеждаме практиката, не е зле да се запознаем поне бегло и с теорията. В противен случай рискуваме да не разберем същността. Лично аз съм на мнение, че Хитлер не е бил нито нацист, нито расист в смисъла, който днес разбираме под двете думи. Нещо повече, не само според мен Хитлер не е бил даже и националист. Преди десетина години същото мнение изрази проф. Никола Алтънков от Калифорнийския университет. Малко факти. Из „Утрото на маговете“: „Хитлер е бил убеден, че е дошъл на този свят, за да осъществи предначертанията на една чудесна съдба. Той бил убеден, че неговата мисия му е дадена свише и превъзхожда пределите на политиката и на патриотизма. «От идеята за нацията – казал той – аз съм принуден да се ползвам от съображения заради нейното удобство в дадения момент. Но аз знам, че тя има само временна ценност. Ще настъпи ден, когато от това, което се нарича национализъм няма да остане много даже у нас, в Германия.»“ Какво още искате след такова признание? „И няма вече речи за Вечната Германия, нито за националсоциалистическата държава. Ние отново сме хвърлени в «отвъдния свят», където съществува

йерархия от човекоподобното до Великия Маг. Тук се готвят за явяването на богочовека, свръхчовека, когото ще изпратят на Земята Могъществата, след като ние, посветените изменим равновесието на духовните сили.“ – продължава същата книга. Щом антифашистите Бержие и Повел са стигнали до извода, че Адолф Хитлер не е националист, аз нямам основание да се съмнявам в техните изводи. Ами съратниците на „великия“ Фюрер, те на какво мнение са?

Алберт Шпеер с ужас казвал, че Хитлер „напълно съзнателно се домогва всички да умрат заедно с него. *(По-долу ще видим, че всъщност той изобщо не е имал намерение да умира заедно с всички, и че наистина е спасил скъпоценната си фюрерска кожа!)* Той вече беше само човек, за когото краят на собствения му живот е край на всичко.“ Гьобелс в своите последни редакционни статии с ентузиазъм приветства вражеските бомбардировки над Германия, разрушаващи страната и избиващи нейното население: „Под руините на нашите унищожени градове ще бъдат погребани постиженията на глупавия XX век“. Хитлер иска навсякъде да царя смърт. Заповядва да бъдат екзекутирани всички пленници, заповядва да бъде убит негов първи братовчед. „Хитлер и Гьобелс – пише Тревър Ропър – призоваха германския народ да разруши своите градове и заводи, да взриви своите мостове и язовирни стени, да принесе в жертва своите ЖП линии и целият подвижен състав на железниците. И всичко това в името на легендата, известна като «Залезът на Боговете». Хитлер иска кръв и принася в жертва своите последни войници, пращайки ги да се бият до последен дъх: «Аз никога няма да призная, че жертвите бяха достатъчно големи» – твърди той. Накрая решава да предизвика Потоп, като заповядва да бъде напълнено с вода берлинското метро, където загиват 200000 души. Германци. Гьобелс му приглася: «Нашият край ще се превърне в край на Вселената». След което убива своите деца, жена си, а накрая и себе си.“ За разлика от Хитлер, който намерил начин да се спаси. Е, кой ще посмее да нарече тези хора „националисти“?

Предлагам да се върнем към самата официална (защото има и неофициална, за което ще стане дума по-долу) основа, с книгата на Адолф Хитлер „Моята Борба“. Според мен, заблудите почват именно оттам. Четях тази дебела и скучна книга и си мислех. Дали целта на нейния автор (или по-скоро колектив от автори) не е била да ни внуши неправилна, превратна представа за евреите и по този начин да улесни ционистите в постигането на техните цели? Дали целта на книгата, а по-късно и на хитлеровата политика не е била да се обяви извън закона всяка форма

на съпротива срещу геноцида над европейците, посредством представянето на тази съпротива за форма на нацизъм? Дали зад всичките високопарни приказки не се крие план за отслабване и разоряване на европейските държави, водещо до последващото им унищожение?

Та нека да хвърлим поглед върху теоретичното наследство на Фюера. Следват откъси от най-заклеймяваното четиво в света с критични коментари към него.

„Колкото повече спорех с тях, толкова повече се запознавах с диалектиката им. Отначало те считат всеки от противниците си за глупак. Когато се убеждават, че това не е така, те самите започват да се правят на глупаци. Ако това не помага, те се правят, че не разбират за какво става дума или се прехвърлят в съвършено друга материя. Или пък страстно започват да отстояват нещо, което от самосебе си се разбира. И щом се съгласите с тях, те веднага го прилагат към предишния въпрос. Щом ги уловите в това, те пак се изплъзват от същността на спора и не искат дори да чуят за какво всъщност става дума. Колкото и да опитвате да хванете този апостол, ръката ви сякаш потъва в рядка кал. Калта се изплъзва от пръстите ви и веднага по някакъв начин ви полепва по ръцете. Но ето, че на вас, макар и с труд ви се отдава да победите така унищожително един от тези хора, че на него не му остава нищо друго, освен да се съгласи с вас. Мислите, че ви се е отдало да направите поне една крачка напред? Но какво е учудването ви на следващия ден! Утре този евреин е забравил напълно, че е бил победен.“

(Хитлер иска да ни внуши, че е безсмислено да се разговаря с евреите, че е невъзможно те да бъдат подтикнати към споразумение или взаимноизгодно поведение. Хитлер сякаш ни казва: „Те нямат слабо място!“, което съвсем не е така. Достатъчно е покажеш пред евреина, че ти играеш съвсем различна игра от неговата, че ти си нещо, което той не познава, че не си нито под, нито над, а встрани от него. Демонстрирай пред евреина невежество по всеизвестни въпроси и свръхпознание по теми, достъпни за малочислен елит, ако не и съвсем непознати. Но нека не говоря какъв ще е резултатът. Всеки сам може да провери. И още. Защо винаги говорим „евреите“. Сред всеки народ се срещат различни хора. Правилото още повече важи за евреите, които не само не

принадлежат към един народ, към една нация, а понякога и към съвсем различни расови групи.)

„Научих се да разбирам иврит и именно това обстоятелство ми помогна да различа теоретичното дърдорене на апостолите на учението от реалната им практика. Евреинът говори, за да скрие мислите си или поне да ги завоалира.“

(Камъче по камъче, ние сглобяваме мозайката, показваща етническия произход на Фюрера. От кого, защо и как той е научил иврит, щом не е разговарял с евреи? Как е преодолел (уж) изпитваното огромно отращение към всичко еврейско? Очаквам и други въпроси.)

„Човешкото право е над държавното право.“

(Помним как бе разгромен комунизма – с кампании по въпроса за човешките права. Но тогава не знаехме, че идеята е дошла от Адолф Хитлер. Те продължават да се учат от него, а на нас ни забраняват да го познаваме. И се питам дали тези думи са написани от същия този Хитлер, който постави държавата над всичко, над човека и над човечността въобще? Това ли е Адолф Хитлер, който искаше да постави държавните закони над човешките и Божествените закони, а пък самата държава подчини на една-единствена партия и наложи партийните закони над държавните закони? А над партията сложи себе си. Чета и се сещам за стария виц: всичко в името на човека, но ние знаем кой е Човекът.)

„Ако се окаже, че някой народ в борбата си за правата на човека е претърпял поражение, това означава, че е бил твърде лекомислен и недостоеен да се съхрани в целостта си на земята. Вечно справедливото Провидение предварително е обрекло на гибел онзи, който не е проявил достатъчно готовност или способност да се бори за продължаване на съществуването си.

(Тук много ясно проличава двойствеността на хитлеровите думи. Първата част от неговата мисъл напълно съвпада с тезите на съвременните «правозащитници», които разрушават националните държави под маската на борбата за човешки права. Втората част е инструкция към

самите евреи. Все пак аз не съм сигурен, че думите принадлежат на Хитлер. Дори не съм сигурен дали ги е чел. Нещо като Годор Живков, за когото не без основание се говореше, че не е чел собствените си трудове. Тези думи от «Моята Борба» нямат нищо общо с практиката на Национал-социализма. Но имат нещо много общо със събитията, започнали 40 години след края на Втората световна война. И почват едни въпроси...)

«За страхливите народи няма място на земята.»

(От страхливия също може да има полза. Липсата на смелост понякога развива качества, които липсват у героя. Впрочем как ли би изглеждал свят, населяван само и единствено от герои? На Земята има място за всеки! Друг е въпросът, че не всеки е на мястото си. Върнете се назад. Как се връзват тези думи с думите за правата на човека? Съпоставете ги и ще забележите различното авторство. Никой, който поне малко познава историята на света няма да изрече и да напише подобна нелепост. Героизмът е нещо възвишено, обаче защо ли се е случвало така, че гордите, смели и благородни народи са загивали, а именно страхливците днес властват над сушата на планетата Земя? Много велики в миналото нации вече ги няма, а страхливото стадо чандала за последните хиляда години е увеличило своята численост 20 хиляди пъти. Докато героизмът на германската нация през време на последната война им струваше над десет милиона убити и още толкова непоправимо осакатени. Красиви фрази, лишени от смисъл. Красиви фрази, изречени, за да заблуждават. Думи, непрекъснато разминаващи се с действителността.)

«... той не съумя да придаде на идеите си такава форма, която да съответства на степента на възприемчивост на широките народни маси (а тази възприемчивост беше достатъчно ограничена).»

(Ако Фридрих Нитче се ръководеше от същите съображения, не би написал нито една от своите прекрасни книги. Понякога си заслужава едно послание да бъде написано, а после съхранено през вековете, за да го прочете накрая един-единствен човек. В повечето случаи не количеството на адресатите се оказва определящо, а тяхното качество. Интелектът на милиард свине не може да компенсира ума на единствено

същество, намиращо се по-високо стъпало на развитие. Марксическата теза за «масите», под чието влияние очевидно се е намирал Хитлер е дълбоко невярна. «Диамантът в шепата струва повече от камарите варовик навън.» А дали Фридрих Нитче наистина не е успял е отделен въпрос. Основен принцип в развитието на човечеството е взаимното допълване, а не взаимната заменяемост. Ако един човек можеше всичко, то за какво биха били нужни останалите хора? Някой дава Идеята, втори я превръща в практична, трети я осъществява. Почвам да си мисля, че Хитлер ако не е глупак, то той умишлено заблуждава, тласка мислите на своите последователи в невярна посока и по този начин ги обрича на неуспех. А и на гибел, както показва практиката.)

«Вместо да говорят с народа, депутатите бяха заети с излияния пред така наречените народни избраници.»

(По-важно е депутатите да си вършат съвестно работата, отколкото да убеждават някого, че я вършат. Но не, не това е била целта. Като наблюдавам днешната нерадостна картинка почвам да си мисля над лишаването от съдържание и смисъл на институциите. На тяхното лумпенизиране. Вече нищо не е свято и нищо не заслужава доверие. Вече нищо не е истинско.)

За да се преодолее някое зло, трябва преди всичко да се разкрие и разбере.

(Ето защо ние трябва да изучаваме ученията, донесли зло на човечеството – както ционизма, марксизма и хитлеризма, така и религиите, породили тези учения.)

Със силата на оръжието могат да се победят определени представи и идеи (независимо от това доколкото са верни или неверни), само ако използваното оръжие се намира в ръцете на хора, които също привличат с някаква идея и са носители на даден мироглед.

Използването само на гола сила, без да стои зад нея някаква голяма идея, никога няма да доведе до унищожаване на другата идея и няма да я лиши от възможността да се разпространява. От



това правило е възможно само едно изключение: ако се стигне до пълното унищожаване на абсолютно всички носители на дадената идея, до пълното физическо изстребване на онези, които биха могли да продължат традицията по-нататък. Но това от своя страна в повечето случаи означава пълно изчезване на целия държавен организъм за много дълъг срок, а понякога и завинаги. Това кърваво изстребване в повечето случаи сполетява ценните представители от народа, тъй като преследване, което не носи голяма идея, предизвиква протест тъкмо от страна на най-добрите синове на народа. Преследванията, които в очите на тази част от народа са морално неоправдани, водят до това, че преследваните идеи стават достояние на нови слоеве от населението. Чувството за противопоставяне се поражда от това, че те не могат спокойно да гледат как определена идея се преследва с явно насилие.

В тези случаи броят на привържениците на дадена идея расте право пропорционално на връхлитащите ги преследвания. (...) Щом спадне вълната на преследването, изниква ново възмущение от понесените страдания и то завербува нови привърженици в редиците на преследваното учение. Старите привърженици още повече се закаляват в омразата си към преследващите ги, а отцепилите се от тях след отстраняване на опасността от преследване ще се върнат отново към старите си симпатии. (...) Насилие, което не произтича от твърдо идейно убеждение, непременно ще бъде небедително и колебливо.

(Тук вече съм напълно съгласен. Срещу една идея се воюва единствено посредством друга идея. Използването на съдебни (в българския случай – чл. 108 от НК) и извънсъдебни (концлагери) методи е недопустимо. Редно е всеки да смята неговата идея за най-добрата, неговото мнение за най-правилното – ами тогава нека доказва своята правота. Силовото налагане на идеята в крайна сметка довежда до нейното унищожение. Друг е въпросът, че лицата налагащи своето с насилие не се интересуват нито от идеи, нито от правота. Същото се отнася до Фюрера, който през последните години на своето властване воювал безпощадно срещу всички носители на най-разнообразни идеи, без да се интересува от тяхната правота. Същата безпощадност към личностите, мислещи със собствените си глави наблюдаваме при комунистите. Същата безпощадност, същата омраза към човешката мисъл наблюдаваме и днес при «либералните демократи». И колкото повече приказки за свобода и за

човешки права се приказват, толкова повече се ожесточава войната срещу човешката свобода и срещу естествените човешки права. Някой изглежда знае, че след като бъде ликвидирана човешката мисъл, човешката идея, тогава неизбежно ще изчезне и самият човек. Някой явно се стреми към изчезването на човека.)

Народите, които не желаят да отстояват своята чест, рано или късно губят свободата и независимостта си, което в края на краищата е наистина справедливо, тъй като мизерните поколения, лишени от чест, не заслужават да се ползват от благата на свободата.

(Ето я старата демократическа хитрост – да се стоварва върху народите вината за липса на достоен водач, годен да поведе хората на борба.)

Задачата на пропагандата се съдържа не в това да даде научно образование на няколко отделни индивида, а да въздейства на масите, да направи достъпни за тяхното възприятие отделни важни, макар и немного на брой факти, събития, потребности, за които масите до този момент са нямали и понятие.

Цялото изкуство в случая се свежда до това да накараш масите да повярват, че еди-кой си факт наистина съществува, еди-кой си необходимост е действително неизбежна, еди-кой си извод е наистина правилен.

(Същността на пропагандата се състои в това, да сведеш до разбирането на масите и най-сложните понятия и идеи. Изкуството е в умението да сведеш до ясни и разбираеми за всекиго понятия най-трудните, най-недостъпните истини. Да заговориш така, че казаното от теб да попие не само в ума, но и в сърцето на твоя слушател. Онова, за което говори Хитлер ми напомня как бе създаден мита за така наречения «Холокост». Бе измислен факт и след като не повярваха в него, хората биват задължавани със закон да повярват. Който отказва да повярва в лъжата отива в затвора. Да, ама това не е пропаганда. Това е политика, водеща да изкуствено, към насилствено подивяване на някога разумните човеци. Пропагандата е изкуство да подтикнеш някого да възприеме твоята идея като своя. Принципът на доброволността, задължителен за

пропагандата изключва насилието.)

Колкото по-голямо значение има за бъдещето работата на даден човек, толкова по-малко тя се разбира от съвременниците му, толкова е по-трудна борбата и толкова по-рядко е налице успех. В повечето случаи лавровите венци се поставят на главите на мъртви герои.

(Да, така е! Но защо Адолф Хитлер е държал непременно да бъде разбран сега, веднага, незабавно? А който не го е разбирал или е показвал, че не го е разбирал – той се озовавал в затвора или лагера. Според степента на неразбиране. Не само не съм сигурен, че горните думи принадлежат на Адолф Хитлер, но не съм сигурен, и че той ги е прочел.)

Ако евреите бяха сами на този свят, те неизбежно биха се задали в своята собствена мърсотия и нечистотия. Целият им живот вероятно би се превърнал в изстребителна борба един срещу друг, само дето присъщата на всички тях страхливост, липсата на готовност за саможертва щяха да превърнат собствената им война в комедия.

(Ако това бе казано по адрес на циганите, донякъде щях да се съглася. Но далеч не всички евреи са нечистоплътни. Хазарите например имат хилядолетни традиции в поддържането на телесната хигиена. А колкото до еврейската жертвоготовност – тя не се различава особено от жертвоготовността на всеки друг народ. Има смели и страхливи евреи, има благородни и подли, има готови да се жертват заради своите единоплеменници, както има и невероятни егоисти... В този случай ние не можем да говорим за раса, нация или религия, а само и единствено за отделни индивиди. Всеки със своите качества и особености. Не приемам, че имаме право да говорим за отделни етнически групи, за привържениците на дадена идеология, а най-малко имаме право да говорим за раси. Според мен най-правилно е да говорим за поданиците на Злото. Едва тогава думите на Хитлер идват на мястото си. Както и други пъти съм забелязвал, той тръгва от една почти истина, от 99 процентова истина, придава ѝ лека посока на изкривяване и така истината постепенно се отдалечава от действителност, престава да бъде истина.)

Отсега работникът трябва на практика да се бори само за бъдещето на еврейския народ. Без да го съзнава, работникът попада във властта на онази сила, против която той, както му се струва, води борба. На работника му внушават, че уж се бори против капитала, а в действителност го карат да се бори за капитала. Евреите крещят по-силно от всички за необходимостта от борба против интернационалния капитал, а на практика те организират борба против националното стопанство. Погубвайки националното стопанство, евреите разчитат върху трупа му да издигнат тържеството на интернационалната борса.

(Колкото и еретично да звучи на нашите съмишленици, главният враг, основният противник е именно интернационалният капитал. Вярно е, че злото тръгва от евреите, вярно е, че представителите на този капитал са преди всичко евреи. Но не са само евреи. И неевреите глобалисти са не по-малко зло от евреите такива. От друга страна все повече евреи осъзнават, че политиката на глобализъм и стремеж към световно господство на практика ще доведе до размиването и последващото унищожение на еврейската нация. Тези евреи се превръщат в наши съюзници. Но пак питам: кой позволи на евреите от всички етноси и раси да достигнат до такава власт? Пак поставям въпроса: на кого еднакво усърдно се кланят ционисти, масони, юдеи, комунисти, либерали, демократи, глобалисти и цялата противочовешка сган?)

Когато хората се прекършват и започват да се отчайват, именно тогава са им най-нужни великите гении. Именно тогава към бедните и нещастни хора гледат от миналото сенките на великите личности, съумели да станат борци против мизерията, позора, нещастията; съумели да покажат на народа път към щастлив живот.

Тежко на народ, който се срамува да обръща погледа си за помощ към великите личности.

(Мисълта може да бъде вярна само, ако заменим думата «гений» с «Водач». Стивън Хокинг безусловно е гений, но с какво този гений би помогнал на своя народ в тежък момент? И все пак, човечеството щеше да е твърде бедно без гении като Хокинг. Гениалността е многоизмерно понятие, тя далеч не се изчерпва с умението да водиш тълпите. Гениите и водачите на един народ са само част от неговите опори в трудни дни.

Затова при изпитания ние трябва да търсим опори, а не непременно и само личности.)

Който на този свят не е постигнал поне да го мразят враговете, той струва твърде малко.

(«Трябва да имате врагове за мразене, а не врагове за презиране.» – (Фридрих Нитче) Перифразата на една гениална мисъл съвсем не доказва наличието на гениалност у плагиатора.)

Внезапно се оказва, че «демагогските лозунги» на опозицията не са чак толкова лоши, и внезапно тези дотогава «вредни» лозунги се появяват в «преработената» програма за най-голямо изумление на истинските бащи на тези лозунги. И всичко това става като нещо, което се разбира от само себе си.

(Днешните политици се учат от Адолф Хитлер или как всичко тече и нищо не се променя.)

Излъгано от пресата, заслепено от съблазните на «новата» програма, гласуващото добиче – както от «буржоазен», така и от «пролетарски» произход отново се връща при яслите на своите господари и пак дава гласа си на старите лъжци.

(Вината отново е у водачите, а не у гласуващите «добичета» – те нямат друг избор. А всъщност дали изобщо можем да говорим за вина? Хората тръгват зад една идея, защото няма друга, годна да я замени. И това е причината властниците да преследват най-жестоко идеите, способни да противостоят на тяхната извратена идея.)

Сега господа народните представители, избранниците на трудещите се маси, отново се връщат в първобитното състояние на парламентарни гъсеници и пристъпват с нова енергия към изяждане на държавните резерви. Те лъщят от мас и спокойно нищо не правят цели четири години, докато пак удари часът и от кукличката се излюпи блестяща, с всички цветове на дъгата пеперуда.

(Диагнозата е вярна, но лечението е в един наистина различен тип управление, а не в казармения вариант на демократическата република.)

Всички ние предчувстваме, че в отдалеченото бъдеще пред човечеството ще възникнат проблеми, които ще бъдат по силите само на висшата раса. И само тази висша господарска раса, опирайки се на средствата и възможностите на цялото земно кълбо, ще бъде призвана да разреши тези проблеми.

(Ето я в най-синтезиран вид цялата идеология на т.нар. «Нов световен ред». Чиста проба ционизъм! И за да не проумеем тяхното единство с хитлеризма, те забраняват «Моята борба» Нашето виждане е, че проблемите на бъдещето няма да бъдат по силите на никоя отделна нация или раса. За решаването на тези проблеми ще са нужни обединените усилия на всички нации, съумели да съхранят своите национални качества и особености. Ако допуснем да бъде унищожен или асимилиран дори един-единствен народ, даже ней-нищожния, най-слаборзвения – лекомислието ни може да се окаже фатално. Може би именно у този народ се намира ключът за спасението на цялата човешка Раса. Ще ви кажа нещо, което едва ли ще приемете. Но пък е напълно вярно. Знаете ли кой държи правата върху етнонима «Българи»? Това е малката група на Капанците в България. А кой държи правата върху определеното «Човек Разумен»? Кой държи правото същият Човек Разумен“ да властва над сушата на планетата Земя? Погледнете кои народи са изтребвани най-усърдно и от ционисти, и от комунисти, и от глобалисти и го търсете между тях.)

Нашият боен вик става сигнал, събиращ в редиците ни всичко, което е силно. Именно величието на целите отблъсква дребните хора веднага или ги отсейва след известно време, но затова пък под нашите знамена се събират всички действително боеви натури. Необходима е да си дадем ясна сметка за следната: ако на едната страна виждаме концентрация на висша енергия и решителност, а от друга страна – широките маси на равнодушните, то неговлямото малцинство, събрало се в първия лагер, винаги ще вземе връх над грамадното мнозинство останали във втория лагер. Световната история я правят малцинства, стига само в това числено малцинство да е възплътена голяма воля и голяма решителност.

(В горните думи няма нищо националсоциалистическо. Принципът на аристократизма се поставя над националния принцип. Подобни двойствени принципи в книгата създават впечатлението, че тя не е писана от един човек. В конкретния случай съзирам силното влияние на Достоевски: малцина са, които тласкат историята напред. Но Достоевски продължава, като обяснява, че мнозинството е призвано да бъде консервативният, съхранителен елемент, без който също не може. С други думи – всеки на мястото си. В конкретния случай обаче най-интересно е друго. Е, Хитлер успя да обедини под своите знамена най-силните, най-достоините, най-годните представители на германската нация. И какво се случи с тези най-силни, най-годни, най-достоини представители? В огромната си част те бяха избити. Адолф Хитлер съумя да извади на показ всичко най-добро, за да бъде то премахнато най-лесно. Когато говорим за обявените цели, нека всеки път ги съпоставяме с постигнатите резултати. Понякога изводите са изненадващи.)

Положението, до което доведе равнодушието на бащите, неизбежно ще подбуди децата към активност и борба.

(Приемствеността, традициите остават на заден план. И тук наблюдаваме отклонение от догмите на чистия национализъм и приближаване към теорията и практиката на революционния марксизъм. А пък в реалния живот равнодушието на бащите донася на децата само и единствено страдания.)

Да се подценява силата на идеала е много опасна работа. Който малодушничи в това отношение, ще му напомня примера на нашите героични войници по фронтовете. И ако човек сам е бил войник, той ще разбере какво искам да кажа. На фронтовете хората умираха не защото търсеха материални блага. Те умираха от любов към Отечеството, от желание да защитят честта на нацията, от вяра в нейното величие. И само тогава, когато нашият немски народ се отдели от тези идеали и се поддаде на меркантилните обещания на революционерите, се оказа, че той не придоби земно щастие, а придоби само всеобща мизерия и всеобщо презрение.

(Защо трябва да противопоставяме идеала на стремежа към

материално благоденствие? Само комунистите казваха, че бедността е техен идеал, но ние бяхме свидетели как именно те се превърнаха в най-големите грабителни на материални блага. Или как техният идеал се ока- за бедността на другите. Разбира се, без идеали също не може. Без идеал човекът се превръща в мислещо животно. Ние на свой ред търсим ба- ланса между материално и духовно, а не отричане на едното за сметка на другото.)

Християнството също не е могло да се задоволи с това, че си е издигнало собствен олтар, но е било принудено да помисли пре- ди всичко и за разрушаването на езическите олтари. Само благо- дарение на фанатичната нетърпимост се ражда по-късно неопро- вержимата вяра. Без нетърпимост няма и вяра.

(Още от най-древно минало, ние, българите сме се славели със сво- ята веротърпимост. Ние сме възприемали боговете на различните наро- ди като различни лица на Единния Тангра. И именно в тази веротърпи- мост е била нашата сила – как иначе би могла да бъде създадена огром- ната Хунорска Империя? Без веротърпимост няма разнообразие – а нали Разнообразието е нашата цел. В противовес на уеднаквяващия глобали- зъм. Създай закон за своята общност, за своя народ и остави другите об- щности и народи да създадат свои закони. Подредбата на твоя дом е твое дело. Само твое. Само ти решаваш какви да бъдат нормите на пове- дение и взаимоотношенията в твоята земя. Но както не бива да допус- каш чужда намеса в твоето, така и ти не бива да се намесваш в чуждото. Фанатичната нетърпимост към чуждите на тяхната си земя поражда фа- натична съпротива срещу теб самия. Практиката на хитлеризма доказва точно това.)

Затова изразихме цялата наша програма в малко на брой, а именно в 25 тезиса. Първата задача на тези тезиси се състои в то- ва, да дадат на обикновения човек от народа ясна груба представа за целите на нашето Движение. Тия тезиси са известен политически символ-верую. Те от една страна ни вербуват нови привърженици, а от друга – обединяват и сплотяват вече завербу- ваните, свързвайки ги с единството на поетите задължения.

(При наличието на нива в йерархията е не само допустимо, но и



желателно наличието на различни по сложност програмни материали, предназначени за хора, достигнали различно ниво на възприемчивост. Но да се догматизира Учението – значи да се умъртви. Ние търсим разбиране и съпричастност, а не сляпо подчинение.)

Който сериозно иска победа на нашия мироглед, той трябва да разбере първо, че за успеха е необходимо да създадем бойно и силно движение, и второ, че в основата на програмата на това движение трябва да се положат редица тезиси, неподлежащи на никакви промени. Програмата съвсем не трябва да допуска всевъзможни отстъпки в духа на времето и да мени своите формулировки.

(Времето се мени, светът се мени, условията се менят... Как искаме една ръководна програма да бъде вечна и непроменима?)

... кара сега тези господа да употребяват думи, които преди осем години те изобщо не знаеха, над които преди седем години само се смееха, преди шест години ги обявяваха за нелепост, преди пет години се бореха с тях, преди четири години ги посрещаха с омраза, преди три години ги подлагаха на преследване, а ето че преди две години се присъединиха към тях и сега ги използват, за да промъкнат контрабандно вехториите си.

(Напълно вярно! Принципът е все още валиден. Наблюдавайте нашите днешни противници – ще установите, че те постъпват именно по гореописания начин.)

**СИЛНИТЕ СА СИЛНИ ПРЕДИ ВСЕЧКО СЪС СВОЯТА САМОСТОЯТЕЛНОСТ**

(– „Силният е най-могъщ сам“ – (Шилер).)

Трагично е или изглежда на пръв поглед обстоятелството, че редица движения, партии, религиозни групи, породени от духа на времето, работят съвсем независимо едни от други, макар целите им по принцип да се еднакви. Хората намират това за трагично,

тъй като повечето от тях са сигурни, че при обединяването на всички тези групи в един лагер, основните цели биха били постигнати по-бързо и по-сигурно. В действителност това не е така. В действителност самата природа с нейната безпощадна логика предоставя на отделните групи и течения свобода да се съревновават и дава палмата на първенството на най-силните. В края на краищата победа постига онова движение, което е избрало най-верния, най-ясния и най-солидният път.

(Вярно е, и не е вярно. До правилното решение може да се достигне по различни пътища. Наличието на множество групи, работещи за разрешаването на един проблем само увеличават възможността за неговото разрешаване.)

Успехите, постигнати в резултат на коалиции, вече носят в себе си зародиша на бъдещото раздробяване на силите, а с това и на загубване на завоюваното.

(Хитлер пропуска възможността коалицията да се превърне в единна партия, както това стана в България със СДС. Иначе по принцип е прав – коалицията означава компромис, а компромисът отслабва силите. В нашия български случай СДС не успя не защото от коалиция се превърна в партия, а защото на партията СДС липсваха идеи. На партията СДС липсваше кауза. Накрая от обявеното в самото начало съревнование на идеи остана само надпреварата кой повече да открадне.)

С 10 милионна партия революция вече изобщо не може да се извърши. Такова масово движение не представя вече полюса на активността; това са вече широките маси от средата, т.е. инертността.

(Новото време промени и идеята за революция – тя вече може (и е за предпочитане!) да бъде извършена в умовете на хората. Такава революция колкото е по-масова, толкова нейният успех ще е по-голям. Но и „партията“ вече не е класически тип – няма членски книжки, няма ръководство, няма структури, няма даже организация в буквалния смисъл на думата. Има само отделни хора, обхванати от една Идея. Организацията идва по-късно като практически реализатор на Идеята. Но при

съществуващите условия преди да бъде създадена организацията, на Идеята трябва да се придаде неунищожимост. Тоест тя трябва да е обхванала колкото може повече хора.)

Именно така постепенно изчерпаха силите си на барикадите спартаковци от една страна и националистическите фанатици и идеалисти от друга. Двата крайни полюса по такъв начин се унищожиха един друг, в резултат на което, както винаги победи средата. Буржоазията и марксистите се обединиха върху почвата на „създадените факти“, и младата република започна да се „консолидира“.

(Именно според този рецепта бе разгромена младата българска революция от 1990 г. Сигурно затова учението на Хитлер продължава да бъде под възбрана – да не се досетим откъде черпят идеи нашите демократични политически лидери. Само че имаше и нещо друго: предварително подготвен план, според който бяха унищожени българските идеалисти през 90-те години на XX век. А може би и при Националсоциалистите е съществувал подобен план? И случилото се у нас е само повторение на случилото се в Германия 70 години по-рано?)

Държавната власт може да осигури истински ред само тогава, когато идейното съдържание на държавата е в същото време цял светоглед, господстващ над умовете. Тогава само отделни престъпни натури ще се решават на покушение срещу основите на държавата. Тогава терорът против държавата няма да е оръдие за борба на широките маси, намиращи се под обаянието на друг, също така цялостен, но противоположен светоглед.

(На този именно принцип били изградени древните държави. Цялостен светоглед, обхващащ не само стопанския живот, както е при „демократите“, но и религията, и обичаите, и грижата за битовия живот на населението. Ако се вгледаме в практиката на германския нацизъм, ще забележим, че той не само не дава на германската нация цялостен светоглед, а я лишава от нейния досегашен такъв. Същата логика на поведение следват всички други идеологии и сили, стремящи се към световно господство. Рязане на корените, лишаване на нацията от нейните опори. Имаше го преди – при комунистите; има го и днес – при

демократите. Пълна еднаквост в прилаганите методи. Пълна еднаквост на резултатите. Как да не заподозрем наличието на една гигантска конспирация, целяща да отнеме от хората тяхната планета?)

Нашето движение веднага разбра, че то не може и не трябва да разчита на охрана от страна на държавата, щом държавата не е в състояние да охранява интересите на нацията. Нашето движение разбра, че напротив, ние трябва да се заемем с делото за защита на нацията и с делото на борба против всички ония, които заплашват да унищожат и народа, и държавата.

(Създаването на движение, поставило си за цел промяна в политическия модел на държавата е оправдано само, когато държавата е престанала да защитава националните интереси, които всъщност са интересите на нацията. В такъв случай не само не бива, но и е вредно да се разчита, че властта ще брани онези, които са си поставили за цел нейното унищожение. Веднъж завинаги трябва да стане ясно, че не само нациите не са създадени, за да служат на държавите, а че държавите са създават от и заради нациите. Най-добре е да разглеждаме държавата като механизъм, чиято цел е да служи на народа. И да постъпваме към нея така, както постъпваме към всеки механизъм. Когато някой детайл е износен или неработещ, следва да се подмени. Не „както пише в томовете на другаря...“, не „както казват от Брюксел...“, а както ще бъде полезно за нашия народ, за нашата общност, за нас.)

Безсмислено е да се убиват дребни предатели в такива държави, където самото правителство освобождава предателите от каквото и да било наказание.

(Интересно! Излиза, че не само сега, и не само у нас е така. Само че дали точно системата, създадена от Адолф Хитлер не беше първата, освобождаваща националните предатели от наказание?)

Ако нашите високопоставени глупци под път и над път садоволно заявяват, че съвременната държава най-строго защитава живота на своите граждани, това просто не е истина. В

действителност в ония години на практика гражданите трябваше да се защитават от самите представители на съвременната държава.

(На подобна мисъл сега й казват „призив за борба с корупцията“. Хубави думи като критика на „демократичната“ търгашеска държава, обаче и държавата на Хитлер беше същата. Ако не и по-лоша. Реално погледнато, след хубавите критики срещу лошото, народите поемат път към още по-лошо. Не направлява ли някой Неизвестен всичките тези процеси в толкова различни държави и сред толкова различни народи?)

... нека всеки остане със своята вяра, но нека всеки смята за свое първо задължение да се бори срещу ония, които виждат задачата на живота си в това, да подкопават вярата на другия.

(Една от мислите, за които съм на мнение, че авторството не принадлежи на Адолф Хитлер. „Нека всеки остане със своята вяра!“ – един от основните принципи на Глобалния национализъм. Само че при националсоциализма този принцип изобщо не е бил спазван. Преследвания заради идейни убеждения е имало и в Третия Райх. За да се стигне до днес, където е позволено да се развиват всякакви вярвания, но при условие, че същите вярвания задължително ще подкопават вярата на основното население за дадена страна. Така принципът е превърнат в своята противоположност. И от принцип за съхранение уникалността на народите и личностите, се превърна в принцип за тяхното уеднаквяване и последващо унищожение.)

Идеите, обхванали значително количество от хора, винаги ще се стремят към създаване на известен ред.

(Идеите имат свой собствен живот, независим от живота на техните носители. Става дума за езотеричен принцип, непризнаван от съвременната материалистична „наука“. Съвременните водачи на глобализма и техните господари изглежда познават принципа, щом носителите на идеи, различни от техните са подложени на най-свирепи преследвания. Само че Идеята не умира, тя, веднъж появила се на бял свят вече е неунищожима.)

Когато пропагандата е завоювала за дадени идеи почти целия народ, тогава съответните изводи може да направи организация вече с малка шепичка хора. От това произтича, че колкото е по-обширна пропагандата, толкова по-малка може да бъде организацията. Колкото е по-голям броят на привържениците, толкова по-малък може да бъде броят на партийните членове. Тук връзката е обратнопропорционална. Колкото по-добре е поработила пропагандата, толкова по-малка по размери може да бъде организацията. Колкото е по-голям броят на привържениците, толкова по-скромен може да бъде броят на организационните членове. И обратно: колкото по-лошо е организирана пропагандата, толкова по-обширна трябва да бъде организацията. Колкото по-малко привърженици има дадено движение, толкова по-голям трябва да бъде броят на членовете на организацията, ако движението изобщо разчита на успех.

(Не само е вярно, но се изкушавам да продължа мисълта: защо е нужно да организираш хората и да ги задължаваш към извършването на нещо, което те бездруго ще извършат по силата на дълбокото си вътрешно убеждение? Забележката ми е, че след 1940 година в Германия и в попадналите под нейно влияние държави и земи убеждението бе заменено от груба принуда.)

Сега вместо решение на комитетите по мнозинство на гласовете решително беше проведен принципът на абсолютната лична отговорност. Онова движение, което в епохата на принципа на мнозинството съумее във всичко само принципно да приеме гледището за първенстващата роля на вождовете и произтичащия оттук принцип на личната отговорност – такова движение с математическа точност в един прекрасен ден неизбежно ще победи и ще сложи край на съществуващия стар ред.

(И тук няма принципна разлика с нашето виждане по въпроса. Демократическата система на гласуване е система на колективната безотговорност. Ние предлагаме друго: Водачът изслушва мненията на всички, решили, че трябва да се изкажат и да изразят мнение, а след това взема лично решение, за което носи съответно и лична отговорност. Но истинският проблем е, че Адолф Хитлер изобщо не се е интересувал от това как ще се вземат решенията и кой ще носи отговорност. Нещо

повече, в действителност той се стремял към система на абсолютна безотговорност за вождовете.)

Онази държава, която в епохата на отравянето на расите се посвети на делото за усъвършенстване на най-добрите расови елементи на земята, рано или късно ще завладее целия свят.

(В „свръхлибералните“ Съединени щати това се върши на държавно ниво. Там продължават започнатите в Третия Райх генетични опити за създаване на „свръхчовек“. Вършили са го комунистите в бившия СССР. Вършат го и евреите. Същият принцип е залегнал и в българската народопсихология, но с използването единствено на естествени, на природни методи: „Да вземеш жена от сой“. Нищо ново. Само че защо, по дяволите съвременните властелини ни внушават, че в никакъв, ама в никакъв случай не бива да вършим онова, което самите те вършат? Та първата част от изречението е вярна. Обаче тя влиза в крещящо противоречие с втората част, където се говори за владееене на целия свят. Не е ли достатъчно всеки народ да владее себе си и никой да не бъде подвластен на чужда воля? Не говорехме ли някога за свобода и какво всъщност означава тази дума?)

Нека привържениците на нашето движение никога не забравят това. Пред лицето на тази велика цел никакви жертви няма да изглеждат прекалено големи.

(Понякога средството се оказва толкова чудовищно, че е в състояние да обезсмисли целта.)

\* \* \*

## ОТКЛОНЕНИЕ

Дотук с „Моята Борба“. Искях да покажа на читателите, че познавам достатъчно добре теорията и не говоря наизуст или от желание да се харесам някому. Искях също да покажа поне малка част от множеството противоречия в тази теория. Следва нещо от истинската основа. Преди това обаче се налага кратко отклонение. Малка спирка по пътя, за да се огледаме и да видим накъде вървим.

Някога из научно-популярната литература често се срещаха съобщения за дървета човекоядци в Африка. Да приемем, че такива дървета не съществуват, че са измислица. Но за миг си представете, че едно от тях е израснало във вашата градина. Ще го отсечете, нали? А после ще изкопаете корените му и ще ги изгорите, та нищо да не остане. Картинката би изглеждала точно така, ако приемем, че политическият и финансов „елит“ представлява също такова дърво-човекоядец. Как го сечем ние? Като късаме някое и друго листенце и си въобразяваме, че дървото ще рухне. Само че докато късаме листенца, яките клони ни обхващат и дървото изпива цялата ни кръв. Малък пример за листенцата и корените, за да бъде ясен.

През 90-те години се наслушах на глупости. Какъв зъл гений бил Андрей Луканов и как всичко държал в свои ръце. Как Желю Желев се стремил към еднолична власт. Как Илия Павлов още малко и щял да глътне цялата държава... Хубаво, ама видяхме и се убедихме, че гореизброените не са всемогъщи. Убедихме се, че над тях стоят други, с по-голяма и с по-реална власт. Едноличният диктатор Тодор Живков плачеше как неговият началник Михаил Горбачов му устроил преврат и го свалил от власт. По-късно видяхме, че и Горбачов на свой ред е бил само нечия марионетка. Остана поуката, че извършващото се у нас и в съседни, та и в не толкова съседни страни е само част от един още по-всеобхватен план. Дали ще го наречем план, конспирация – това няма никакво значение. След всеки връх, смятан от нас за най-високият, се извисява друг, още по-висок. Затова нека не търсим обяснения единствено във фактите, стоящи непосредствено пред нашия поглед, а да се заровим надълбоко, в корените. Иначе как ще падне дървото-човекоядец?

Втълпяват ни, че всичко се прави само и единствено за власт и за пари. Да, онези, които виждаме, чиито имена знаем точно така



постъпват. Те се интересуват само и единствено от власт и от пари. Обаче тези над тях...? Сещам се как някога трима приятели селяни се събрали и почнали да си мечтаят кой какво ще прави, ако стане цар. Първият рекъл: „Ще събера много, ама много сено и по цял ден ще си лежа на меко“. Втория се обадил: „Аз пък ще си направя един голям качамак с много масло и с много сирене и ще ям, ще ям...“. Третият изревал жалостиво: „Ей, ама вие взехте всичко, на мене нищо не оставихте“. Той не знаел, че царете си имат и други занимания, освен да се излежават на сеното и да ядат качамак. Над властта и над парите има друго, по-голямо. Време е да го потърсим. А сега да видим как един селянин, скромният ефрейтор от Браунау на Ин се превръща във Фюрер на най-могъщата тогава европейска държава, и как се озовава на крачка да постигне световно господство.

\* \* \*

## И ОТНОВО ХИТЛЕР

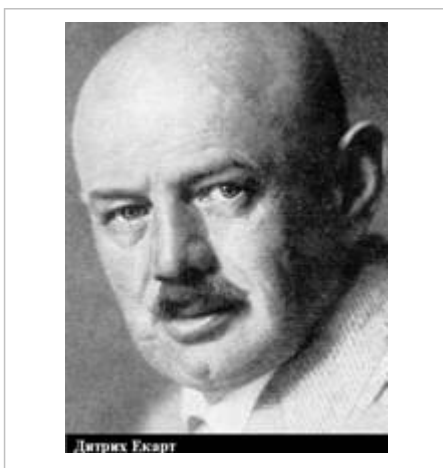
Можех да разкажа за езотериката на Третия Райх, но реших да не го правя. Едно, че не можем да говорим за единна езотерична система, а за механичен сбор от най-различни вярвания и компилации. И второ – че тази езотерика всъщност е шарения, бутафория за невежи и наивници. Тук-там нещо истинско и много откровени измислици. Вместо това предпочитам да предложа малък разказ за Обществото „Туле“, макар според мен това Общество да е също само един инструмент в ръцете на много по-мощни сили. Откъсите са от „Утрото на маговете“, но пък поне три четвърти от „Утрото на маговете“ представлява цитати от други автори. Все пак вярвам, че фактите са достоверни, макар да не споделям голяма част от изводите на Луи Повел и Жак Бержие:

„През 1920 година Дитрих Екарт и още един член на Обществото «Туле», архитектът Алфред Розенберг<sup>1</sup> се запознали с Хитлер. Първата среща с този многообещаващ човек се състояла във Вагнеровия дом в Байрайт. В течение на три години те старателно формирали дребния ефрейтор от запаса, ръководели мислите и постъпките му. Конрад Хайден пише, че Екарт се заел с духовното формиране на бъдещия Фюрер. Научил го писмено да излага своите мисли и да се изказва пред аудитория. Образованието на Хитлер вървяло в две посоки: пропагандна доктрина, храна за широките народни маси, нещо запалително, доста значително

---

1. еврейн по произход, бел.а.

на вид, обаче в сравнение с главната, с тайната доктрина, приличащо по израза на Рет на «мътилка за бедняци». За последното можем да добием представа по любопитната, останала тогава незабелязана брошура на Екарт «Болшеvizмът от Мойсей до Ленин». В нея той на втори план разказва за някои свои беседи с Хитлер. През юли 1923 година новият учител, Екарт ще стане един от седмината съучредители на Национал-социалистическата партия. Седем е свещено число.<sup>2</sup> През есента на същата година, Екарт умирайки се обърнал към своите приятели: «Следвайте Хитлер! Той ще танцува, но музиката я поръчах аз. Ние го снабдихме със средство за връзка с Тях. Не скърбете за мен. Аз повлиях на Историята повече, отколкото който и да било друг германец...»<sup>4</sup>



Кои са тези загадъчни „Те“? Дали не са същите, за които преди да бъде разстрелян говори Кръстьо Раковски, наричайки ги „Те, господари-те на света, чието име не е прието да се споменава“? Същият Кръстьо Раковски, дръзнал да се опълчи срещу всемогъщия Сталин даже не посмял да изрече името им. Лично аз вярвам, те са същите. Само където не вярвам, че наистина „Те“ са толкова всемогъщи. Още по-малко вярвам в реалното им господство. Не вярвам, че „Те“ още дълго ще продължат да оказват влияние върху човешкия род и върху събитията на планетата Земя. Сега да продължим с „Утрото на маговете“:

---

2. Повел и Бержие изглежда не са знаели за по-важната причина съучредителите на НСДАП да бъдат именно седем. Това всъщност бил опит за изпълнение на древното предсказание. И този опит без малко щял да се окаже успешен. бел.а.

„Вие нищо не знаете за мен. Моите партийни другари нямат ни най-малка представа за намеренията, които ме обземат, и за грандиозното здание, едва фундаментът на което ще бъде заложен преди моята смърт. Светът е пред решителен завой. Ние сме на прага на времето. На планетата ѝ предстои сътресение, мащабите на което вие, не посветените не сте в състояние да проумеете... Извършва се нещо несравнимо по-голямо от раждането на нова религия...“

Да научим нещо за учителите на Фюрера: „Карл Хаусхофер заемал катедра в Мюнхенския университет. Един от неговите асистенти, Хес, член на Обществото «Туле», както и самият професор в нужния момент събрали своите пътища. Да, това бил именно Рудолф Хес, който по-късно избягал от Германия със самолет, извършвайки безумна авантюра, след като Хаусхофер му казал, че го виждал на сън как лети към Англия. На Нюрнбергския процес, подсъдимият Рудолф Хес, последният останал жив от членовете на «Туле» в редките минути на просветление сред пристъпите на неговата необяснима болест дал показания, от които следвало, че Хаусхофер бил маг и таен учител.“ Тук не съм съгласен с две от твърденията. Че на Нюрнбергския процес като подсъдим е бил изправен истинският Рудолф Хес; и че той е бил наистина последният от „Туле“. Пред вас е отрязък от писмо, пратено ми от Обществото „Туле“. Писмото носи дата 17 юли 2000 г. Такива писма получавах редовно в края на 90-те години на XX век и през първите години на XXI-ви. Не им отговарях и по едно време те спряха да ми пишат.



„Туле“ си съществуват, издават списания, книги, развиват търговска дейност... Последното е доста показателно за това кой всъщност ръководи „Туле“ и какви са истинските цели на тази загадъчна на пръв поглед организация. Можете също да видите заглавието на съвременен вестник, издаван от НСДАП (Германската националсоциалистическа работническа партия), както и корицата на едно от техните списания. За разлика от комунизма, чиято идея окончателно умря, някой упорито се опитва да съживи хитлеризма като го представя за нещо много по-различно от това, което всъщност той е представлявал.



Ще спомена още едно берлинско тайно общество. Наричало се „Блестящата ложа“ или „Общество Врил“: „Врил – това е огромна енергия, от която ние използваме едва нищожна част в своето всекидневие. Врил е мярка за нашите божествени възможности. Този, който стане господар на Врил, ще бъде господар на себе си, над другите и над целия свят. Повече не можем да искаме и към това ще бъдат насочени всичките наши усилия. Всичко друго се отнася към официалната психология, към морала или религията според обстоятелствата. Светът ще се промени. Властелините ще излязат из под земята. Ако не сме сключили съюз с тях, ако също не сме станали властелини, ние ще бъдем превърнати в роби, в тор за процъфтяването на новите градове.“ Ще огорча германofilите като кажа, че идеята за „Врил“ за пръв път се появява в произведенията на френския писател Жаколио, френски консул в Калкута по времето на Втората Империя. А пък идеята за живеещите под земята Висши Неизвестни намираме както при черните мистични учения от Изтока, така и при Хауърд Ловкрафт, известният черен сатанист. Някакъв посветен масон от ложата „Златна Зора“ също беше писал за света на Злото, пълен с пещери и обитатели на Мрака, и където хората<sup>3</sup> общуват с Висшите неизвестни. Та изглежда със задачата за окултната просвета в Третия Райх били натоварени повече сили, отколкото е прието да се допуска. Тези сили не са преустановили дейността си и до днес. Което в никакъв случай не бива да ни кара да мислим, че всички езотерици и окултисти са слуги на Злото. Ще припомня един полунеизвестен случай.

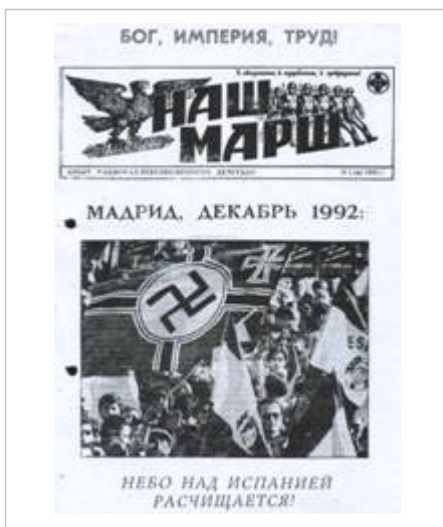
Рене Генон пише за Теософското общество, че зад него стоят могъщи и страшни ръководители, за които самите теософи почти нищо не знаят, и чиито слепи оръдия са те. Според Рудолф Щайнер теософите и някои други общества, прикрити зад така нареченото „новоезичество“ произлизат от великия подземен свят на Злото и възвестяват настъпването на демоническата ера. Дотук нищо странно. Не всички биват слепи, някои проглеждат. Странното се случва, когато още в самото начало нацистите обявяват Рудолф Щайнер за свой враг №1. Техните шурмови отряди разгонвали събранията на неговите последователи, заплашвали

---

3. разбирайте – „посветените“ масони, бел.а.

ги със смърт, а него самия го принудили да напусне Германия. През 1924 година подпалват сградата, построена от Щайнер в Швейцария. Целият му архив изгорял. Той не бил в състояние да продължи своята работа и само след година умрял от мъка по огромната загуба. Какво е истински интересното? Това, че нацистите още дума не са казали против евреите, а за комунисти и социалисти самият Хитлер в речите си твърди, че иска да ги привлече на своя страна. Докато към безобидният антропософ Щайнер биват предприети най-жестоки репресии. И тези репресии го застигат чак в Швейцария, където мнозина намират убежище и никой не ги преследва. В самата Германия предстои подпалването на Райхстага, предстои паленето на синагоги през „Кристалната нощ“, предстоят още много пожари. Лично за мен е интересен и фактът, че днешните либералнодемократични хитлеристи от комунистическо-пролетарски прогресивен произход също много обичат да си служат с палежи срещу свои идейни противници. Особено онези от либералнодемократичното ни Гестапо с многото имена – ДС, НСЗК, НСС, а сега ДАНС. Да ви съобща ли името на един от подпалвачите? Това е генерал Иван Чобанов, бивш Директор на НСС и съветник на либералния президент Георги Първанов.

Нещата не са чак толкова променени, колкото си мислят наивниците. Изкушавам се да покажа още три корици на списания. Първата принадлежи на издаваното през 90-години в Русия нацистко списание „Наш марш“. Издавано с благословията на либералните демократи от обкръжението на президента Борис Елцин. И на руските олигарси ционисти с еврейско самосъзнание. Имам още снимки на други подобни руски вестници и списания, издавани безпрепятствено в Русия след падането на комунистическия режим там. Второто е сп. „Нова Европа“, в което поне аз виждам пропагандна на идеята за днешния Европейски съюз. Доста екземпляри от това списание съм прочел, така че мога да го твърдя с увереност. Именно там срещнах за пръв път идеята за обща държава на всички европейски народи. Под ръководството на гениалния Адолф Хитлер, разбира се!





Списанието е официално издание на Третия Райх. Заедно със сп. „Сигнал“ са издавани на много езици, но докато „Сигнал“ е било

предназначено за очите с многото си снимки, включително цветни, то „Нова Европа“ е представлявала тежката артилерия на гьобелсовата пропаганда, тя била насочена към мозъците. Като слушам цвиленията на разни наши политици и политички, си спомням, че същите думи много отдавна съм чел някъде. Е, има и малки разлики, но те са най-вече в стилистиката и в употребата на определени изразни средства. Идеята обаче е същата. Следващата корица е на списание, издадено от Обществото „Туле“ през 2001 година. Същото „Туле“, което според големите специалисти престанало да съществува през 1945 година. Можете също да се насладите на корица от германско списание, върху която виждаме таткото на днешния виден „български“ либерален демократ Симеон Сакскобурггота, заедно с Фюрера на Хилядолетния Германски Райх, самият Адолф Хитлер. „Най-големият враг на евреите“ рамо до рамо с потомък на еврейския род Кохари, преименуван на Кобург. Всъщност като вземем Алфред Розенберг, като вземем Адолф Айхман – ще видим, че Фюрерът изобщо не се е гнусял от еврейските компании. Също както майка му не се е гнусяла от компанията на някой си Ротшилд. Поне така говорят хората и така пишат по вестниците. Не че много им вярвам, но същата версия я чух още през август 1978 година, когато ме бяха затворили в една килия, в следствения отдел на ДС на ул. „Развигор“ № 1 с германче от Дрезден, на име Андреас Волфганг. Бяха го затворили за опит за бягство през границата. Дълго не вярвах, после лека-полека се убедих, че Андреас не ме е лъгал. А вие още ли не вярвате в тяхното приятелство? Още ли не виждате, че всички тях ги ръководи един и същ невидим Център? А може би, както пише Дейвид Айк, Хитлер произлиза от еврейския род Ротшилд и така много събития получават своето логично обяснение? Същата версия бе повторена от множество руски Интернет издания, а също отпечатана в българския вестник „Строго секретно“. Едва ли щяха така смело да пишат, ако нямаше нищо вярно. Да продължим с „Туле“ от началото на ХХ век.

„Карл Хаусхофер е роден през 1869 година. Нееднократно е посещавал Индия и Далечния Изток. Бидейки командирован в Япония, научил японски език, а също получил посвещение в едно от най-влиятелните тайни будистки общества, където се задължил в случай на провал на неговата мисия, да извърши ритуално самоубийство. За Хаусхофер люлка на германския народ била Централна Азия, тъй като именно от ариите – индоевропейци зависят най-добрите качества, величието и благородството на човечеството.“ Нацистите прилагат думата „недочовек“ към всички, намиращи се извън техния тесен кръг. На мен пък ми



хрумва думата „недоевропеец“. Веднъж имах случай да кажа, че за мен индоевропеец е бившият български премиер Иван Костов. Той е европеец, прадедите на който са дошли от Индия. Ние, българите обаче не сме индоевропейци, ние сме си жители на континента Европа и принадлежим към групата народи, водещи своето начало именно от този континент. Хаусхофер явно е притежавал редки умения, явно са му били поверени тайни знания. Наред с това му е била показана погрешна линия на мислене, което в крайна сметка предопределило провала на неговата мисия.

„По време на войната (1914–1918 г.) младият, според мерките на пруската армия генерал Хаусхофер правел впечатление с изключителната си дарба да предвижда: часът, в който ще започне атаката на противника, местата, където ще паднат най-тежките снаряди, промените в климата. Потвърдили се и неговите предсказания за политическите промени в стана на противниците на Германия. Същите качества по-късно проявявал и Хитлер. Дали не му е подсказвал Хаусхофер? Например, когато било взето решение за окупацията на Рейнска област, всички експерти на Европа, включително германските били убедени, че Франция и Англия ще се възпротивят. Хитлер обаче бил уверен в обратното и не сгрешил. Той предсказал точната дата, на която войските му ще влязат в Париж, времето, когато ще бъде разкъсана блокадата в Бордо, а също денят, в който ще умре Рузвелт...“

Ако повярваме на пропагандната версия, че хитлеризмът е дело на група истерични психопати, трябва да сме малоумни. Ако приемем, че всичко е било само икономика и цифри, значи нищо да не разберем. Събитията са били замислени и направлявани от сили, притежаващи неизмеримо по-големи възможности (и способности!) от нещастните еврейски банкери, финансирали Адолф Хитлер и помогнали му да се изкачи до върховете на политическата власт. Планът включвал нещо много повече от създаването на един огромен Германски Райх, който да властва над останалите народи.

Легендата, с която Хаусхофер се запознал някъде около 1905 година, както е преразказана от Рене Генон разказва: „След гобийската катастрофа, учителите на високата цивилизация, владетелите на знания, синовете на **Външния разум**<sup>4</sup>, се заселили в огромната система от

4. Ето я думичката!!!, бел.а.

пещери под Хималаите. В сърцето на тези пещери те се разделили на два «пътя», на дясна и лява ръка. «Първият път» нарекъл себе си Агарта и се отдал на съзерцание. «Вторият път» основал Шамбала, център на могъщество, който управлява стихииите, човешките маси и ускорява човечеството, насочвайки го към «Вратата на Времето». Маговете – водачи на народи могат да сключват договори с Шамбала, като дават клетви и принасят жертви.“

Дали имената (Агарта и Шамбала) са същите, дали няма никаква спекулация, не се наемам да твърдя. По-скоро съм склонен да мисля, че има или объркване, или смесване на имената. „Шамбала“, подкрепила първо „махатма“ Ленин, а по-късно „махатма“ Хитлер ми прилича много на някаква песоглавска, ликантропска конспирация. Докато за една друга Шамбала съм чел, че там имало погребения, които не мога да определя иначе, освен като марсиански. Три до пет метрови гиганти, покрити с тънък метален (твърди се, че е златен) слой, повтарящ в подробности формите на телата. Но пък марсианите не могат да искат отваряне на Вратата, те прекрасно знаят, че това е безумна постъпка с катастрофални последици и за тяхната планета. Марсианите не си падат и по жертвоприношенията на хора. Те по-скоро биха се отказали от всякакъв контакт със същества, извършващи такива жертвоприношения. Към Вратата биха посегнали само песоглавците, по-безумна раса от тяхната едва ли съществува в цялата Галактика. Както и да е, този въпрос не е чак толкова важен. Приемаме определението „Външен разум“ и толкова. Не се наемам и да твърдя, че разделението „ляво-дясно“ и „синьо-червено“ също е подсказано от тях. Но пък иначе е казано толкова конкретно и ясно, че се чудя след цялата информация, излязла през последните години как е възможно още някой да не разбира! Някои, които се занимават с жертвоприношения, подтиквани от Външен разум, се насочват към Вратата на Времето. Или Бялата Врата, както я наричаме ние. В руския текст, откъдето преведох тези редове бе написано „шарнир“, панта на Времето. Което още повече подтиква към мисълта за някакъв конкретен, реално съществуващ механизъм, а не за дата, период или нещо малко или много абстрактно. Тези „някои“ изглежда си давали сметка, или поне им е било подсказано за могъществото на Силите, пазещи Вратата. Затова и подготовката към нейното завладяване била изключително грижлива. Не искам и не бива да казвам всичко, не сега. Но ще вмъкна загадките с нежеланието, с упорития отказ на Хитлер да посети България, а също с необяснимото пристрастяване на Цар Борис III, а по-късно и на неговия син Симеон, дядото на Хасан към

иманярството в българските земи. Погледнете изрезката, която прилагам и ми кажете наистина ли всичко е ясно? Наистина ли няма никакви загадки?



Ето какво открих в моите записки: „16 септември 2002 г. Сред иманярите се носи слух, че Царят търсел някъде край Арабаконак заровена-та корона на баща си. Според тях той се интересувал само от намирането на короната, след което щял да си замине за Испания.“ Работата се оказва малко по-различна, само където ни трябваше време, за да го разберем. А искате ли да знаете кой в съвременна България беше и все още е главният инструмент на „Външния разум“? Това е Александър Петровски – Лилов, вътрешна фигура в окултната група на покойната вече Людмила Живкова. Впрочем за нея също се говори, че била пристрастена към иманярството, към нелегалните разкопки в търсене на нещо, което тя самата не знаела точно как изглежда. Едни и същи схеми се прилагат векове, а хората не забелязват. Сега да видим как върви подготовката за издигането на Хитлер.

„В Австрия през 1928 година групата «Еделвайс» обявила за раждането на нов месия. В Англия сър Мосли и ученият Белами обявили, че

«светлината» докоснала Германия. В САЩ се появили «Сребърните рици» на подполковник Балард...“

Голяма подготовка, наистина. Като прибавим милионите, дадени на НСДАП от световните банкери-ционисти, можем да си представим мащабите на операцията. Дали тази подготовка е била по силите на малкото затворено Общество „Туле“? Не вярвам. Особено като вземем под внимание края на неговите тогавашни ръководители.

„На 14 март 1946 година седемдесет годишният Карл Хаусхофер убил своята съпруга Марта, а след това в изпълнение на клетвата и съгласно японската традиция, си направил харакири. Никакъв кръст, никакъв камък, никакъв знак няма на неговия гроб. Но не общи, а лични мотиви напомнили на Хаусхофер за клетвата. Той с голямо закъснение научил, че в затвора Моабит бил екзекутиран неговия син Алберт. Алберт бил затворен там заедно с организаторите на заговора против Хитлер и несполучливото покушение от 20 юли 1944 година. В джоба на окървавената дреха, носена от сина на великия маг намерили ръкопис на поема: «С моя баща говореше съдбата. Отново и отново от него зависеше – да бъде ли тласнат Дявола в тъмницата му. Но моят баща счупи печата. Той не усети миризмата на Ада и пусна Дявола на воля...»

Той (Хитлер) танцуваше, но музиката не бе написана от него. До 1934 година можеше да се смята за отличен «танцьор». Но сбърка ритъма, въобразявайки си, че по-нататък той единствен може да управлява Могъществата. Сбърка. Могъществата не биват управлявани. На тях им служат. Това е значението или поне едно от значенията на коренния прелом, случил се по време и веднага след «партийната чистка» от 1934 година. От този ден Движението, замислено според Хитлер като национално и социалистическо, все повече се превръщаше в такова, каквото го замислиха хората<sup>5</sup>, завъртели машината – според израза на Тайната доктрина...“

Колко еднаквости, колко съвпадения, колко знаци! Третият Райх не бе държава на германската нация, също както СССР не бе руска държава. Чии бяха тези държави? И в Германия, и в СССР най-потърпевши бяха основните народи – германци и руснаци. Кой спечели от страданието им? Вече могат да се видят контурите на глобалния експеримент, извършван едновременно в Германия и СССР и продължаван днес в САЩ. И тази свръхдържава не принадлежи на своето население, и в САЩ най-потърпевши се редовите американци, които от ден на ден

---

5. и техните господари – нехора, бел.а.

живеят все по-зле, и които биват връщани от Афганистан, от Ирак, от всички кътчета на света с ковчези в родината си. Ще изпреваря събитията като кажа, че такъв експеримент не може да завърши с успех. По никакъв начин не може. Защо – то е отделен въпрос. Но не предполагам, а знам, че по-скоро Земята ще престане да съществува, ще се превърне в астероиден пояс между Венера и Марс, отколкото кучеглавите да постигнат целта си. Не ние, други няма да го допуснат. Онова, което наистина зависи от нас, е да запазим себе си и своя дом – планетата Земя. Сещам се за едно определение на Системата, което прочетох: „Съвременният живот – това е неформулиран договор на имащите, действителен до деня, когато ще бъде сключен нов, а на тях ще им съдерат кожата...“ Дали пък времето за дране на кожи не е наближило? В същата книга прочетох още една, да я наречем прогноза: „Цивилизацията ще съществува дотогава, докато нейните противници не научат от самата нея най-истинското значение на Машината<sup>6</sup>. Договорът ще бъде в сила дотогава, докато съществува анти-договор.“ Ще ми се да вярвам, че тази книга, която пиша сега, ще бъде началото на края за анти-договора. А оттам – и за самия Договор. Съзнавам, че подобна задача не е по силите само на един човек. Аз само започвам, а други ще довършат. Важно е да се започне, нали така?

\* \* \*

Още преди години осъзнах, че хитлеризмът, наричан още „фашизъм“ е нужен най-вече на „антифашистите“, за да оправдават с него безумните си деяния. И макар тогава да не подозирах колко е дълбока всъщност „заешката дупка“, се зах да изследвам част от загадките, съпътствали управлението на Адолф Хитлер. Тя е свързана с човека, придружавал бъдещия Фюрер в първите му стъпки към властта. Позволих си да приложа своето непубликувано досега изследване към своята книга.

## РУДОЛФ ХЕС – ТАЙНАТА ОСТАВА

---

6. Има се предвид Системата, бел.а.



Истинската история на нацизма е много по-различна както от демократическата, така и от самата нацистка пропаганда. Следващите редове, преразказ на материал от едно френско списание нямат претенции за изчерпателност, но ще послужат като храна за размисъл на онези наши български сънародници, които уж се смятат за български националисти, уж се стремят към Тенгрианството, пък честват годишнините от смъртта на Рудолф Хес. Чия именно смърт честват, това знаят единствено британските архиви. Те трябваше да бъдат разсекретени през 1972 г., но това бе отложено за 2002-ра. Според нас, разсекретяването отново ще се отложи. Но да преминем по същество.

На 25 септември 1973 г. Хю Томас, по това време хирург в английската военна болница на тогавашния Западен Берлин преглежда последния затворник на затвора-крепост Шпандау – Рудолф Хес. Лекарят е бил осведомен, че през Първата световна война Хес е бил ранен тежко в левия бял дроб. Но върху тялото на стоящия пред него пациент липсва белег. Рентгеновите снимки също не показват следи от раняване. Д-р Томас е един от най-големите експерти по огнестрелни рани. Той знае, че такива рани оставят характерен белег и предизвикват увреждане на заобикалящата белодробна тъкан за цял живот. „Тогавя реших, че историята с раняването на Рудолф Хес е била просто измислена“ – разказва покъсно д-р Томас.

Решавайки да разобличи една нацистка пропагандна лъжа, докторът прави редица проучвания. В Западен Берлин открива официално

фотокопие на атестацията за службата на Хес през Първата световна война, където е отбелязано, че на 8 август 1917 г. той е бил ранен от куршум в белия дроб. Раняването е било сериозно, защото Рудолф Хес е прекарал три месеца в болница. Това сведение се потвърждава и от неговата съпруга Илзе Хес. В писмо, адресирано до д-р Томас, тя пише: „Рудолф имаше много белези от раняването си. Той, който беше голям спортист, вече не можеше да тича, защото много силно се задъхваше.“

За Хю Томас вече не съществува никакво съмнение, че човекът, който той е прегледал, не е бил Рудолф Хес. Силно заинтригуван, хирургът продължава започнатото разследване. На 10 май 1941 г. Хес трябвало да се добере до Шотландия и да се срещне с отговорни английски ръководители, настроени благосклонно за сключването на сепаративен мир с Германия. Томас открива адютанта на Рудолф Хес – Карлхайнц Пинч. Пинч е присъствал при излитането на Рудолф Хес на 10 май и дори е направил няколко снимки. Те са запазени. На тях може да се види номерът на самолета. Но машината, разбила се в Шотландия не носи нито върху мотора, нито върху корпуса си номерата на самолета, излетял от базата Аугсбург в Бавария. На самолета от военния музей в Дъксфорд, е изписано NJ+OQ, докато самолетът, излетял от Германия, е бил с номер NIC 11. Освен това, той не е имал допълнителни резервоари за гориво под крилата. А самолетът, долетял до Шотландия, е имал такива резервоари и единият от тях е бил открит на следващия ден в река Клайд.

„Междинно кацане за смяна на самолета е било изключено“ – продължава Хю Томас. Пътят на самолета е бил внимателно проследен от радарните инсталации на германците чак до Северно море, след което той е прехванат от радарните постове на английския Кралски наблюдателен корпус.

Още един смушаващ факт. Непосредствено преди заминаването си, Хес не успява да намери подходящ летателен костюм. Той взема на заем костюма на приятеля си Хелмут Каден, който е доста по-едър от него. Името на Каден е било изписано от вътрешната страна на комбинезона, но човекът, задържан в Шотландия, бил облечен в костюм, който му е бил напълно по мярка и изобщо не е бил надписан. Освен това, този човек не е носел в себе си нито един документ, с който да бъде установена неговата самоличност. Идентифицирането му се извършва при малко странни обстоятелства. Във Великобритания имало няколко души, които се познавали много добре с Рудолф Хес, но именно те не били извикани. Той бил идентифициран от двама не твърде компетентни мъже:

херцога на Хамилтън, който никога преди това не се е срещал с Хес, и сър Айвън Къркпатрик, бивш консул в Берлин, който познавал Хес съвсем бегло.

„Проучил съм всички протоколи от разпитите на този човек“ – продължава Томас. „Защо той, изпратен с предложение за сключване на мир, държи пред англичаните напълно лишени от смисъл слова? За ръководител от ранга на Рудолф Хес, той проявява съществени пропуски, както до познанията, свързани със собствената му страна, така и до установени дипломатически порядки. Залавянето на такъв нацистки ръководител представлява значителен и неочакван пропаганден фактор за англичаните. Защо Чърчил е забранил пленникът да бъде фотографиран, и по този начин се е лишил от цялата пропагандна шумотевица, свързана със събитие от такъв огромен мащаб?“

До процеса в Нюрнберг, за Рудолф Хес повече никъде не се споменава. На самия процес неговото поведение е още по-странно. (За авторите на статията изобщо не е странно, че на подсъдимата скамейка бива изправен един човек, който дезертира в началото на една война с цел да предизвика нейното прекратяване. Но обвинението не е дезертьорство, а именно престъпленията му по време на войната, в която той не е участвал.) Той симулира амнезия, отказва се от показанията си. Националсоциалистическите водачи изобщо не могат да го познаят. Херман Гьоринг непрекъснато му се подиграва. В затвора в Нюрнберг Хес страни от останалите задържани, не участва в техните разговори. Вече в Шпандау, в същото време, когато другите затворници проявяват нетърпение да се видят със своите близки, Хес отказва такава среща чак до 1969 година. При тези обстоятелства каква доказателствена сила би могло да има твърдението на неговия син Волф Хес, че е разпознал баща си? През 1941 г. той е бил едва три годишен, а го е видял отново едва след 28 години.

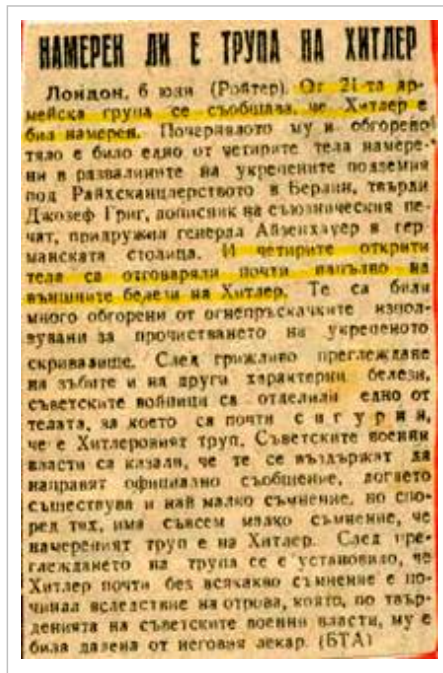
Не бива да подминаваме и свързания със самата фамилия „Хес“ въпрос, задаван от историята: „Той (Карл Маркс) получава предложение за работа във вестник от Мозес Хес, син на еврейски богаташ, социалист и нихилист, който ще стане духовен наставник на Маркс. Всъщност той го прави комунист.“ – Волен Сидеров, в-к „Монитор“, 15.I.2001. „Изтребителят на еврейството“ някак винаги се изхитря да се окаже в обкръжението на евреи. Защо ли? Как стават тези работи?

Заинтересувах се и от смъртта на Фюрера, в която не вярвах. Натъкнах се на любопитни факти, тях също прилагам. Бездруго досега не успях да ги публикувам никъде, поне да ги събера в една книга.



## ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА АДОЛФ ХИТЛЕР

За пръв път върху този факт ми обърна внимание покойният вече Никола М. Николов, авторът на „Световната конспирация“. При един разговор той ме запитва дали знам защо Хитлер не е сред осъдените на Нюрнбергския процес. Погледнах го учудено и той се засмя: „Ами защото е бил един от тях!“ От 12 ноември 1945 г. до 1 октомври 1946 г. в победената Германия се провежда т.нар. „Нюрнбергски процес“. На смърт били осъдени 12 от ръководителите на Третия Райх. Адолф Хитлер не бил сред осъдените. „Да, защото той се е самоубил преди това!“ – чувам. Ами защо тогава били осъдени мъртвите Гьобелс, Химлер и Гьоринг? Само че дали по време на процеса Хитлер наистина е бил мъртъв? Известно е, че Мартин Борман и д-р Йозеф Менгеле успяха да се скрият и да избягат. Кога в действителност умира този, с когото „антифашистите“ оправдават своите безумни деяния вече половин век?



„Лондон, 9 юни (Ройтер) Маршал Жуков казва на съюзническите дописници в главната си квартира в Берлин днес: «Два дни преди падането на Берлин, Хитлер се жени за Ева Браун, филмова артистка.» За изчезването на Хитлер, маршал Жуков каза: «Това е много загадъчно и аз не мога да кажа нищо определено за неговата съдба. Ние не сме намерили никакъв труп, който може да бъде установен като трупа на Хитлер. Той е могъл да избяга в последната минута, защото летището бе на негово разположение.» Генерал – полковник Берзарин, началник на гарнизона и комендант на Берлин каза: «Ние намерихме няколко трупа, един от които би могъл да бъде на Хитлер, но не можем да установим още, че той е умрял. Моето мнение е, че Хитлер се е укрил и е някъде в Европа, може би при генерал Франко.»“

И едно съвсем мъничко, скромничко, срамежливичко съобщение близо месец по-късно: „Лондон, 6 юли (Ройтер) От 21-ва армейска група се съобщава, че Хитлер е бил намерен. Почернелото му и обгорено тяло е било едно от четирите тела, намерени в развалините на укрепените подземия под Райхсканцлерството в Берлин, твърди Джозеф Григ, дописник на съюзническия печат, придружил генерал Айзенхауер в германската столица. И четирите тела са отговаряли почти напълно на външните белези на Хитлер. Те са били много обгорени от огнестрелни куршуми, използвани за прочистването на укрепеното скривалище.“



Браво, антифашисти! Търсете и ще намерите още трупове! Но да оставим шегата настрана. Още на пръв поглед личат разминаванията с днешната версия за края на Адолф Хитлер. Защо съобщението е дадено от Ройтер, а не от ТАСС (Телеграфна агенция на Съветския Съюз)? Нали уж руснаците го бяха намерили, нали именно те превзеха Берлин? Защо някой си Григ, а не самият генерал Айзенхауер съобщава новината? И защо тя е така лаконична? Вътре, в скривалището ли е било намерено тялото или отвън, край него, в специално изкопан трап, както се твърди днес? От какво е обгоряло – от „четири туби бензин“ или от огнестрелни куршумите? Пълна бъркотия.

Беше някъде през лятото на 1986 година. Намирах се в дома на мой познат от затвора. Позволете ми да му спестя името. За разлика от друг път, той не беше разговорлив. Все гледаше да си намери някаква работа и да остане сам.

– Не му се сърди – каза неговата съпруга – Хитлер е умрял, затова е така разстроен.

Аз вече имах сведения, че Германският Фюрер е избегнал смъртта през 1945 година. Знаех за огромната база на фирмата ОТРАГ („Orbital transport und raketen AG“) в Заир, вдигнала навремето доста шум със заплахите си за обстрелване на Москва. И с необичайните за една германска фирма китайски военни съветници. Обществото едва ли си спомня имената на Лютц Кайзер и Курт Дебус, но който трябва – помни. Знаех за колониите в Южна Америка. Знаех и за специалните връзки на Райха с България, за които никой не смееше да говори. Например за създадените от SS подземия, с които е осеяна страната ни. Такива има във Врачанския Балкан, в Родопите, под някои наши градове. Знаех за българските доброволци, сражавали се на Източния фронт с германски униформи и документи и под немски имена, разговарял съм с не един и двама от тях, даже имам писмени свидетелства. А за легионерите, достигнали до твърде високи постове в комунистическата йерархия знаем всички... Да вземем един Борис Велчев – член на ЦК на БКП – „другарите“ прекрасно съзнавали кой е той – защо, по чие нареждане са го държали толкова години край себе си? Но само Велчев ли? – я погледнете днешните легионери от БДФ и техните синове – къде бяха те през време на 45 годишната болшевишка диктатура, защо не само не ги преследваха, но и ги покровителстваха? И защо им позволиха да заемат толкова високи постове? Аз ще ви кажа – защото знаеха твърде много, прекалено много, и защото имаха силни позиции сред още живите структури на Третия Райх. (Тук отварям скоби. Да, тези хора наистина знаеха много, но не знаеха истински голямата Тайна, поради което останаха живи. В противен случай нищо нямаше да ги спаси от смъртта.) И защото комунизъм, демокрация и хитлеризъм в крайна сметка се оказаха пипала на един и същ Октопод. Та погледнете само еднаквите им думи и изрази, с които описват бъдещето! Ще цитирам „Църковен вестник“ от 26 февруари 1943 г.

„Ако се вслушаме днес в думите на някои от водачите на воюващите днес народи, начело на които стоят Хитлер и Мусолини, **войната се води за създаване на нов ред в света**<sup>7</sup>, при който ред да се радваме на траен мир и на по-добър живот на земята.“ От хитлеристите често

взаимстват и твърдолинейните комуняги. През 1980 г. германската неонацистка групировка ANS, ръководена от Михаел Кюнел разпространява листовки с надпис: „NSDAP – jetzt!“ (НСДП – сега!), а също „Wir sind wieder da!“ (Ние пак сме тук!). Листовките бяха декорирани с огромни свастики. Десет години по-късно главният редактор на българския комунистически вестник „Дума“ издигна за свой лозунг същата фраза „Ние пак сме тук!“. Фразата бе украсена с нарисувано от писателя Йордан Радичков уродливо, наподобяващо проскубана гарга пиле. А СДС взе на въоръжение другата листовка – „Промени – сега!“ Така е – историята се повтаря, но като фарс. Лозунгът, уплашил някога германците направи нашите новосоциалисти за смях пред Българите. Но думата ми беше за самия Хитлер.

---

7. подчертаното мое, б.а.

*Наскоро В. "Световни куриози" публикува препечатка, че зъбната протеза на Хитлер, намерена в Берлин преди капитулацията на Германия на 9 май 1945 г., се съхранява в тайните сейфове на всесилната разузнавателна централа на бившия СССР - КГБ.*

Тя уж доказвала недвусмислено, че фюрерът наистина се е самоубил, а трупът му, заедно с този на Ева Браун, били изгорени близо до бункера му. Но в западната преса бяха публикувани писма и протоколи от разпити на шефа на някогашното Гестапо ген. Мюлер, които категорично опровергават тази версия. Попаднал при американците след края на войната, той е бил съхранен като особено "ценен специалист" и по този начин един от големите военнопръстълници на Втората световна война избягва своето възмездие.

#### **МЮЛЕР ПОСЪВЕТВАЛ ХИТЛЕР ДА... ИЗЧЕЗНЕ**

Ако публикуваните протоколи с разпити на генерал Мюлер са абсолютно автентични, то нарисованата от тях картина е следната. През март 1945 г. Хитлер имал дълъг разговор с шефа на Гестапо. Обрисовайки тежката обстановка на военните фронтове, фюрерът го попитал за съвет как да постъпи при неминуемия военен разгром на Германия. Хитлер виждал за себе си три възможни изхода: да отиде в планините и да продължи борбата, да се предаде на противника или да свърши със себе си.

През следващата, 1997 г. във в-к „Литературная газета“ се появи статия на Владимир Весенский, кореспондент на ТАСС в Буенос – Айрес, озаглавена „Зачем оживляют Фюрера?“ (Защо съживяват Фюрера?).

Статията до този момент не е превеждана на български език, поради което си позволявам да представя част от нея на читателите: „Преди два месеца при мой познат бизнесмен дошъл някой си сеньор Агилера, който се интересувал дали руснаците не са склонни да купят информация за последните дни на Хитлер.

– Моят шеф Макс Грегорович притежава сензационно досие и документи. Знаете ли, че Хитлер не се е самоубил на 30 април 1945 година, а е избягал от Берлин заедно с Ева Браун и е живял през всичките тези години в Северна Аржентина, възпитавайки своите осиновени деца. Той умря само преди четири месеца.

Бизнесменът посъветвал г-н Агилера да си търси глупаци на друго място. Той така и направил. След два месеца намерил «лековерни»<sup>8</sup>: английската фирма «Визнюс», снабдяваща с новини международни телевизионни агенции. За 50 секунди интервю Макс Грегорович съобщил, че е готов да продаде на заинтересованите лица цялата информация за житието на Адолф Хитлер и Ева Браун в Аржентина, заедно със снимки и рисувани от Хитлер картини. Който купи информацията ще научи къде е погребан Хитлер и къде до ден-днешен живее Ева Браун...

– Колко искате за пакета? – попитали Грегорович.

– 500 милиона долара. Ако купувачът докаже, че документите не са оригинални, ние ще върнем парите...“

По-нататък следват скучни разсъждения в типично комунистически стил, затова ще ги спестя. Пък и животът твърде скоро опроверга прогнозите на большевишкото журналистче. Само след две седмици същият автор публикува нова статия със заглавие „Кадиллак без хазяина“ (Кадиллак без стопанин), в която пееше вече друга песен. Ето извадки и от нея: „Преди две седмици аз писах за това, как публикувайки фалшива история за житието на Адолф Хитлер в Аржентина, западните информационни агенции започнаха мръсна антиаржентинска кампания («ЛГ», 4 март). Всичко вървеше към това, че лъжата, макар и очевидна, ще живее дълго на страниците на пресата. Но изведнъж, надутият от пресата сапунен мехур се спуска... Неочаквано за всички, притежателят на «пакета информация», човекът, разчитал да получи половин милиард долара за историята Хитлер в Аржентина изчезна. Макс Грегорович, или както сега го наричат Грегорчик – пропадна вдън земя. Неговият шикозен, единствен в Мендоса «Кадиллак» бил намерен на три километра от града. Неговата многоетажна кантора е затворена, а телефоните не отговарят.

---

8. защо ли думата е поставена в кавички? – б.а.



подводници била потопена след като пътниците слезли на брега. Фюрера бил наричан «Братовчедът». Басти пише за проведени подводни изследвания, доказващи, че наистина близо до посоченото място са потопени три германски подводници, за които не се съобщава в никакъв архив. Според РИА «Новости», Хитлер и Ева Браун следвали маршрут, разработен от друг известен нацистки водач – Мартин Борман. В операцията участвали също д-р Йозеф Менгеле, както и Адолф Айхман. Височайшите емигранти се ползвали с покровителството на тогавашния аржентински диктатор Хуан Перон. По-късно, поради променената обстановка заминали в Парагвай под крилото на друг диктатор – Алфредо Стреснер. Версията на Басти се поддържа от парагвайския историк Мариано Ляно, автор на книгата «Хитлер, нацистите в Парагвай».

В смъртта на Хитлер се съмняват и в Русия. През 2003 година Леон Арбатский в книгата си «Последната тайна на Райха» твърди, че вместо тялото на Фюрера, от бункера било изнесено тялото на негов двойник. Бившият премиер-министър на Англия твърдял същото още на Потсдамската конференция през юни 1945 година. “Хитлер ще се окаже нещо като Бин Ладен. Уж го търсят, уж е умрял, а човекът си пътува необезпокояван из цял свят. За какви заслуги? И защо почнаха да пишат, че не се е самоубил през 1945 година едва след действителната му смърт? Дали един ден няма да се окаже, че Саддам Хюсеин също е жив, и че са обесили негов двойник? Дали покровителите на тези хора не са всъщност господари на техните врагове? Тази схема обяснява как така изведнъж през 90-те години на XX век Западът се съюзи със заклетите си врагове – комунистите, а нас, враговете на комунизма ни хвърли за храна на кучетата. Един по един фактите могат все някак да бъдат обяснени, но като ги събереш, картинката се променя. Много се променя. И в тази променена картинка много ясно се вижда защо уж непримиримите едно към друго американско ЦРУ и руско ГРУ така чудесно си сътрудничат в областта на психотрониката, за което писах в „Невидимата атака“.

Както по-горе споменах, още в началото на 80-те години притежаваха неизвестни за широката публика знания, засягащи Третия Райх. Част от тях бяха потвърдени. Галериите на SS в София се превърнаха в места за събиране на наркомани и всякаква измет. Затова страната е наводнена от евтини (десетки пъти по-евтини, отколкото в самата Германия!) кортици, значки, знамена и какви ли не предмети, принадлежали на бившите есесовци. Част от тях можете да видите по стадионите на футболни мачове, а веднъж ми се случи да отседна в заведение, цялото декорирано с такива знамена. За „летящите чинии на Хитлер“ писаха не



един и два вестника. Само където забравиха да споменат ОТРАГ, но то е поради опасността при прекаленото задълбаване на темата. А съюзът между хитлеристи (бивши!) и комунисти (бивши!) е неоспорим факт. Потвърди се и договореното ликвидиране на комунистическата система, предвидено да се извърши през годините 1985 – 1995. Защо тогава, по дяволите всички продължават даzakлеймяват хитлеризма?

Защото Хитлеризмът им е нужен! Защото те без него не могат. Защото и комуняги и пишмандемократи намират в хитлеризма оправдание за собственото си съществуване. Защото без Хитлер и без хитлеризма, цялата картонена кула от лъжи и заблуди би се разпаднала веднага!

Аз вярвам, че един ден народите ще осъзнаят реалностите, ще видят, че страшното плашило всъщност е една мъртва кукла, напълнена с мръсни парцали. Но защо ние, които знаем нещичко не помогнем за отваряне на човешките очи още днес? Доколкото мога да преценя, измежду хората, получили опасните знания в края на 70-те и началото на 80-те години, аз останах единственият жив и в България. Останалите или са мъртви, или са в чужбина. Трябва, длъжен съм да кажа каквото зная, защото друг след мен няма да има. Аз реших да проговоря, каквото и да ми струва това! Е, хората все един ден ще открият истината, но защо е необходимо преоткриването на велосипеда?

\* \* \*

Сега малко за загадъчния идеал на Хитлер – Сврѣхчовека. Отново ще приведа откъс от интервюто на Александър Проханов. Може би Господарите на света, или по-скоро за претендентите да бъдат господари на целия свят разчитат на това: „Америка разполага със загадъчен, тайнствен, странен и страшен комплекс за нахлуване в човешката молекула. Тя, Америка стои на пътя към създаване на друг човек. Хората вече няма да се раждат, а ще бъдат създавани по образец в секретни лаборатории.“ Звучи като откъс от филма „Матрицата“, само където се говори за реални технологии. До 1945 година, до мнимия си край, Хитлер не го беше разбрал. Съществуват основания да се мисли, че известно време след това е упорствал в заблудата си. Със сигурност може да се каже, че на преклонна възраст в Аржентина Хитлер осъзнавал невъзможността по изкуствен път да бъде създаден някакъв „сврѣхчовек“. Руснаците вече го бяха осъзнали и прекратиха своите експерименти. Предстои да го осъзнаят и в САЩ. Само че колко ли скъпо ще струват на невинните жители на Северна Америка заблудите на техните видиотени ръководители? Ще изпреваря събитията като кажа, че творението не може да бъде променено без съгласието на Твореца. А поне досега няма данни Той да се е съгласил на промяна по изкуствен път. Точно обратното. Десетки и стотици пъти е говорено и писано за промяната, която ще настъпи спонтанно, естествено, без машинарии, без целенасочена човешка намеса, ама кой да чува? Скоро ще им се наложи да чуят. Лошото е, че от онова, което ще чуят има опасност да им се спукат тъпанчетата. И тъпанчетата на стоящите близо до тях... Както искате, така го разбирайте.

\* \* \*

Какви технологии бяха извадени на бял свят благодарение на нацистите? Кой и с каква цел ги доразработи? Кой и с каква цел ги използва днес? Когато тези въпроси получат отговор, ще стане ясно какво всъщност е представлявал хитлеровия вариант на нацизма. Дотогава заблудата ще е пълна. Не е зле още малко факти за умишлените провали в технологичните разработки. Може би така ще стане още по-ясно на кого всъщност е служил Хитлер.

„Германските инженери, чиито работи способствали за създаването на ракетите, издигнали в небето първите изкуствени спътници закъснели със създаването на «Фау-2» по вина на нацистките вождове. Генерал

Валтер Дорнбергер ръководел изпитанията в Пенемюнде, където се родили първите управляеми снаряди. Тези изпитания били спрени, за да могат да представят за разглеждане доклада на генерала от апостолите на нацистката космогония. Въпросът бил как ще реагират космическите пространства, «вечните ледове» и дали насилието над стратосферата няма да предизвика някакво бедствие на Земята. В своите мемоари Дорнбергер разказва, че по-късно работата била спряна за още два месеца. Фюрерът имал видение, че «Фау-2» няма «да заработят» или пък, че Небето ще си отмъсти. Видението се случило по време на дълбок транс и в очите на нацисткото ръководство придобило по-голямо значение от мнението на инженерите специалисти. “ Аз пък си мисля, че както и в много други подобни случаи, Адолф Хитлер умишлено е блокирал работите на германските учени и инженери, за да осигури бъдещия разгром на Вермахта. Трудно е да се повярва, само че фактите говорят именно това. Ще ми обясни ли някой как така в Третия Райх са били произведени стотици хиляди тонове бойни отровни вещества, като например „Иприт“, а нито веднъж не са били използвани. Вместо това ни навират в очите препаратата за морене на въшки „Циклон-Б“, с който уж били задушавани хора в газовите камери на концлагерите. След войната контейнерите с „Иприт“ били потопени в Балтийско море, та днес някои си скубят косите от последиците. Като се съберат фактите и се подредят ще се види, че Върховният Главнокомандващ, Великият Фюрер Адолф Шикългрубер – Хитлер съвсем съзнателно и целенасочено е тласкал своите огромни армии към сигурно поражение. Обещах и дадох достатъчно сериозни примери. Ако е нужно, ще дам още. Както вече заявих, нямам намерение да говоря наизуст. Не че нямам какво да кажа, но предпочитам да боравя с достатъчно доказателства.



За експедицията на адмирал Ричард Бърд в Антарктида се писа

много пъти. Само че следните редове звучат меко казано неестествено: „Карел Лагерфелд разказвал, че върналия се адмирал Бърд давал дълги обяснения на засекретено заседание на президентската спецкомисия във Вашингтон и резюмето било такова – корабите и самолетите на Четвъртата антарктическа експедиция са отвърнали на нападението на странни летящи чинии, които излизали из под вода, движещи се с огромна скорост и са нанесли на експедицията големи поражения. По мнението на самият адмирал Бърд, тези удивителни летателни апарати били произведени на замаскирани в антарктическият лед самолетостроителни заводи на нацистите, конструкторите на които са овладели някаква непозната енергия, използвана в двигателите на апаратите.“



Следва обяснението, че нацистките бази били атакувани с ядрено оръжие от съвместна американско-съветска експедиция и така били унищожени. Възниква естествения въпрос как бавните американски и съветски бомбардировачи са успели да се справят със свръхбързите нацистки летящи дискове, които и до днес нямат аналог. Възниква и другият въпрос – защо нацистите не са използвали същите дискове, за да спечелят войната? Отговорите са простички. Летящите дискове съвсем не са се намирали под нацистки контрол. А техният разгром не е дело на земните жители. И не е използвано ядрено оръжие, то би оставило следи, които щяха да личат до ден-днешен. Такива следи липсват. Ако пък сочат някакви следи от въздействието на високи температури, то защо няма кратери? Защо няма радиация? По-скоро се сецам за високата

температура, разтопила камъните върху оня хълм в Родопите. Нямах апарат, не успях да го снимам. Затова пък давам снимка на парченце от онези разтопени камъни, което успях да отчупя. И отново стигам до мисълта за цивилизации, имащи твърде малко общо с човека.



Въпросът с Антарктида обаче е сериозен и го поставям отново. Какво се е случило в действителност? Че ни лъжат – лъжат ни, това е ясно. Също както ни лъжат, че не са стъпвали на Луната, за да не ги питаме какво са видели там и защо сега не ги пускат да припарят до нея. Също както ни лъжат, че Михаил Горбачов е бил предател, за да не признаят, че разпадането на СССР и Социалистическия лагер е било предварително договорено, вероятно още по времето на Сталин. Макар с голяма доза вероятност е възможно разпадането след изтичане на определен период или след постигането на определени резултати да е било уговорено в самото начало, когато на Владимир Бланк-Улянов-Ленин ционистите му дали пари и му помогнали да свали с преврат властта в Руската Империя. Та за Южния полюс – имало ли е война между „нацистите“ и обединените американско-съветски сили? Война е имало, но разпределението на силите е било съвсем различно. Да сме наясно. На Антарктида нацисти не е имало. Имало е песоглавци, използващи германски роби. Имало е летателни и други апарати, използващи нацистка символика. Защо американците отначало отишли сами да преговарят, защо после са били принудени да повикат руснаците, кой ги е разпердушинил и с какво оръжие? – това вече са основателни въпроси. Някой ми подметна, че трябва да перифразирам наопаки една мисъл на Хитлер, за да стане ясно: „Не може отчаяният вик на шепа жадни за власт хора да се превърне в зов на цяла една планета“. Да не излезе накрая, че през 50-те години на XX век от Антарктида е трябвало да тръгне поробване за

цялото човечество? Да не излезе, че ръководителите на САЩ и СССР са били съгласни с плановете за поробване, защото си въобразявали, че по този начин и те ще получат „парче от баницата“? Нали са „елит“! Либерално-марксистически „елит“, сътворен от болни талмудически мозъци... Да не излезе, че други, неземни сили са се намесили, за да спасят нашата планета от чуждо нашествие? Да не излезе, че на десетки милиони километра оттук се търкалят остатъци от подобни дискове и остатъци от скелети на песоголавци? Поне така твърдят едни униформени момчета, които се върнаха от много дълго пътешествие някъде през 1991 година, ако не ме лъже паметта. Говоря за завърналия се след десетилетия „нацистки“ космически кораб, около който после бе наложена цензура. Ако това излезе, ще излезе също, че и сега ние, хората съвсем не сме така безпомощни и беззащитни. Ще излезе, че ние притежаваме нещо, заради което други ще ни помогнат да се измъкнем от ямата. А че в момента се намираме в яма, и че вече хвърлят пръст отгоре ни, готвейки се да ни погребат, тук спор няма.

\* \* \*

Време е за нещо като формула. Какво е общото между демокрация, либерализъм, хитлеризъм, ционизъм и марксизъм? Защо мисля, че това са многото лица на един и същ звяр? Защото тяхната цел е една, и защото те служат на един и същ господар. Днешният свят е двуполюсен. Но това не са САЩ и Русия, или Китай. Изобщо не говоря за различни държави. Нито за правителства, нито за идеологии, обозначени с определени думички. Спомнете си, че дори Адолф Хитлер минаваше и все още минава за националист. Говоря за двата различни пътя, към които водят двата полюса. Единият път е на глобализацията. Дали това ще е демократична, марксистическа, либерална, хитлеристка, маоистка или каквато и да било глобализация – няма никакво значение. Крайният резултат е еднакъв. Един свят, подчиняващ се на един закон, с единна финансова система и накрая с едно правителство и с един водач. В действителност този водач на човешкото стадо на свой ред ще се подчинява на друг господар, но това е отделен въпрос. Светът, към който всичките тези елитни безличия се стремят, е свят, в който всеки „упълномощен“ чете твоята кореспонденция, наднича в твоята тенджерка на печката, завира се под завивките ти. Свят на пълен контрол и на пълно отсъствие на свобода. Свят на роби, които съвсем скоро ще разберат, че са излишни, и че трябва да умрат, за да освободят тази Земя за друг. В този свят хората нямат приятели, нито съседи, нито даже събеседници. Никой не общува с

роби, особено когато тези роби са лоялни към своя господар. Вторият полюс са отрицателите на робството и контрола. Тези, които се стремят към свят, в който всеки живее по свой закон в собствения си дом. Свят, в който никой не се намесва в чуждите дела и не позволява да се намесват в неговите. Когато се наложи, хората от този свят се събират, за да решат общ проблем, после всеки се прибира въщи и никой не поглежда под завивката на съседа. Разбира се, там има пирове и свади, там има добри и лоши съседи, там има приятелства и вражди. Но там има правила. Там всеки знае къде свършва неговото и откъде започва чуждото. Нататък можете да продължите сами. Казах достатъчно.

\* \* \*

Дали в близко бъдеще ни очакват коренни, невиджани досега промени? По всяка вероятност ни очакват. Според Рей Бредбъри в мига, когато нашата цивилизация престане да бъде човешка и се превърне в космическа, всичко на Земята ще се промени. Опасявам се, че от тази промяна ни делят броени години. Може би нещата изобщо да не стоят по тоя начин. Може причината за всичко да си е наша, земна и човешка. И все пак обяснение за днешния ни нечовешки живот, за ускорената ни деградация трябва да има. Търся го и се опитвам да го намеря. Може би не съм прав, може би греша. Ами ако не греша? Тези дни ме извикаха, за да ми кажат, че на Щатите са отпуснати още три години, през които години тази държава трябва да се откъсне от пътя на песоголвците и да тръгне по човешкия път. Изразих скептицизъм, според мен до разпада на САЩ остават 15–20 години. Но като знам кой е източникът, нямам основание да се съмнявам в казаното. Затова го пиша. Америка има на разположение цели три години да се промени. Уверявам ви, „елитът“ на тази страна няма намерение да се променя. Значи...? Значи ние имаме само още три години трудности, на нас ни е нужно да издържим само още три години? Ще издържим ли?

\* \* \*

Нека не си въобразяваме, че знаем всичко за уж добре познатия ни „наш“ свят. Най-старите следи от живот върху Земята са открити на остров Гренландия и възрастта им се определя на 3,5 милиарда години. Най-старите артефакти, предмети, произведени от разумни ръце са на възраст два милиарда и 800 милиона години и са открити в Южна Африка. Съществуват неоспорими доказателства за внезапни катастрофи,

при които климатът рязко, за часове и минути се променял и милиарди същества са загивали. Съществуват доказателства, и че през определени периоди земната суша е била ничия земя. Съществуват факти, които ние с нашите познания никак не можем да обясним. Някой нещо да каже за „авторитета“ на Библията и за сътворението на човека преди 6000 години? Преди нас тук е имало други разумни същества. Следи от тях и от тяхната разумна дейност откриваме във всички геологични пластове. Сега, редом с нас тук пак идват и си отиват живи, разумни същества от непознати биологични видове. Понякога си сътрудничат и помагат, понякога враждуват, дори водят малки войни помежду си. Ако ние си отидем, пак ще дойдат други. Но защо трябва да отстъпваме своето, когато имаме възможност да го съхраним?

Сред хората винаги са разпространявани учения, създадени, за да ни лъжат. Да ни държат в невежество, за да ни управляват по-лесно. Таква учения в основата си съдържат много истини, иначе как ще им повярват. Но истините биват изкривявани и вместо в правилната посока, към освобождение и развитие, те повеждат към задънената улица на безпомощността. Ще дам пример: Из „Активната страна на безкрайността“ от Карлос Кастанеда: „– Какво е това, дон Хуан? – попитах аз. – Навсякъде виждам пробягващи черни сенки.

– А, това е самата Вселена – каза той, – несъизмерима, нелинейна, извън пределите на синтаксиса. Магьосниците от древно Мексико били първите, които видели тези пробягващи сенки и започнали да ги следят навсякъде. Видели ги така, както ги виждаш ти, а после ги видели като енергия, която протича във Вселената. И открили нещо върховно. Той замълча и ме погледна. Паузите му бяха съвършено уместни. Винаги спираше, когато повече не можеш да съдържам въпросите си.

– И какво открили, дон Хуан? – попитах аз.

– Открили, че си имаме компания за цял живот – произнесе той отчетливо. – Имаме си един хищник, който идва от дълбините на Космоса и завзема управлението над живота ни. Човешките същества са негови пленници. Този хищник е наш господар и повелител. Той ни е направил покорни и безпомощни. Решим ли да се разбунтуваме, той потушава протеста ни. Решим ли да действваме независимо, той заповядва да престанем...

– Ти успя да стигнеш напълно самостоятелно до това, което магьосниците наричат въпрос на въпросите – каза дон Хуан. – През цялото време аз ти говорех със заобикалки, опитвах се да ти внуша, че нещо ни държи пленници. Ние наистина сме пленници! Това е енергетичен факт



за магьосниците от древно Мексико.

– Но защо този хищник ни е завладял, както го описваш, дон Хуан? – попитах аз. – Трябва да има някакво логично обяснение.

– Има обяснение – отговори дон Хуан, – което е най-простото обяснение на света. Те ни владеят, защото ние сме храна за тях, и те ни истискват безпощадно, защото чрез нас се поддържат. Също както ние развъждаме пилета в кокошарници, така и тези «кокошари», хищниците, ни развъждат в «човечарници». Така винаги имат храна на разположение.

– Магьосниците от древно Мексико – каза той – виждали хищника. Те го нарекли летач, защото се носи из въздуха. Хич не е приятна гледка. Той е огромна сянка от непроницаем мрак, черна сянка, която се мота във въздуха, а после се стоварва на земята. Магьосниците от древно Мексико доста си блъскали ума откъде може да се е взела тя на Земята. Те смятали, че до определен момент човекът трябва да е бил едно съвършено, цялостно същество, дълбоко проникателно, способно на чудеса на осъзнаване – неща, които днес са само митове и легенди. И после, изглежда, всичко изведнъж изчезнало, за да имаме днес един улегнал, благоразумен човек...

– Говоря ти, че това срещу нас не е обикновен хищник. Той е много хитър и организиран. Следва методична система, която ни прави негодни за нищо. Човекът, предназначен да бъде магическо същество, вече е лишен от всякаква магия. Сега той е просто парче месо. Мечтите му вече не са мечти на Човек, а мечти на парче месо: банални, изтъркани, слабоумни...“

Кастанеда смесва няколко съвършено различни типове същества и техните цели, за да внуши, че те са всесилни. Че е безсмислено да се борим срещу тях. Следвайки такива като Карлос Кастанеда, човек почва да се чувства безпомощен. Което е напълно невярно. Човекът има могъщи врагове, но има и не по-малко могъщи съюзници. Човекът притежава скрита мощ, за която не подозира. И най-вече – човекът поне засега притежава правата над сушата от планетата Земя. Знайте, че съвременните лъжци, мошениците на нашето време заменят съдържанието с форма и като главно свое постижение смятат начините за нейното подаване на „тълпите“. Тоест на теб и на мен. Кастанеда обаче е прав поне в едно – състоянието на нашите мечти. Когато човекът съумее да си върне Мечтата, той ще се устреми към нейното постигане и накрая ще я постигне. Помощник ще му бъде самото Небе.

Земята е гръстопът на светове. Към планетата ни имат претенции

асурите-инсектиди, напуснали я в много, много дълбока древност. След войната, при която пада първата ни Луна, първият и естествен земен спътник. Втората ни, сегашната Луна е с два милиарда години по-стара от Земята, което напълно изключва възможността да бъде наша. А следите от падането на първия ни спътник са твърде отчетливи, не можем нито да ги пренебрегнем, нито да ги скрием. Към планетата протягат ръце рептилидите, махнали се оттук след катастрофата на Таемат, при която климатът станал непригоден за тях. Към Земята проявяват аспирации и същества, нямащи нищо общо не само с нея, но и с цялата Слънчева система. Най-скромни са дълбинните жители, те си искат само Океана, сушата са готови да отстъпят на всеки, съгласен с техните условия. Темата за тях е дълга и изисква специално изследване. Само ще ви кажа, че аз не вярвам в тяхното съществуване. Аз знам, че те съществуват. Дори ми се случи да видя един от техните въздушни кораби. Нямах при себе си фотоапарат и не успях да го снимам. После дълго търсих из Интернет снимка на онова, което видях тогава, през юни 2006 година в Дубай. Съжалявам за качеството, но все пак дава някаква представа. Това само за илюстрация колко сложно е времето, в което ни се налага да живеем. Невидимият фронт е много по-невидим, отколкото сме свикнали да мислим.



И все пак, въпреки невероятно могъщите сили, които са изправени срещу нас, аз не вярвам в нашата безпомощност. Аз вярвам, че ние, човешките сме много по-силни, отколкото си мислим. А ни предстои да открием съюзници. Да вземем прословутите „кръгове в житата“. Навсякъде пишат, че това са извънземни послания, отправени към нас. Или че ако не са съвсем извънземни, то те са послания на чужд, нечовешки разум. С второто съм съгласен. Да, това са послания от чужд разум, но не са отправени към нас. Такива послания е имало преди стотици хиляди години, има ги и днес. Имало е каменни послания, следите на които все още можем да видим. Имало е временни послания, загубени отдавна. Ще ги има и в бъдеще. Средство за комуникация между различни, несъвместими във всяко едно отношение видове разум. Какво и на кого казват е отделен въпрос. За нас е важно да знаем, че посланията казват на нас, хората: не сте сами! Да, не сме сами. Затова комети и астероиди се отклоняват от своя път и не се разбиват около обитаемите планети в Слънчевата система. Не сме сами. Затова онези огромни кораби стоят и чакат. И ще чакат, докато ние не припомним към своето самоунищожение. Тогава ще се приземят. Или докато не тръгнем към спасението на своята планета и на самите нас. Тогава корабите ще напуснат околоземната орбита и ще се върнат, откъдето са дошли. Вярно, твърде е възможно да закръжат около някоя друга обречена планета някъде из галактиката, наречена Млечен път. Но това, поне засега не е наша работа. Наша работа е да съхраним нашето и знайте, че друг тази работа не може, не бива и няма да свърши. Друг може да помогне, но нашето никой чужд няма да свърши. Особено докато сред хората има такива, склонни да подкрепят убийците на човешкия род. Привеждам като доказателство думите на един от тях:

„Цивилизацията на безсмъртието не е езичество, тя е абсолютно друго, тя е, това, което Фукуяма нарича биологически фашизъм. Това е друга йерархия, друг свят на ценностни системи, друго създаване на огромни програми<sup>9</sup>, друго използване възможностите и ресурсите на икономиката. Това е нещо различно и непредсказуемо. То не е постхристиянско, не е езическо, не е сатанинско. За християнството тези явления, разбира се, са сатанизъм. Но даже е смешно – всичко, което не се побира в доктрината да го наречеш абсолютно зло. Аз подозирам, че виденията на остров Патмос, видени от Йоан Богослов, всички апокалиптични копнежи, цялата есхатология на християнския свят, на християнската

---

9. ?? – забележка на автора.

епоха – това е предчувствие за неизбежността на финала. (...) Ще има едно безсмъртно Човечество, което по същество ще го комбинират, ще го конструират в страшни суперзаводи, суперлаборатории. Може би аз повтарям същото, за което са писали великите пророци и са рисували великите художници, но аз имам предчувствието, че това време се актуализира.“

Да, за тях това е мечта, но на мен тяхната мечта не ми харесва. Тя ми изглежда стотици, хиляди пъти по-човеконенавистна от мечтите за световно господство и за единен човешки модел на комунизма и нацизма взети заедно. И ако в цялата работа намирам нещо хубаво, то е, че те вече не крият нито своите мечти, нито своите намерения. Нали помните: **„Договорът ще бъде в сила дотогава, докато съществува анти-договор“**. Тяхната Система ще властва, докато ние не научим от самите тях какво е нейното, на Системата истинско значение. Те проговориха. Времето на анти-договора свършва. Времето на Системата – също. Трудно ви е, не виждате как ще се случи, не вярвате? Но нали когато се събудите рано сутрин, преди изгрев, вие вярвате, че Слънцето все пак ще изгрее. Вярвайте и сега. Аз виждам Зората, вижте я и вие!

\* \* \*

И нека ви кажа още нещо, макар, признавам си да не възнамерявам да го доказвам. Който ми вярва – вярва ми. Който не ми вярва – да си мисли каквото ще. Аз обаче ще го кажа, за да вдъхна увереност на решениите да продължат. Не е важно откъде съм взел следващите редове. Според мен говори човек, прекрасно осведомен за процесите в света и за тайните механизми, тласкащи цивилизацията в една или в друга посока. Говори се за Русия, но според мен, думите са валидни и за всички останали страни. Та въпросът е защо не успяват антиглобалистите. Истинските антиглобалисти. Чуйте само какъв блестящ отговор:

„Отсъствие на ресурс. Преди всичко тази среда е хедонистична<sup>10</sup>, тя цялата е облъчена от радиацията на сексуалната революция, от радиацията на потреблението, от радиацията на екстравагантните форми на поведение, които по своята същност са адреналинови инжекции. Тази среда, антиглобалистката среда, тя всъщност е великолепна, понякога кървава, понякога озарена от пожари атракция.“

Атракция, нищо повече. Сега да видим защо е атракция и защо

---

10. хедонизъм (от гръцкото hedone – удоволствие), направление в етиката, утвърждаващо насладата, удоволствието като висша цел и основен мотив на човешкото поведение.

отсъства ресурсът:

„Нито един от проектите, задействани от Администрацията на Президента през последните години не носи в себе си позитивна идеология. Даже в патриотичния лагер всичко се свежда до това да се вадят от нафталина идеите на Православието, самодържавието, народничеството и с нищо не ги заменят. Или комунистическите идеи, които, разбира се, от гледна точка на тяхната модернизация са достатъчно интересни, но те просто омръзнаха на нашия народ. Какво ново могат да предложат? Каква духовна идеология могат да предложат и въобще могат ли?“

Сега ясно ли е защо толкова държах именно на Идеята през всички тези години? Сега ясно ли е защо въпреки отсъствието на ресурси, въпреки пълната липса на финанси, въпреки преследванията и полицейския терор, въпреки даже открития физически терор, налаган от тайната полиция – Движение „Воини на Тангра“ оцеля? А сега ви казвам, че когато Идеята си пробие път сред достатъчно на брой хора, когато Идеята се разнесе в кръвта на народността и почне да унищожава бацилите на хедонизма, тогава и ресурсите ще дойдат.

\* \* \*

Сега ще пусна една от моите мънички загадки. Как ще загине цивилизацията на консуматорите? Цитирам част от предсказание. Не съм го правил аз, прочетох го в книжка с подвързия в червено и златно: „Жалките Лапачи ще паднат. Те няма да запазят, което имат. Те ще погубят милиарди животи. Трудно е да се обясни ужаса, стоварил се над главите на всички, които ще загубят не само близки, но и градове, полета, реки, гори, морета, океани.“ В същото предсказание се казва, че хората не могли да бъдат обединени от ученията за всеобщата любов, но ще се обединят от общата ненавист. От ненавистта към общия враг. Когато осъзнаят, че врагът е общ – добавям. Тогава някакъв президент ще се вайка, че тези, които трябва да го изберат за още един мандат, вече са мъртви. Той няма да осъзнае, че именно подобно отношение към хората е докарало войната. И че именно примирението с такъв начин на мислене е допуснало всеобщото зло да пусне своите метастази навсякъде. Какво става с тяло, обзето от злокачествени метастази? Умира. Същото ще се случи с човешкия род, ако не намери сили да изреже тумора. Или може би ще дойде хирургът, и той ще го изреже. Въпреки нежеланието, дори въпреки съпротивата на болния. Не, длъжен съм да ви разочаровам. Хирургът няма да дойде, ако не бъде повикан. И това е най-страшното. Други бозайници отправиха своя зов за помощ. Други бозайници,

приятелски настроени към човека, но към които човекът не е приятелски настроен. Ще е достатъчен ли техният зов? Ще е достатъчна ли тяхната жертвоготовност? Опасявам се, че не.

Срещу планетата Земя се извършва инвазия, а ние не забелязваме. В инвазията са замесени и представители на човечеството, предатели на своята човешка раса. Предатели на своя биологичен вид! Те ни говорят за човешки права и за демокрация, докато осъществяват геноцид над бялата раса, а ние ги подкрепяме. Осъществяват геноцид над черната раса, а нейните водачи и политици също ги подкрепят. Постепенно ни изтласкват от земите на нашите деди и ни натикват в резервати. Също както някога натикаха в резервати коренните жители на Северна Америка. Превръщат ни в роби, както някога превърнаха в роби негрите от Африка. Наричат го „либерална демокрация“ и „пазарни отношения“. За второто може би са прави. Ние сме на пазара. Нас са ни продали и някой ни е купил. Кой? Кой ни е продал и кой ни е купил? В общи линии знаем. Онова, което не знаем, е че вече няма накъде да отстъпваме. Ние, хората вече не ходим изправени по Земята. Ние се влачим, пълзим. Човекът спря да живее, той почна да оцелява.

Ангел Грънчаров – Елтимир  
ноември 2007 – февруари 2008 година  
Ботевград

КРАЙ

© Ангел Грънчаров

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10039>]